

TISKY XIV. SYNODU 1963

V Praze 5. února 1963

Svolání XIV. synodu

Čj. 168/63

1

V š e m č l e n ů m XIV. s y n o d u
českobratrské církve evangelické

Podle § 27, odst.3 církevního zřízení z roku 1953 svolá-
váme

XIV. ř á d n ý s y n o d

českobratrské církve evangelické

a zveme Vás jako člena tohoto synodu k jeho zasedání.

Synod bude zahájen v úterý 26. února 1963 o 18. hodině
v chrámu u Salvatora v Praze (Praha 1 Staré Město, Salvatorská 1).
Ostatní zasedání se budou konat v chrámové místnosti českobratrské-
ho evangelického farního sboru v Praze 2 Vinohrady, tř.W.Piecka 60.

Program synodu a hlavní předlohy, které má synod projed-
nat, jsou přiloženy. Synod potrvá ve středu a ve čtvrtek 27. a 28.
února. Bratrsky Vás žádáme, abyste s tím počítali a časově se podle
toho zařídili.

Zvláště upozorňujeme, že podle usnesení XI. synodu bude
vysluhována pro členy synodu svatá večeře Páně a to bude při zahajo-
vacích službách Božích v českobratrském evangelickém chrámu Páně
v Praze u Salvatora v úterý 26. února večer.

V případě, že byste se proti očekávání nemohl synodu vůbec
zúčastnit pro důležité a neodkladné důvody, je Vaší povinností, abyste
to ihned oznámil jednak svému seniorovi a jednak nám, abychom mohli
včas povolat náhradníka.

O nocleh v Praze se postará každý člen synodu sám. Upozor-
ňujeme, že s ubytováním v Husově domě lze nyní počítati jen v několi-
ka málo případech. Kdyby některému členu synodu nebylo naprosto mož-
né najít si sám nocleh v Praze, nechť nám to oznámí. Pokusili bychom
se opatřit mu ubytování v některém hotelu. Žádáme však, abyste této
cesty použili jen opravdu v nejnutnějším případě.

Je Vaší bratrskou povinností, abyste se dostavili všickni
již k zahájení synodu, a to tím spíše, že při zahajovacích službách
Božích bude vysluhována svatá večeře Páně. Místa pro členy synodu
budou v salvatorském kostele vyhrazena a prosíme proto, abyste se
tím směru řídili pokyny našich pořadatelů.

Synod má též provést volbu synodního seniora, jeho náměstka,
jednoho duchovenského člena synodní rady a dvou členů synodní rady
řad starších (včetně náměstka synodního kurátora). Synodní kurátor
ově volen nebude, protože jeho období skončí až za tři roky. Dále

bude volen jeden náhradník z řad kazatelů a jeden náhradník z řad starších.

Synodní rada prosí Pána Boha, aby žehnal všemu jednání usnášení synodnímu, aby On sám mezi námi byl oslaven a aby jeho církev rostla všelijak v toho, jenž jest hlava, v Krista. Prosí abyste i Vy ve svých modlitbách na jednání synodu pamatovali.

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

JUDr Pavel Šimek
synodní kurátor

ThDr Viktor Hájek
synodní senior

Vladimír Čapek
náměstek synod. seni

JUDr Alois Sklenář
náměstek synod. kurátora

JUDr Miloš Jarošek
člen synodní rady

Miloš Šourek
člen synodní rady

P.S. Bratrsky žádáme, abyste si vzali s sebou církevní zpěvník.

Senioři a seniorátní kurátoři zaujmou místo spolu s členy synodní rady v apsidě kostela. Ostatní členové synodu v prvních lavicích pro ně rezervovaných.

S E Z N A M T I S K Ů X I V . S Y N Ů D U

26. - 28. února 1963

- Číslo 1. Svolařací list členům synodu
- Číslo 2. Oznámení sborům o svolání synodu
- Číslo 3. Pokyny seniorům o synodu
- Číslo 4. Seznam členů synodu
- Číslo 5. Program synodu
- Číslo 6. Návrhy ze seniorátních konventů
- Číslo 7. Řád sborového života a Pravidla konfirmace
- Číslo 8. Informace o různých církevních věcech

- - -

TISKY XIV. SYNODU 1963

V Praze 5. února 1963

Čj. 166/63

2

Oznámení o svolání
XIV. synodu sborům

Všem sborům a kazatelským stanicím
českokobratrské církve evangelické

Po uplynutí tříletí od posledního synodu svolala synodní rada
podle § 27 odst. 3 cír.k.zř. z roku 1953

XIV. ř á d n ý s y n o d

na dny 26., 27. a 28. února 1963 do Prahy.

Synod bude zahájen v úterý 26. února 1963 o 18. hod. v chrámu
Páně v Praze u Salvatora. Tam se též bude konat po službách Božích
vysluhování svatě večeře Páně pro členy synodu, jakož i pro jiné
členy naší církve, kteří se k tomuto hodu připraví.

Hlavním předmětem synodního jednání bude zpráva synodního seniora
o stavu církve, Řád členství v církvi a Řád sborového života. Synod
má též vykonati volbu synodního seniora i ostatních členů synodní rady
s výjimkou synodního kurátora, jehož funkční období skončí až za 3 roky.

Jednání synodu jsou veřejná a tedy členům církve a jejich hostům
přístupná, pokud ovšem nebudou některá zasedání, nebo jejich část pro-
hlášena za důvěrná.

Synodní rada zve členy církve, zejména staršovstva, výbory kaza-
telských stanic a kazatele, aby se zúčastnili, pokud jim to bude možné,
zvláště zahájení synodu v úterý 26. února večer, kdy bude kázat sy-
nodní senior Dr. Viktor Hájek a kdy děkan Komenského fakulty Dr. J. L.
Hromádka bude mít přednášku na thema "Služba církve světu". Toto za-
hájení se bude konat, jak jsme již svrchu uvedli, v chrámu Páně u Sal-
vatora. Ostatní zasedání se budou konat v chrámu Páně na Vinohradech,
W. Piecka 60.

Bratrsky žádáme všechny kazatele, aby konání synodu oznámili z ka-
zatelny v neděli 17. a 24. února a aby po obě ty neděle v modlitbách
prosili o Boží požehnání pro synodní jednání. Prosíme též bratry a
sestry v církvi, aby ve svých soukromých modlitbách a při rodinných
obožnostech prosili Pána Boha, aby tento synod obdařil hojností Ducha
svatého, aby se při něm dalo všechno podle vůle Páně.

S bratrským pozdravem

Synodní rada
českokobratrské církve evangelické

Dr. Viktor Hájek,
synodní senior

TISKY XIV. SYNODU 1963

Svolání XIV. synodu.

V Praze dne 5. února 1963

Čj. 167/63

3

Všem seniorům
českobratrské církve evangelické

Odkazující na svůj list ze dne 5. února 1963 čj. 168, jímž svoláváme XIV. řádný synod, bratrsky Vás ještě prosíme, abyste dohlédli, aby účast členů synodu z Vašeho seniorátu byla úplná.

Kdyby se stalo, že by některý zvolený člen synodu nemohl přijet, podejte nám ihned zprávu. Povoláme jeho náhradníka, a to v pořadí, jak je uvedeno v seznamu členů XIV. synodu a jejich náhradníků.

Za nepřítomného seniora nastupuje konsenior a kdyby ani konsenior nemohl přijet, tedy první náhradník z řad kazatelů. Podobně za nepřítomného seniorátního kurátora nastupuje jeho náměstek a kdyby ani on se nemohl dostavit, tedy první náhradník z řad starších.

Kdyby konsenior (event. jeho náhradník) byli zároveň konventem zvoleni za členy synodu a stali se členy synodu jako náhradníci seniora nebo seniorátního kurátora, nastupuje na jejich dřívější místo náhradník zvolený konventem, a to opět v tom pořadí, jak je uvedeno v seznamu členů XIV. synodu.

Kdyby některý člen synodu se mohl zúčastnit synodu toliko při zahájení 26. února a pak ve středu 27. února, nepovolává se na další dny synodu žádný náhradník, leč by se na tom výslovně usnesl sám synod. Náhradník se tedy povolává jen v tom případě, že by se člen synodu nemohl synodního jednání zúčastnit v ú b e c .

S bratrským pozdravem

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

Dr. Viktor Hájek,
synodní senior

(26.-28. únor 1963)

4

S E Z N A M Č L E N Ů XIV. S Y N O D U

českobratrské církve evangelické

Synodní rada

1. ThDr Viktor H á j e k , synodní senior, Praha Bubeneč
Ovenecká 27
2. Vladimír Č a p e k , náměstek synodního seniora,
Praha 3 Žižkov, Čajkovského 10
3. Miloš Š o u r e k , člen synodní rady, Praha Libeň
U pošty 6
4. JUDr Pavel Š i m e k , synodní kurátor, Stará Boleslav
Vestecká 754
5. JUDr Alois S k l e n á ř , náměstek synodního kurátora,
Olomouc, Försterova 66
6. JUDr Miloš J a r o š e k , člen synodní rady, Vsetín
Štěpánská 302

Náhradníci:

1. ThDr Václav Kejř, senior Horáckého seniorátu, farář,
Nové Město na Mor., Křenkova ul.
2. Miroslav Růžička, senior Jihočeského seniorátu, farář,
České Budějovice, Ul.28. října 28
3. Zdeněk Somolík, senior Ústeckého seniorátu, farář,
Teplice, Sládkova 16
4. JUDr Miroslav Bula, Valaš.Meziříčí, Domluvilova 5
5. Valentin Chamrád, úředník, Praha 3 Vinohrady,
Kouřimská 3
6. Vladimír Chadim, úředník, Praha 3 Vinohrady,
Písecká 2

Komenského evangelické fakulta bohoslovecká

1. Prof.Dr.J.L. H r o m á d k a , děkan fakulty, Praha 2
Vinohrady, Moravská 45
2. Prof.Dr. J.B. S o u č e k , proděkan fakulty, Praha 6
Břevnov, U druhá baterie 8
3. Doc.Dr. Josef S m o l í k , Praha 2 Vinohrady, Belgická 22

Náhradníci:

-2-

1. Prof.Dr. Rudolf Říčan, Praha Hradčany
Pohořelec 26
2. Prof.Dr. J.M.Lochman, Praha 1 N.Město
V jirchářích 13
3. Prof.Dr. J.B.Jeschke, Poděbrady
Nám.Pařížské komuny 141

Seniorát Pražský

10. PhDr Bohuš H r e j s a , senior a farář, Praha 6
Střešovice, Nám.před bateriemi 2
11. Vladimír C h a d i m , seniorátní kurátor, úředník,
Praha 3 Vinohrady, Písecká 2

Náhradníci:

1. místo konseniora je uprázdněno
2. Lubomír Moravec, farář v Praze 2 Vinohrady, W.Piecka 60
první náhradník z řad kazatelů
3. Jan Karas, farář v Libčicích n. Vlt.
druhý náhradník z řad kazatelů
4. Vladimír Voral, úředník, Praha 7, Šimáčkova 11
náměstek seniorátního kurátora
5. František Müller, úředník, Radotín, Havlíčkova 790
první náhradník z řad starších
6. Ing.Karel Čuda, Praha 4, Na vrstevách 585
druhý náhradník z řad starších

Členové volení konventem:

12. Jan M i ř e j o v s k ý , farář, Praha 1 N.Město
Klimentská 18
13. Václav U r b a n , farář, Praha 4 Nusle, Ul.Žateckých 11
14. Timoteus P o k o r n ý , farář, Praha 4 Braník,
Branická ul. V lomech
15. Jan K a r a s , farář, Libčice n.Vlt., Ulice 5.května 66
(jako náhradník za zemřelého far.B.Koutného)

Náhradníci:

1. Antonie Páleníková, farářka, Praha 4 Nusle, Ul.Žateckých 11
2. Bohumil Betka, farář, Praha 5 Smíchov, Na doubkové 8
3. Vilém Foltin, farář, Praha 3 Jarov, Na Chmelnici 3

16. Ing Jan N o v á k , techn.úředník, Praha 10 Vršovice
Ruská 18
17. MUDr Bohumil V á c l a v e k , Kamenné Žehrovice
okr. Kladno
18. Valentin C h a m r á d , úředník ÚŘO, Praha 3 Vinohrady
Kouřimská 3
19. Zdeněk V i l í m , dělník, Praha 4 Podolí, Na dolinách 17

Náhradníci:

1. JUDr Miloš Němec, Benešov u Prahy, Zápotockého 461
2. Antonín Lipavský, techn.úřed., Praha Kobylisy, Na přesypu 301
3. JUDr Antonín Rybář, úřed.SÚSZ, Praha 5 Smíchov, Děvínská 2
4. František Müller, duchodce, Radotín u Prahy, Havlíčkova 790

20. Josef B e n e š , senior a farář, Nymburk, Smetanova 613
 21. Jaroslav H a m p l , seniorátní kurátor, Poděbrady III, 84

Náhradníci:

1. Karel Čejka, konsenior, Mladá Boleslav, Husova 199
2. Jan Dus, farář, Kutná Hora, první náhradník z řad kazatelů
3. František Štunc, farář, Chleby, p. Bobnice, druhý náhradník z řad kazatelů
4. Jaroslav Doubek, úředník, Liběchov 47, okr. Mělník, náměstek seniorátního kurátora
5. Bohuslav Kříčka, člen JZD, Choťánky u Poděbrad, první náhradník z řad starších
6. MUDr. Josef Kamínek, Bečváry u Kolína, druhý náhradník z řad starších

Členové volení konventem:

22. Karel Č e j k a , farář, Mladá Boleslav, Husova 199
 23. Jan D u s , farář, Kutná Hora, Poděbradova 308
 24. Štěpán Milan P a v l i n e c , farář, Pečky, Husovo nám. 480

Náhradníci:

1. Vlastimil Plch, farář, Bošín, p. Křinec
 2. Jiří Pištora, farář, Brandýs n. Lab., K. Tájka 104
 3. Jan Mikulecký, farář, Mšeno, Mladoboleslavská 9, o. Mělník
25. Jaroslav D o u b e k , úředník, Liběchov čp. 47, o. Mělník
 26. Bedřich F é r , člen JZD, Lysá n. Lab.-Litol čp. 33
 27. Marie H o f m a n o v á , důchodkyně, Nymburk čp. 1582

Náhradníci:

1. Jan Polnický, dělník, Polabec č. 96, p. Poděbrady
2. Bohuslav Kříčka, člen JZD Choťánky č. 3, p. Libice n. Cidl.
3. František Novák, údržbář, Kolín V. čp. 454.

Seniorát Jihočeský

8. Miroslav R ů ž i č k a , senior a farář, Čes. Budějovice
 9. František K o l m a n , seniorátní kurátor, učitel v.v.,
 Jindřichův Hradec

Náhradníci:

1. Karel Palásek, konsenior, Písek, Fügnerova 48
2. Lubomír Miřejovský, farář, Tábor, Bílkova 963/3, první náhradník z řad kazatelů
3. Cyril Horák, farář, Jindř. Hradec, druhý náhradník z řad kazatelů
4. JUDr. Pavel Hoffer, dělník, Horky u Tábora č. 69, náměstek seniorátního kurátora
5. Lubor Franců, úředník, Písek, Jeronymova 1173, první náhradník z řad starších
6. Vladimír Široký, Čes. Budějovice, Otakarova 42, druhý náhradník z řad starších

30. Milan B a l a b á n , vikář, Strmilov, Studenecká 382
Náhradníci:
František Novotný, farář, Soběslav, Ulice 28.října č.277
31. JUDr Pavel H o f f e r , dělník, Horky u Tábora č.69
Náhradník:
Lubor Franců, úředník, Písek, Jeronymova ul. 1173

Seniorát Západočeský

32. ThDr Jiří O t t e r , senior, Mariánské Lázně, Lidická 16
33. Čeněk H o u d e k , seniorátní kurátor, Plzeň, Nohova 17
Náhradníci:
1. Miroslav Rodr, konsenior a farář, Rokycany, Jiráskova 481
2. Jiří Zejfart, farář, Karl.Vary, tř.Jednotných odborů 33
prvý náhradník z řad kazatelů
3. Josef Francouz, farář, Přeštice, Šmetanova 755, druhý náhradník
4. Václav Placht, náměstek senior.kurátora, Plzeň, tř.l.máje 87
5. Václav Uhlík, kurátor sboru v Nejdku, prvý náhradník z řad starších
6. Karel Latislav, člen JZD, Jankov čp.11 u Teplé, druhý náhradník z řad starších

Členové volení konventem:

34. Miroslav R o d r , farář, Rokycany, Jiráskova 481
35. Jaromír K l i m e c k ý , farář, Plzeň, Charkovské nábř.13
36. Alfréd K o c á b , farář, Chodov u Karl.Varů, Stalinova 281
Náhradníci:
1. Jakub Trojan, farář, Kdyně na Šumavě, Starodvorská 359
2. Jiří Zejfart, farář, Karl.Vary, tř.Jednotných odborů 33
3. Jiří Pumr, farář, Plzeň, Němejčova 2
37. Václav P l a c h t , profesor v.v., Plzeň, tř.l.máje č.87
38. Václav U h l í k , účetní, Nejdek, Náměstí 10
39. PhMr. Věra U l m a n n o v á , Karlovy Vary, Na vyhlídce 19
Náhradníci:
1. Emil Provazník, dělník, Nová Role u Karl.Varů č.50
2. Bohuslav Holý, dělník, Plzeň, Sibiřská 18
3. Václav Korba, rolník, Hlohová č.3, okr.Domažlice

Seniorát Ústecký

40. Zdeněk S o m o l í k , senior, Teplice, Sládkova 16
41. JUDr Jaroslav D e r f l , seniorátní kurátor, Litoměřice
Liberecká 10
Náhradníci:
1. František Janovský, konsenior, Roudnice n.L., Švagrovského 674
2. Vlastimil Sláma, farář, Litoměřice, Rooseveltova 7, první náhradník z řad kazatelů
3. Renatus Schiller, farář, Děčín, Bezručova 4, druhý náhradník z řad kazatelů
4. Ivo Fritz, náměstek senior.kurátora, Roudnice n.Lab., Jiráskova 1237
5. Emil Holý, zámečník, Křešice u Litoměřic, druhý náhradník z řad starších
6. Jan Růžička, Louny, Stalinova 1863, druhý náhradník z řad starších

Členové volení konventem:

42. Vlastimil S l á m a , farář, Litoměřice, Rooseveltova 7 674.
 43. František J a n o v s k ý , farář, Roudnice n.L., Švagrovského
 Náhradníci:
 1. Emanuel Vejnar, farář, Duchcov, Havlíčkova 23
 2. Renatus Schiller, farář, Děčín, Bezručova 4
 44. Emil H o l ý , zámečník, Křešice u Litoměřic
 45. Jaroslav D o s o u d i l , ředitel Domova důchodců, Rovné 58
 p.Krabčice p.Řip.
 Náhradníci:
 1. Zdeněk Kapoun, člen JZD, Libkovice 27, p.Krabčice p.Řip.
 2. Ivo Fritz, úředník, Roudnice, Jiráskova 1237

Seniorát Liberecký

6. Jan V. K l a s , senior, Libštát u Semil
 7. MUDr Jaroslav S v ě c e n ý , seniorátní kurátor, Jilemnice
 Náhradníci:
 1. Josef Veselý, konsenior, farář, Jilemnice, Jungmannova 268
 2. Richard Fírbaš, farář, Jablonec n.N., Opletalova 1, první
 náhradník z řad kazatelů
 3. Zdeněk Šaar, farář, Doksy u Máchova jezera, Ul.5.května č.37
 druhý náhradník z řad kazatelů
 4. František Paroulek, náměstek senior.kurátora, likvidátor
 státní pojišťovny, Varnsdorf č.1412
 5. Emanuel Vlček, barvíř, Libštát č.198, první náhradník z řad
 starších
 6. Jaroslav Baše, úředník, Mimoň, Stalingradská 7, druhý náhradník
 z řad starších

Členové volení konventem:

8. Josef V o b o r n í k , farář, Liberec, Leninova 22
 9. Jan C h v á l a , farář, Česká Lípa, Chelčického 1012

Náhradníci:

1. Adolf Kotouček, farář, Varnsdorf, Tyršova 1246
 2. Amos Tejkal, farář, Cvikov, Pivovarská 329

- František P a r o u l e k , likvidátor St.pojišťovny, Varnsdorf,
 Ulice B.Němcové 1412
 Ludvika M o u c h o v á , učitelka v.v., kurátora sboru Č.Lípa,
 K pastvinám 1514

Náhradníci:

1. Jan Kříž, vedoucí kovárny, Libštát 35
 2. Vl.Sláma, dělník, místokurátor sboru Jablonec n.N., Rýnovice 17

Seniorát Královéhradecký

- PhDr Jan A. P e l l a r , senior, Hradec Králové, Žerotínova 1
 Václav M e d e k , seniorátní kurátor, říd.uč.v.v., Hradec Král.
 Malšovice 298

Náhradníci:

1. Bohumil Potměšil, konsenior, farář, Hronov n.M., Čes. bratří 181
2. Bohumil Lopour, farář, Semonice, p. Jaroměř, první náhradník
z řad kazatelů
3. Zbyněk Honzal, farář, Letohrad, Tyršova 355, druhý náhradník
4. Zdeněk Kuthan, náměstek senior.kurátora, dělník, Hradec Králové
Pospíšilova 524
5. Václav Jelínek, důchodce, Jaroměř 535, první náhradník z řad
starších
6. Božena Lopourová, důchodkyně, Hradec Král., Stalinova 628
druhá náhradnice z řad starších

Členové volení konventem:

Zbyněk H o n z a l , farář, Letohrad, Tyršova 355

Miroslav B r o ŝ , farář, Třebachovice p.Oreb., Náměstí 19

Náhradníci:

1. Miroslav Rozbořil, vikář, Kostelec n.Orl., Nerudova 109
2. Emanuel Huml, farář, Tvůr Král.n.L., Náměstí odboje 1128

Božena L o p o u r o v á , důchodkyně, Hradec Král., Stalinova 628

Josef Č u ř í k , kovář JZD, Letohrad, Podměstí

Náhradníci:

1. Milada Škubalová, v domácnosti, Heřice, Žižkova ul.292
2. Vladimír Gráda, instruktor autoškoly, Jičín, Fučíkova 533

Seniorát Chrudimský

František D o b i á š , senior, Semtěš, p.Bílé Podolí

MUDr Otakar T a r d y , seniorátní kurátor, Litomyšl

Náhradníci:

1. Zdeněk Kubíček, konsenior, Litomyšl, Lány 69
2. Jan Kantorek, farář, Chrudim, Pardubice 324, první náhradník
z řad kazatelů
3. Vladimír Jerie, farář, Čáslav, Formíkova 159, druhý náhradník
z řad kazatelů
4. Ing.Pavel Procházka, náměstek senior.kurátora, důchodce,
Pardubice, Wintrova 583
5. Miloslav Váša, rolník, Starkoč č.89, p.Bílé Podolí, první náhradník
6. Miloš Lešíkar, techn.pracovník, Lanškroun, Opletalova 390
druhý náhradník z řad starších

Členové volení konventem:

Josef B a t e l k a , farář, Opatovice, p.Zbýšov v Čech.

Jan K a n t o r e k , farář, Chrudim, Pardubická 324

Zdeněk K u b í č e k , farář, Litomyšl, Lány 69

Náhradníci:

1. Bedřich Bašus, farář, Chocen, Žerotínova 91
2. ~~nově nezvolen~~
3. Antonie Slámová, farářka, Trnávka, p.Řečany n.L.

Ing Pavel P r o c h á z k a , důchodce, Pardubice, Wintrova 583

Miloš L e š i k a r , techn.úředník, Lanškroun, Opletalova 390

Julius B e n e š , dělník Karosy, Brandýs n.Orl., Náměstí 24

Náhradníci:

1. Miroslav Bleha, úředník St.banky, Chrudim, Sokolovská 441
2. Jaroslav Hartman, důchodce, Čáslav, Tyršova 603
3. Bedřich Sekerka, technik, Přelouč, Komen ského 127

Seniorát Poličský

66. Josef S l á d e k , senior, Polička, Fučíkovo nábrž.561
 67. Eduard V e n c o v s k ý , seniorátní kurátor, profesor v.v.
 Polička, Tyršova 63

Náhradníci:

1. Jiří Širůček, konsenior, Jimramov
2. Jan Horký, farář, Proseč u Skutče, první náhradník z řad kazatelů
3. Jindřich Výborný, farář v Rané u Hlinska v Č., druhý náhradník z řad kazatelů
4. Emil Konečný, účetní, Hlinsko v Č., Rokycanova 1053, náměstek seniorátního kurátora
5. Josef Romportl, rolník, Borová, Cernýte 6,, první náhradník z řad starších
6. Rudolf Hromádka, skladník, Proseč čp.156, druhý náhradník z řad starších

Poslanci volení konventem:

8. Vladimír K u č e r a , farář v Krouné
 Náhradník: Jiří Tytl, farář v Borové u Poličky
 9. JUDr František B r o u č e k , Křížová
 Náhradník: Rudolf Hromádka, skladník, Proseč čp.156

Seniorát Horácký

0. ThDr Václav K e j ř , senior, Nové Město na Moravě, Ařenkova ul.
 1. Bohumil M i ř e j o v s k ý , seniorátní kurátor, Jihlava,
 Bedřichov, Stalinova 129

Náhradníci:

1. Jiří Ruml, konsenior, Opatov, p. Dudín u Humpolce
2. Jaroslav Nedbal, farář Jihlava, Vrchlického 1, první náhradník z řad kazatelů
3. Rostislav Nechuta, farář Strměchy, p. Pelhřimov, druhý náhradník
4. Jan Trojan, dělník Jáchym.dolů, N.Město na Mor., Monseova ul
 náměstek seniorátního kurátora
5. Karel Lahodný, účetní, Pelhřimov, první náhradník z řad starších
6. Bohumil Zástěra, rolník, Blatiny, p. Sněžné na Mor., druhý náhradník

Členové volení konventem:

- Vladimír D o u l e , farář, Sázava, p. Velká Losenice
 • Jiří R u m l , farář, Opatov, p. Dudín u Humpolce
 Náhradníci: Jiří Vojtěchovský, farář, Humpolec, Husova 143
 2. Jan Žilka, farář, Daňkovice, p. Sněžné na Mor. ul.
 • Jan T r o j a n , dělník Jáchym.dolů, Nové Město na Mor., Monseova
 • František S k l e n á ř , zemědělec, Třebíč, Podklášteří 282

Náhradníci:

1. Karel Lahodný, účetní Pelhřimov
2. František Brtna, zemědělec, Moraveč, p. Leskovice u Pelhřimova

Seniorát Brněnský

-8-

76. Jan Přemysl Š e b e s t a , senior, Brno, Lidická 79
77. Ing. Gustav H á j e k , seniorátní kurátor, profesor v.v.
Brno, Král. Pole, Berkova 79

Náhradníci:

1. PhDr. Jan Pokorný, farář, Brno, Pellicova 6, konsenior
2. Karel Matějka, farář Břeclva, Nám. svobody 22, první náhradník
z řad kazatelů
3. Jan Vrubel, farář, Boskovice, Hybešova 13, druhý náhradník
4. František Švanda, prof. v.v., Brno, Veveří 123, náměstek senior.
kurátora
5. Adolf Ryšavý, člen JZD, Miroslav, Náměstí 2, první náhradník
z řad starších
6. František Dvořák, účetní, Heršpice, p. Nížkovice, druhý náhrad-
ník z řad starších

Členové volení konventem:

78. Karel M a t ě j k a , farář, Břeclav, Nám. svobody 22
79. Vladimír K a l u s , farář, Miroslav
80. Jan V r u b e l , farář, Boskovice, Hybešova 503

Náhradníci:

1. Miloslav Hájek, farář, Veselí, p. Dalečín
 2. Dr. Jan Pokorný, farář, Brno, Pellicova 6
 3. Rudolf Šimša, farář, Znojmo, Engelsova 15
81. Rut P ř e c e c h t ě l o v á , v domácnosti, Svitavy, nám. 74
82. Adolf R y š a v ý , člen JZD, Miroslav, Náměstí 2
83. Blahoslav D o b r o v o l n ý , traktorista JZD, Nosislav 243

Náhradníci:

1. Bohumil Konvalinka, Břeclav, Třída národních hrdinů 23
2. František Švanda, prof. v.v., Brno, Veveří 123
3. Alois Just, krmič JZD, Ubušínek č. 10

Seniorát Gottwaldovský

4. Pavel Š k e ř í k , senior, Vsetín
5. Karel T r u s i n a , seniorátní kurátor, úředník ČSD, Valaš.
Meziříčí, Smetanova 5

Náhradníci:

1. Karel Jirků, konsenior a farář, Kyjov, Dobrovského 511
2. Jaroslav Vanča, farář, Jasenná, p. Lutonina, první náhradník
z řad kazatelů
3. Místo druhého náhradníka z řad kazatelů uprázdněno
4. Jan Zápalka, náměstek seniorátního kurátora, techn. úředník
Ratiboř u Vsetína č. 23
5. Jaroslav Martínek, krejčí, Vsetín, Podsadka 1532, první
náhradník z řad starších
6. Josef Berka, účetní JZD, Hodonín, Vídeňská 22, druhý náhradník
z řad starších

Členové volení konventem:

86. Emil Ž e n a t ý , farář, Vsetín
87. J.A. D v o ř á č e k , farář, Valašské Meziříčí, Blahoslavova 3
88. Ladislav H o r á k , farář, Hodonín Husova 6
Náhradníci:
 1. Karel Jirků, farář, Kyjov, Dobrovského 511
 2. Oldřich Videman, farář, Prusinovice u Holešova
 3. Zdeněk Jokl, farář, Hrubá Vrbka č.117, p.Hrubá Vrbka
89. Josef B e r k a , účetní JZD, Hodonín, Vídeňská 22
90. Radomír Ž á r s k ý , techn.úředník, Uher.Hradiště, Prokopa Holého 740
91. František B a r t o ň , člen JZD, Bystřička 67, p.Růžďka
Náhradníci:
 1. Marie Pokorná, Uher.Hradiště, Františkánská 170
 2. Tomáš Machala, člen JZD, Pržno 33, p.Jablůnka n.Bač.
 3. Pavel Talaš, elektrotechnik, Vsetín, Palackého 159

Seniorát Moravskoslezský

2. Emil S t e h l í k , senior, Prostějov, U kalicha 1
3. Jaroslav A d á m e k , seniorátní kurátor, Přerov, u.Optiky 13

Náhradníci:

1. Karel Veselý, konsenior a farář, Ostrava, Husovo nám.4
2. Josef Hlaváč, farář, Olomouc, Blahoslavova 1, první náhradník z řad kazatelů
3. Jiří Lejdar, farář, Ostravice Vítkovice, Nerudova 34, druhý náhradník z řad kazatelů
4. Rudolf Hroch, náměstek seniorátního kurátora, Nový Jičín, Nádražní 2
5. JUDr Karel Pala, Hlučín, Tyršova 588, prvý náhradník ze starších
6. Antonín Plachý, dělník, Opava, Lidická 2, druhý náhradník

Členové volení konventem:

4. Josef H l a v á č , farář, Olomouc, Blahoslavova 1
5. Jiří V e b e r , farář, Šumperk, Revoluční 8
6. Jiří L e j d a r , farář, Ostrava Vítkovice, Nerudova 34

Náhradníci:

1. Bohuslav Polívka, farář, Nový Jičín, Janáčkovy sedy 1
2. Mojmír Kolman, farář, Přerov, Trahlovského 1
3. Jaroslav Batla, farář, Hranice, Husitská 5

7. JUDr Karel P a l a , právní poradce, Hlučín, Tyršova 588
8. Václav M a r e k , cestmistr, Šumperk, Zd.Nejedlého 10
9. Rudolf H r o c h , plánovač, Nový Jičín, U jižního nádraží 2

Náhradníci:

1. Antonín Plachý, dělník, Opava. Lidická 2
2. Lujza Němcová, v domácnosti, Krnov, Opavská 67a
3. Antonín Fамpejs, důchodce, Orlová, Nad lipou 157

P R O G R A M X I V . S Y N O D U

č e s k o b r a t r s k é c í r k v e e v a n g e l i c k é

Zahajovací bohoslužebné zasedání

Úterý 26. února 1963 v 18 hodin

v kostele u Salvatora, Praha 1 Staré Město, Salvatorská 1

1. Předehra na varhany
2. Vstupní slovo
3. Společný zpěv písně č. 259
4. Modlitba a čtení Písma
5. Společný zpěv písně č. 133
6. Kázání synodního seniora ThDr Viktora Hájka
7. Společný zpěv písně č. 381
8. Vysluhování svaté večeře Páně
 - a) Příprava
 - b) Vysluhování za společného zpěvu písní č. 94 a 437
 - c) Modlitba
9. Společný zpěv písně č. 16 v. 1 a 2
10. Proslov děkana Komenského evangelické bohoslovecké fakulty ThDr J.L. Hromádky "Služba církve světu"
11. Společný zpěv písně č. 213 v. 1 a 6
12. Oznámení
13. Požehnání
14. Společný zpěv písně č. 261 v. 1 a 2

Druhé zasedání

Středa 27. února 1963 v 8.15 hodin
v Praze 2 Vinohrady; tř. W. Piecka 60

1. Před zasedáním v 7.45.hod. se koná modlitební chvíle
(vede Jaroslav Adámek)
2. Zasedání začne v 8.15 hod. společným zpěvem písně č.15
3. Modlitba, čtení Písma
4. Zjištění přítomnosti členů synodu vyvoláním jmen. Rozhodnutí o omluvách a náhradnících. Rozhodnutí o event.pochybnostech stran platnosti voleb. Konstatování počtu přítomných členů synodu a prohlášení, že synod je schopen usnášení.
5. Složení slibu podle čl. 63, odst.3 Řádu o správě církve.
6. Volba zapisovatelů a určení, kdy kteří z nich budou zapisovat.
7. Volba 3 místopředsedů synodu: jeden z řad kazatelů, druhý z řad starších a třetí z členů volených Komenského fakultou.
8. Návrh synodní rady, aby synod schválil en bloc tento připravený program synodního zasedání.
9. Návrh synodní rady, aby veškerý program synodu byl projednáván jako při synodech minulých přímo v plénu a aby se přípravné zvláštní komise volily jen pro případ, že by z rozpravy bylo vidno, že je jich k přípravě návrhu potřebí.
10. Návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmout, byl formulován písemně a jen v té formě aby byl podáván před-
sednictvu a zapisovatelům.
1. Upozornění o povaze samostatných návrhů a návrhů pilných.
Samostatné návrhy jsou návrhy některého člena synodu. Musí být
podány předsedovi synodu a musí být podepsány nejméně čtvrtinou
přítomných členů. Není-li tak, není možno o nich jednat.
Pilný návrh je ten, který byl jako takový členem synodu označen
a byla-li mu pilnost přiznána dvěma třetinami přítomných. Ta-
kovým návrh se dá hned na pořad jednání.
- Usnesení o verifikaci synodních protokolů, aby nemusily být
čteny v plénu. Zvolení tříčlenné verifikační komise.
- Návrh synodní rady, aby zprávu o synodu sestavila na základě
verifikovaných protokolů kancelář synodní rady.
- Návrh synodní rady na úhradu výloh XIV. synodu. Mimopražským
členům tohoto synodu se poskytne cestné, stravné a nocležné
podle směrnic platných o náhradě cestovních a jiných výloh ve-
řejných zaměstnanců. Tato vydání, jakož i všechna ostatní vy-
dání spojená s konáním synodu, se uhradí z repartice 1963.
- Společný zpěv písně č. 243.

(Další jednání)

16. Telegram panu presidentu republiky
17. Volba synodního seniora
18. Další volby do synodní rady
 - a) volba náměstka synodního seniora
 - b) volba dalšího jednoho člena synodní rady z řad kazatelů
 - c) volba náměstka synodního kurátora
 - d) volba dalšího jednoho člena synodní rady z řad starších
 - e) volba jednoho náhradníka z řad kazatelů
 - f) volba jednoho náhradníka z řad starších
19. Společný zpěv písně č. 208
20. Zpráva synodního seniora o stavu církve a rozprava o ní
21. Modlitba a zpěv písně č. 145

T ř e t í z a s e d á n í

Středa 27. února 1963 ve 14.30 hodin
v Praze na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 89
2. Modlitba a čtení Písma
3. Řád členství v církvi
4. Řád sborového života spolu s Pravidly konfirmace
5. Zřízení komise pro vypracování Poselství synodu sborům
6. Modlitba a zpěv písně č. 280

Č t v r t é z a s e d á n í

Středa 27. února 1963 v 19 hodin
v Praze na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 205 v.1 a 2
2. Modlitba a čtení Písma
3. Pokračování v jednání o řádech
4. Návrhy synodní rady (volba revisorů účtů, Kárné výbory,
Přemístění sboru Kadan do seniorátu
Ústeckého)
5. Modlitba a společný zpěv písně č. 235

P á t é z a s e d á n í

Čtvrtek 28. února 1963 v 8.15 hod.

v Praze na Vinohradech

1. Před zasedáním v 7.45 hod. se koná modlitební chvíle
(vede Karel Matějka)
2. Zasedání začne v 8.15 hod. společným zpěvem písně č. 315
3. Modlitba a čtení Písma
4. Projednání návrhů ze seniorátních konventů
5. Modlitba a společný zpěv písně č. 234

Š e s t é z a s e d á n í

Čtvrtek 28. února 1963 ve 14.30 hod.

v Praze na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 225 v. 1-3
2. Modlitba a čtení Písma
3. Pokračování v projednání návrhů ze seniorátních konventů
4. Poselství synodu
5. Dotazy členů synodu
6. Modlitba a společný zpěv písně č. 272 v. 5 a 6

Sedmé a zároveň závěrečné zasedání

Čtvrtek 28. února 1963 v 19.30 hodin

v Praze na Vinohradech

1. Vstupní slovo
2. Společný zpěv písně č. 268, verš 1-6
3. Modlitba a výklad Písma
4. Společný zpěv písně č. 136
5. Proslov synodního kurátora JUDr P. Šimka "Služba církve církvi"
6. Společný zpěv písně č. 17
7. Uvedení v úřad nově zvoleného člena synodní rady podle čl. 64
odst. 2 Řádu o správě církve
8. Společný zpěv písně č. 277
9. Závěrečné slovo synodního seniora
10. Modlitba a požehnání
1. Společný zpěv písně č. 28

Návrhy ze seniorátních konventů na XIV synod

/Podle usnesení XIII. synodu jsou sestaveny podle obsahu a nikoli podle seniorátů/

B I B L E

1. Synod cítí potřebu nového textu bible a proto žádá synodní radu, aby všemi prostředky, které má, usilovala o nový překlad Písma.
/Seniorát Pražský 1961/
2. Synod pověřuje synodní radu, aby usilovala o nové vydání bible, církevního zpěvníku notového i nenotového a o nové vydání Nového zákona přeloženého do mluvené češtiny. Překladem nechť je pověřen profesor J.B. Souček, Současně nechť je započato s prací na překladu Starého zákona. Synod též žádá synodní radu, aby dále usilovala o nové vydání Dějepravy a velice potřebné příručky Dr. V.Hájka 'Co vyznáváme'. /Seniorát Královéhradecký/

Ř E C I V Ě R O U Č N Ě - A G E N D A

3. Navrhujeme, aby bylo vážně, pečlivě a naodkladně pracováno na novém vyznání víry, jež by bylo přiměřené naší době, odpovídalo na její otázky a přitom jasně a věrně vyjadřovalo základní články biblického učení. Navrhujeme, aby v tomto novém vyznání nebo snad jiným způsobem byla jasně a pádně formulováno, proč věříme. Stejně je třeba jasné a stručné formulace křesťanské etiky.
/Seniorát Pražský 1961/
4. Konvent žádá o zřízení agendárního odboru při synodní radě.
/Seniorát Poděbradský/
5. Konvent žádá, aby synod schválil návrh textu církevního požehnání manželství, který seniorátní konvent poděbradského seniorátu 29. října 1960 přijal
6. Konvent žádá synod, aby byly přepracovány a znovu vydány Zásady českobratrské církve evangelické. Odůvodnění: Potřebujeme nové vyznavačské vyjádření pravdy evangelia odpovídající současnosti. /Seniorát Poděbradský/
7. Konvent žádá, aby synod uložil komisi, která studovala otázku křtu, uveřejnění výsledku svého studia. /Seniorát Jihočeský/
8. Synod se usnází, aby byla započata práce na přepracování Knihy modliteb a služebností /agendy/. Nové agenda nechť přihlíží k bohoslužebné praxi v našich sborech, je vyjádřena novou češtinou, je v ní provedena revize dosavadních veršů, oddílů ke kázání i modliteb. Celá agenda nechť přihlíží k situaci, v níž církev stojí i k nejbližší budoucnosti. /Seniorát Královéhradecký/

M Í R O V Ě S N A H Y

9. Konvent navrhuje synodu, aby pověřil synodní radu zřízením dalšího odboru pro otázky míru a ekumenismu. Tento odbor by v seniorátech a sborech organizoval a inspiroval studium současných mezinárodních vztahů, sledoval by všechny možnosti mírové práce, varoval by před silami vedoucími k válce a definoval a vysvětloval by úkoly křesťanských církví v tomto nejrozhodnějším boji dnešního světa. Tento odbor by tak zprostředkoval výsledky práce Ekumenického institutu a křesťanské mírové konference do nejširších kruhů našich sborů. /Seniorát Jihočeský 1962/
10. Konvent navrhuje, aby se synod znovu zabýval naléhavostí jednání o světovém míru a aby výsledek jednání byl vyjádřen jasným prohlášením vyznání víry naší církve o této otázce. /Seniorát Západočeský 1961/
11. Konvent doporučuje synodní radě, aby do programu příštího synodu zařadila referát o tom, co znamená křesťanská mírová orientace dnes a jaké jsou její theologické základy, o tom, jaký mají význam a jakou pomocí jsou výsledky Křesťanské mírové konference a zvláště Všekřesťanského mírového shromáždění pro život našich sborů a jejich křesťanskou mírovou orientaci v dnešní době. /Seniorát Horácký 1961/

P O S E L S T V Í S Y N O D U

12. Konvent vyzývá synod, aby ve svém poselství výslovně uvedl a zdůraznil mocnou naději, kterou věřící mají v očekávání nových Božích zásahů pro spasení co největšího počtu lidí /1 Tim. 2,4/ a aby synod vyzval církve k vytrvalým prosbám o obnovení v š e c h darů Ducha svatého podle Písem. /Seniorát Liberecký/

S T A R Š O V S T V A

13. Budiž přijat tento apel na sbory: My všichni, kteří jsme povoláni ve službu Ježíše Krista, připomínáme sobě i vám biblický základ povolání všeho lidu Kristova osvědčovat víru, zvláště pak připamatováváme reformační důraz na všeobecné kněžství. Za činnost a život není tedy odpovědný pouze kazatel, ale všichni starší, jak se k tomu slibem zavázali. V naší presbyterní církvi má se každý člen podle svěřených hřiven podílet na plnosti sborového života. Starším - vedle správní a hospodářské péče - z toho vyplývá: nutnost vytrvalé tržbit výraznost a pevnost kristovské víry rozvažováním Písma a modlitbami; výsada být pohotový k nezištné službě a účinné pomoci; potřeba neustrnout v zvykovosti sborového provozu, nýbrž odpovědně v duchu evangelia promýšlet dobové otázky i sborové úkoly, a tak hledat nové cesty křesťanského svědectví v celém životě. Staršovstvo je radostná solidarita v Kristu s církví i se světem. /Seniorát Pražský 1961/
14. Konvent vybízí synod, aby důkladně projednal možnosti zásadního uplatňování presbyterního zřízení v životě církve a sborů. Myslíme konkrétně na předčítatele kázání a zodpovědnost a spolupráci bratří presbyterů podle církevního zřízení. /Seniorát Poličský 1962/

V Ý C H O V A

15. Konvent připomíná kazatelům a starším, aby pamětliví jsouce přikázání Pána Ježíše Krista: Nechte dítek, ať jdou ke mně /Luk 18,16/ věnovali ve svých sborech mimořádnou pozornost vzdělávání dětí ve víře v Boha. Zvláště prosíme rodiče, aby vynaložili všechnu snažnost k tomu cíli, aby jejich děti už doma rostly v ovzduší víry v Pána Ježíše Krista, a aby se pilně účastnily společných shromáždění ve sboru, ať už bohoslužebných v neděli či konfirmačních v týdnu. Zvláště připomínáme, že několikaleté konfirmační průprava je naprosto nezbytná ke skutečnému utvrzení víry a k nabytí plnoprávného členství v církvi. /Seniorát Královéhradecký 1961/

16. Pro soustavné vzdělávání bratří a sester presbyterů v seniorátech budiž zřízen zvláštní seniorátní odbor, buď samostatný nebo při některém odboru vzdělávacím. Odůvodnění: Z řad našich starších jest stále volání po vy-
dání, byť jen stručného návodu pro práci presbytera ve sboru.
/Seniorát Chrudimský 1961/

17. Konvent doporučuje synodní radě, aby při jmenování výchovných odborů při synodní radě přihlížela k možnostem jmenovati také některého z bratří s odborným pedagogickým vzděláním.
/Seniorát Horácký 1961/

18. Synod připomíná a ukládá všem presbyterům i kazatelům, aby věnovali svou největší péči pastorači mladých i starých údů svých sborů s poukazem na Mt 25,35-40. Odůvodnění: Vidíme situaci po našich sborech, jak chvat života a únava vzdaluje obecenství sboru. Je potřebí tedy i těmto bratřím osobně připomenout pozvání ke Kristu /Mt 11,28/. Je péče o druhého naší vlastní povinností / Ex 18,21-22/. /Seniorát Brněnský 1962/

19. Nechť se zpracuje jeden z nejbližších ročníků příručky 'Na každý den' tak, aby mohl být vodítkem rodinných pobožností i pro nejprostší a nejmenší údy církve. V závěrečné části nechť obsahuje i přehledně zpracovanou látku pro konfirmační přípravu. /Seniorát Gottwaldovský 1961/

20. Konvent žádá synodní radu /synod/, aby v dohodě s církevním vydavatelstvím pečovala o vydání katechismu neb konfirmační příručky, v níž by byla také katechismová /věroučná/ část. Odůvodnění: Katechism nebo konfirmační příručka je vedle dějeprawy nepostradatelná pomůcka ve sborové výchově. Dějeprava byla vydána, ale katechism i konfirmační příručka jsou dlouho zcela rozebrány. Vydáním schválené pomůcky se předejde nedostatečné a často libovolné svépomoci ve sborech, která nepřispívá k jednotě v učení. V rozhovoru na konventu bylo doporučeno, aby bylo užito již vykonané přípravné práce ke konfirmační příručce. /Seniorát Brněnský 1962/

21. Konvent žádá bratrsky synodní radu, případně synod, aby se pokusila o nové vydání Hájkova katechismu a Hájkovy dějeprawy. Obě tyto příručky jsou rozebrány a ve sborech se cítí velmi naléhavá jejich potřeba.
/Seniorát Moravskoslezský 1961/

22. Synod nechť vypracuje pastýřský list o manželském a rodinném životě, zdůrazňující odpovědnost před vstupem do manželství a odpovědnost rodičovskou také se vztahem k umělému omezování porodnosti. /Seniorát Poděbradský 1962/
23. Konvent se obrací na synod, aby pověřil komisi, která by vypracovala poselství adresované našim rodinám a sborům. Toto poselství by se obracelo k rodinám s výzvou k větší odpovědnosti
v rodinné výchově dětí, v manželském soužití, k opravdovosti a poctivosti, vnitřní angažovanosti i odvaze k pozitivní kritice ve všech oblastech celého občanského života. Dále by se mělo poselství zabývat zásadně otázkami míru a války, apelovat ke konkrétnosti, a pravdivosti naší práce a trpělivému boji proti všem formám studené války. /Seniorát Jihočeský 1962/
24. Synod ukládá synodní radě, aby žádala od všech kazatelů, kteří jsou v rozvodu, přechod na jiné pracoviště /1 Tim 3,1-7/. Shledá-li kárný výbor, že kazatel není rozvodem vinen, že však manželé budou nadále žít odděleně, nechť slouží dále v církvi, tato však ať od něho žádá, aby nevstupoval do nového manželství /1 Kor 7,10-11/. Zdůvodnění: Zkušenost zjišťuje, že při manželském rozvratu vrcholícím rozvodem, nebývá vina jenom na jedné straně. I kdyby vyjimečně došlo jen k vině z jedné strany, kterou by nebyl kazatel, rozvrat v rodině kazatele působí vždy pohoršení. /Seniorát Horácký 1961/
25. Konvent navrhuje synodu vypracovat poselství celé církvi, v němž by synod kladně zhodnotil úmysl zákona 68 ze dne 19. prosince 1957 a zároveň vyjádřil závažnost osobního rozhodnutí pro umělé přerušování těhotenství. Návrh poselství: 'Porozuměli jsme důvodům, které vedly naše Národní shromáždění k vydání zákona 68 ze dne 19.12.1957 Sb. o umělém přerušování těhotenství. Je nesporným kladem tohoto zákona, že chrání zdraví a životy těch žen, které by se jinak obracely se žádostí o přerušování těhotenství na nepovolené osoby. Považujeme však za nutné připomenout vám, milí v Kristu přátelé, že pro věřící rodiče může umělé přerušování těhotenství přijít v úvahu pouze v těch nadmíru vzácných případech, že by byl ohrožen život matky. Při umělém přerušování těhotenství jde přece o násilné přerušování započatého již života. Je známo, že nikoli při porodu nebo během těhotenství, nýbrž už počtím vzniká nová lidská bytost s hlediska biologického. Nic menšího než-li příkázání 'Nezabiješ!' se tedy staví do cesty věřícím rodičům, kteří by z jiných důvodů, než-li pro záchranu matky, hodlali využít zákona, vydaného přece především s ohledem na ženy, které by se zbavovaly plodu nedovoleným a zdraví i život ohrožujícím způsobem. Konstatujeme s radostí, že naše socialistická společnost dává i početnějším rodinám možnost slušné obživy, jmenovitě, že udílí nikoli nepatrný výživový příspěvek na každé dítě. Ines méně, než dříve je možno zdůvodňovat hospodářskou nezabezpečeností, zůstávají-li evangelické rodiny při malém počtu dětí. Zároveň žádáme evangelické manžoly, kteří přestávají na nízkém počtu dětí, aby si před svým svědomím zodpověděli, zda-li se dávají skutečně věsti pouze odpovědnou starostí, uchránit matku tělesného a nervového přetížení a pro narozené již děti zachovat hospodářsky zabezpečenou a vnitřně vyrovnanou rodinu, a zdali nejde spíše za pohodlím a 'pýchou života' /I. Janova 2,16/ neochotni sloužit malíčkým. Písmo svaté nás napomíná, abychom nechtěli být sami sobě živi a ve všem abychom se spoléhali na otcovskou péči svého Stvořitele. Nebudeme-li mítí také ve svých nejsoukromějších věcech citlivější svědomí nežli naše okolí, stane se naše světlo tmou a Pán církve pohne svícem naším z místa jeho /Zjev.2,5/. /Seniorát Ústecký 1962/

26. Konvent se pozastavuje nad možnostmi se případy rozvodů v řadách kazatelů naší církve. Žádá příslušné složky církve, aby takovéto případy nebyly přehlíženy nebo zakrývány a zvláště, aby synod připomněl všechněm kazatelům, co od nich církev očekává. Kazatelé v otázkách rodinného života mají postupovat obzvláště moudře a obezřetně. /Seniorát Poděbradský 1962/

REPARTICE

27. Konvent doporučuje synodu, aby při stanovení repartičního klíče vycházel z reálného hospodářského stavu sborů a seniorátů a neřídil se lineárním ani jiným hospodářským měřítkem při rozpisu repartic. /Seniorát Liberecký 1962/
28. Nechť je repartiční kvota rozdělována seniorátům hospodářsky slabším a silnějším úměrně podle jejich hospodářské soběstačnosti tak, aby senioráty hospodářsky silnější pomohly seniorátům hospodářsky slabším.
/Seniorát Liberecký 1960/

R U Z N Ě

29. Konvent doporučuje synodu, aby ve smyslu Řádu o správě církve čl. 58, odst. 2 schválil usnesení konventu Gottwaldovského seniorátu z 5. června 1961 o změně názvu seniorátu Gottwaldovského na **V ý c h o d o m o r a v s k ý**.
Odůvodnění: Gottwaldovský kraj zanikl, seniorát se rozkládá o území dvou krajů, proto dosavadní název je nevhodný. /Seniorát Gottwaldovský/
30. Konvent, přihlížející k žádostem a přáním svých členů, žijících v odloučení od sborových středisek, žádá synod, aby vhodným způsobem zahájil jednání o obnovení bohoslužeb v rozhlase, obdobně jako je tomu v NDR.
/Seniorát Liberecký 1962/
31. Synod ukládá synodní radě, aby jednala s vydavateli církevního tisku o pokud možno pravidelném otiskování nových čtyřhlasých sborových písní s notami pro všechny hlasy. /Seniorát Liberecký 1962/
32. Konvent navrhuje, aby při všech seniorátních a celocírkevních shromážděních /zastupitelstva, konventy, synod, konference/ byly včleněny modlitební chvíle jako řádná část programu, zavazující k účasti všechny delegáty. Nechtějí jsou modlitební chvíle ohlašovány dodatečně a s poznámkou, že jsou pro ty, kteří se jich chtějí zúčastnit, jakoby šlo o speciální zájem některých přítomných. Živá církev žila vždycky společnými modlitbami /Sk 1,14; 2,42 aj./ Umístění takových modlitebních ztišení se ponechává uvážení podle situace.
/Seniorát Moravskoslezský/

- - - -

Čtrnáctý synod Českobratrské církve evangelické usnesl se dne
..... na základě § 27 odst. 6 a § 16 č. 3c círk. zř. na tomto řádu
sborového života.

Ř Á D S B O R O V Ě H O Ž I V O T A

Věříme, že se v Ježíši Kristu obrátil k celému světu Pán Bůh sám a že v Něm i nás milostivě vyvolil, zachránil a posvětil.

Věříme, že křesťanská církev je viditelným společenstvím lidí, které si Pán Ježíš povolal, dodnes povolává a až do svého příchodu sám zachová.

Věříme, že církev smí a má na Kristovo jednání odpovídat tak, že jej bude vděčně jako svého jediného Pána ctít, milovat, jemu důvěřovat a jeho poslouchat.

Životem v církvi dává křesťan zřetelně najevo, že Kristu věří. Přichází-li do sboru ke slovu Božímu a ke svátostem, hledá a nalézá tu Krista. Kristus sám si jej tu také svým svatým Duchem podmaňuje, obnovuje a ke své službě připravuje.

Životem v církvi přijímá křesťan za své bratry všechny, neboť Kristus jej se všemi smířil svou smrtí za hříšné. Spolu s těmi, kdo již o Kristu vědí, chce ve sboru růst v jeho následovníka. Každý den se Kristem dává posílat do života, aby činil jeho svatou vůli. I všechny lidi mimo sbor chce bez výjimky milovat tou láskou, kterou Bůh miloval svět, a zůstat jim ve věrném společenství až do konce odrazem Kristovy milosti a obětavé služby.

I. Bohoslužebné shromáždění (C. zř. § 3/2)

- (1) Církev koná ve svých sborech bohoslužebná shromáždění.
- (2) Bohoslužebná shromáždění se konají v neděli a o svátcích, ale podle potřeby mohou být konána i jindy.
- (3) Při bohoslužebných shromážděních jde o to,
 - (a) aby bylo ve sboru čteno a slyšeno Písmo Starého i Nového zákona;
 - (b) aby bylo sboru zvěstováno a sborem přijímáno evangelium podle těchto Písem;
 - (c) aby byly ve sboru vysluhovány a sborem přijímány svátosti (viz 7-17);
 - (d) aby se sbor společně modlil;
 - (e) aby byl Pán Bůh chválen a sbor vzděláván i zpěvem žalmů a duchovních písní;
 - (f) aby se ve sboru stávalo skutkem obecenství věřících.

- (4) Pro přistupující a pro děti koná církev zvláštní bohoslužby, při nichž uvádí do základních znalostí Písem a zvěsti a vyznání církve. Tyto bohoslužby se konají před bohoslužebným shromážděním celého sboru nebo po něm a nenahrazují náboženskou výuku ve škole.
- (5) Všecka bohoslužebná shromáždění jsou všem volně přístupná.

Vysluhování svátostí

- (6) Církev vysluhuje svátosti ve shromážděních.
- (7) Křest svatý je svátostí, kterou je pokřtěný přijímán do smlouvy lidu Božího.
- (8) Církev křtí
 - (a) děti, s jejichž pokřtěním souhlasí rodiče nebo jejich zákonný zástupce;
 - (b) dospělé, kteří dosud nebyli pokřtěni, k církvi se přihlásili a vyznali víru.
- (9) Křest se koná zpravidla ve sboru rodičů dítěte. Koná-li se jinde, je třeba, aby k tomu dal svolení domácí sbor. (C.zř. § 13/2)
- (10) Církev uznává křest vykonaný v jiné křesťanské církvi.
- (11) Při křtu dětí vyžaduje církev přítomnost rodičů, kteří jsou členy církve.
- (12) Svatá večeře Páně je svátostí, v níž si církev smí stále připomínat evangelium o spasení z milosti Boží.
- (13) Sbory církve mohou slavit večeři Páně při kterémkoli bohoslužebném shromáždění.
- (14) Církev zve k častému slavení večeře Páně své pokřtěné, do vyznání církve uvedené a evangelium Kristovo přijímající členy.
- (15) Ke svaté večeři Páně v našich sborech mohou přistupovati i členové jiných církví, vyznávající Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. (Usnesení XII. synodu)
- (16) Pro nemocné a staré může být svatá večeře Páně konána i mimo vysluhování sborové.

Svatební pobožnosti

- (17) Po uzavření civilního sňatku mohou manželé požádat církev o zvláštní pobožnost. Jejím smyslem je zvěstovati manželům slovo o životě muže a ženy před Bohem, modlití se s nimi i za ně, a prositi o požehnání.
- (18) Svatební pobožnost se koná zpravidla ve sboru jednoho z manželů. Koná-li se jinde, je třeba, aby k tomu dal domácí sbor svolení. (C.zř. § 13/2)
- (19) Pro konání svatební pobožnosti vyžaduje církev, aby alespoň jeden z manželů byl jejím členem.

Pohřební pobožnosti

- (20) Při pohřbu nebo kremaci zesnulých koná církev pohřební pobožnosti. Církev v nich připomíná živým evangelium Ježíše Krista o hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a životě věčném.
- (21) Pohřební pobožnosti se mohou konat zpravidla při pohřbech členů církve. V odůvodněných případech na přání zesnulého nebo pozůstalých lze pohřební pobožností posloužit i nečlenu česko-bratrské církve evangelické.

II. Katechetické a pracovní shromáždění (C.zř. § 3/2)

- (1) Církev pečuje o soustavné vzdělávání víry a života svých členů ve sboru pravidelnými katechetickými shromážděními. (Ř.o spr. c. čl.34/2)
- (2) Základní formou katechetických shromáždění církve jsou biblické hodiny. Slouží podrobnému a všestrannému uvádění do znalosti Písem Starého i Nového Zákona, do vyznání, dějin, života, myšlení a práce církve, stejně jako do odpovědnosti křesťanů ve světě.
- (3) Církev koná pravidelná katechetická shromáždění s výklady a rozhovorem i pro nekonfirmované, konfirmované a přistupující.
- (4) O konfirmaci, při níž se do plného a vědomého obecenství církve a sboru přijímají ti, kdo se k němu po předcházející přípravě hlásí, pojednávají "Pravidla konfirmace", která jsou přílohou tohoto řádu.
- (5) Vedle pravidelných katechetických shromáždění koná církev shromáždění nepravidelná. Patří k nim sborové dny, jejichž program je zaměřen k základním otázkám myšlení, života a práce církve.
- (6) Církev koná ve sboru cvičení duchovního zpěvu.
- (7) Pro staršovstva a jiné své pracovníky ve sboru koná církev pravidelné schůze a porady podle potřeby.

Křesťan ve sboru i mimo sbor (C.zř. § 2/2)

- (1) Církev prosí a napomíná své členy, aby s vděčností přijímali službu, kterou jim sbor poskytuje a k níž je zve. Prosí je tedy, aby svůj sbor milovali a považovali se opravdu za jeho částku tak,
 - (a) že v něm budou přicházet ke Slovu Božímu jako k prameni života a budou se v něm bratřím stávat věrnými bratřími;
 - (b) že budou pracovat na jeho stálé obnově;
 - (c) že budou jeho nedostatky pokorně považovat za nedostatky své vlastní a budou je trpělivě napravovat podle evangelia Kristova;
 - (d) že se budou za svůj sbor modlit.

- (2) Církev prosí a napomíná své členy, aby se ve víře, naději a lásce vzdělávali i ve svém soukromém životě. Prosí je proto,
 - (a) aby si v Písmu svatém opravdu a pokud možno vytrvale čítali;
 - (b) aby se stále znovu zaměřovali na ochotné následování Krista a přitom nikdy nepřestávali napravovat svůj vztah k Bohu i k lidem;
 - (c) aby oslavovali Boha svým tělem i duchem a svítili svým životem všem, jako ti, kdo chodí ustavičně ve světle Kristově;
 - (d) aby se k Pánu Bohu opravdu modlili a to především za poznání a poslušnost jeho vůle.
- (3) Církev připomíná svým členům, že každý z nich je odpovědný za to, jak žije, nikoli církvi jako instituci, ani někomu jen z lidí, nýbrž přímo svému Spasiteli a nejvyššímu soudci, Ježíši Kristu, který je Pánem života.
- (4) Církev prosí a napomíná své členy, aby byli ve svém vyznání a životě z víry pravdiví. Prosí je proto, aby svými slovy a skutky nelhali Bohu ani lidem.
- (5) Evangelium odpuštění a smíření bylo vyhlášeno celému světu. Platí i těm, kdo ještě neuvěřili. Církev proto prosí a napomíná své členy, aby ve svém životě milovali každého, smířovali se s ním vzájemným odpuštěním, neztráceli předčasně o žádném naději a za všechny se modlili.
- (6) Církev prosí a napomíná své členy, kdykoli se ve sboru i mimo něj setkají s vinami a hříchy druhých, aby nikdy nezapomínali na své vlastní viny a hříchy. Prosí je tedy, aby své bližní nesoudili a neodsuzovali, nýbrž spolu s nimi pokorně nesli hanbu a odpovědnost za společné viny. Zároveň je prosí, aby sami už lidskou vinu nerozmnžovali a nepřestávali se modlit za sebe i za všechny, kdo se provinují.
- (7) Církev prosí a napomíná své členy, aby se vlivem zlého sami nestávali zlými, ale přemáhali v dobrém zlé.
- (8) Církev prosí a napomíná své členy, aby považovali břímě trpících za své vlastní břímě. Prosí je proto, aby nikdy svůj zrak neodvraceli od trpících, ihned jim pomáhali účinným skutkem, ochotně pracovali k nápravě křivd, sami už ničím nerozmnžovali lidské utrpení a za všechny se modlili.
- (9) Církev prosí a napomíná své členy, aby ve svém vztahu ke státu a společnosti hledali pokoj lidu a lidstva, do něhož je Pán Bůh postavil.
- (10) Církev prosí a napomíná své členy, aby byli ve své práci svědomití, neboť pracují Bohu a ne jen lidem.
- (11) Církev prosí a napomíná své členy, aby se ve svých vzájemných vztazích, jako muži a ženy, řídili jasným přikázáním Božím. Manžele prosí
 - (a) aby se pro Krista cele přijímali a jeden druhému odevzdávali, aby spolu až do konce věrně zůstávali, navzájem se nezrazovali, neopouštěli, vzájemně si sloužili, provinění si milosrdně promíjeli a tak jedni druhých břemena nesli;

- (b) aby odpovědně vychovávali své děti a svým dětem nezůstávali dlužni nic, čím jsou jim povinni před tváří Boží;
 - (c) aby se jejich rodiny stávaly a zůstávaly místem, kde je Pán Bůh všemi ctěn.
- (12) Církev prosí a napomíná své členy, aby ctili své otce a matky tím, že je budou ve své mladosti poslouchat. Prosí, aby je ctili i ve své dospělosti tím, že budou jejich mínění vážně přijímat, že je nebudou v jejich stáří odbývat a že jim prokáží vděčnost až do smrti.
- (13) Církev prosí a napomíná své členy, aby nepřehlédli, že je církev buď dobrou nebo špatnou služebnicí Kristovou právě v nich, svých jedincích. Připomíná jim jejich osobní odpovědnost, aby se žádný z nich nedopouštěl zrady ani na Kristu, ani na člověku. Krista zrazuje, kdo jej nevěrností svého života činí v očích světa malým a bezvýznamným. Člověka zrazuje, kdo kterýkoliv lidský život zranuje a jedná s ním jako s bezcenným.
- (14) Církev prosí a napomíná své členy, aby nezapomněli, že není možno současně sloužit dvěma pánům: Bohu a mamoně. Prosí je proto, aby se nedali zotročit chtivým a závistivým shromažďováním majetku, ani strhnout touhou po užití všeho, co se člověku nabízí. Prosí je, aby si zachovali svobodu těch, kdo se dovedou spokojit s tím, čeho je nezbytně třeba k zachování života.
- (15) Není chvíle ani okolnosti, v níž by pro nás přestávala platit Kristova výzva: "Pojď za mnou". Církev prosí a napomíná své členy, aby neváhali v následování Krista přijímat dobré a snášet zlé. "Neboť i k tomu povolání jste, jako i Kristus umřel za nás, nám pozůstaviv příklad, abyste následovali šlépěje jeho. Který, když mu zlořečili, nezlořečil zase; trpěv, nehrozil, ale poroučel tomu, kterýž spravedlivě soudí" (1 Pt 2, 21).

- - -

Tento řád nabude účinnosti dnem vyhlášení synodní radou (C.zř. § 29, 3f). Tím dnem pozbudou platnosti dosavadní církevní předpisy, pokud tomuto řádu odporují.

P r a v í d l a k o n f i r m a c e

v českobratrské církvi evangelické

Konfirmace je služebnost sboru, při níž se do plného a vědomého obecenství sboru a církve Kristovy přijímají ti, kdo se k němu po předchozí přípravě hlásí.

Sbor slouží konfirmací dospívajícím členům, kteří byli do církve přihlášení a pokřtěni a nemají dosud práva přistupovati k večeři Páně.

Staršovstva se svými kazateli mají v patrnosti všechny, kteří dosud nebyli konfirmováni. Dbají pečlivě o to, aby pokud možno všechny děti sboru se konfirmačního cvičení účastnily. Od rodičů se očekává, že povedou děti svým svědectvím a příkladem tak, aby mohly být dobře ke konfirmaci připraveny.

Přípravou ke konfirmaci je konfirmační cvičení, které vede a za které zodpovídá kazatel sboru. Konfirmační cvičení má vést k porozumění díla Kristova, jak je poznáváme ze svědectví Písem, z poznání církve a ze života církve v minulosti i v přítomnosti. K tomuto porozumění slouží kazatelé a jejich spolupracovníci nejen vyučováním, ale i živým svědectvím a pastýřskou péčí. Konfirmandy vedeme také k účasti na bohoslužebných shromážděních.

Na konci konfirmačního cvičení se staršovstvo přesvědčí o tom, jak jsou konfirmandi připraveni a zda si uvědomují smysl konfirmace. Neklade při tom důraz jen na znalosti, ale více na celkový postoj konfirmandů. Je vhodné, aby starší připojili slovo povzbuzení a napomenutí. Staršovstvo nepřijme ke konfirmaci toho, kdo dává zřejmě najevo lhostejnost nebo záporný postoj k evangeliu. K tomu-
to závěru konfirmačního cvičení mohou být pozváni i rodiče konfirmandů.

Konfirmandy, kteří byli staršovstvem uznáni způsobilými k přijetí, přijímá sbor v nedělním bohoslužebném shromáždění do plného obecenství, v němž jejich víra dále poroste, bude se prohlubovat a sílit.

Přítomto shromáždění mohou konfirmandi před sborem ještě krátce opakovat základní zvěst evangelia i svůj úmysl patřit ke Kristovu sboru a podílet se na jeho životě. Staršovstvo pak prohlásí konfirmandy za přijaté do plného obecenství sboru, zejména ke společenství večeře Páně. Sbor se ústy kazatele modlí za přijímané konfirmandy, aby Pán Bůh utvrdil jejich víru. Dobrým apoštolským obyčejem je vzkládání rukou.

Večeři Páně při konfirmaci popravídle nevysluhujeme, ale zveme konfirmandy, aby přistupovali ke stolu Kristovu při nejbližší příležitosti s celým sborem.

Ti, kteří nebyli takto konfirmováni v mladém věku, mohou být přijati do plného obecenství sboru kdykoliv později, projeví-li přání k němu patřit. Při jejich konfirmační přípravě přihlížíme k jejich dosavadním znalostem a duchovní vyspělosti. Po ukončení jejich přípravy se staršovstvo rozhovorem přesvědčí, jak přijímaní porozuměli evangeliu Kristovu. Členové přijatí staršovstvem jsou ohlášením a modlitbami uvedeni do společenství účastníků večeře Páně.

- - -

INFORMACE O RŮZNÝCH VĚCECH

=====

I. V ě c i o b e c n ě

1. Počet kazatelů v činné službě
2. Počet sborů a kazatelských stanic
3. Počet duší
4. Počet bohoslovců
5. Církevní volitelnost k duchovenskému povolání
6. Ordinace
7. Odchod kazatelů z církevní služby
8. Úmrtí kazatelů a církevních pracovníků
9. Seznam celocírkevních kazatelů
10. Seznam kazatelů v důchodu
11. Senioratní konventy 1959 - 1962
12. Větší konference a sjezdy
13. Slavnosti odevzdání církevních budov bohoslužebnému účelu
14. Časopis Český bratr
15. Sbírka kázání pro čtené služby Boží
16. Vydavatelská činnost 1959 - 1962
17. Pomůcky pro vzdělávání církevních pracovníků
18. Biblické kursy
19. Křesťanská služba
20. Bývalé domovy odpočinku naší církve
21. Poradní odbory při synodní radě
22. Zpráva o hymnologickém odboru
23. Církevní archivy
24. Osobní změny v kanceláři synodní rady

II. V ě c i h o s p o d á ř s k ě

25. Jmění spravované synodní radou
26. Hospodaření sborů
27. Revize účtů synodní rady
28. Státní příspěvek na ústředí církve
29. Repartice 1959-1962
30. Použití repartice 1959
31. Použití repartice 1960
32. Použití repartice 1961
33. Použití repartice 1962
34. Jubilejní toleranční dar
35. Jeronymova Jednota
36. Celocírkevní chrámové sbírky
37. Rozbor obětavosti církve v letech 1959-1961
38. Dům "Sola fide" v Janských Lázních a "Horský domov" v Herlíkovicích

- - -

INFORMACE O RŮZNÝCH VĚCECH

I. Věci obecné

Počet kazatelů v činné službě

Podle stavu k 15. lednu 1963 činil počet kazatelů v činné službě celkem 275 osob. Z toho 268 vykonávalo službu ve sborech a 7 při synodní radě.

Pro srovnání se stavem před 3 lety, kdy zasedal XIII. synod, uvádíme, že tehdy k 30. září 1959 bylo celkem kazatelů 304 včetně kazatelů při synodní radě. Počet kazatelů v činné službě se tedy zmenšil o 29 osob.

Z počtu 275 osob je 11 žen. Jsou to: Antonie Páleníková /Nusle/, Alena Srnková /Příbram/, Jitka Veselá /Rakovník/, Marie Čejková /Poděbrady/, Marcela Čecháková /Nepomuk/, Eva Pilátová /Mn.Hradiště/, Alena Slámová /Hradec Králové/, Viera Velachová /Holice v Č./, Antonie Slámová /Trnávka/, Irena Kelusová /Brno/, Jarmila Chládková /Prostějov/. Před 3 roky bylo kazatelek 13.

K počtu 275 osob je nutno také připočítat duchovní, kteří působí jako profesori nebo zaměstnanci Komenského evang.fakulty bohoslovecké a jednoho duchovního zaměstnaného při Křesťanské mírové konferenci /KMK/. Je jich celkem 12. Jsou to: Dr.J.L. Hromádka, Dr. J.B.Souček, Dr.M.Bič,, Dr.F.M.Dobiáš, Dr.R.Říčan, Dr.J.B. Jaschko, Dr.J.M.Lochman, Dr.J.Heller, Fr.Am.Molnár, Milan Opočenský, Dušan Čapek a J.Čihák z KMK. /Doc.J.Smolík a J.N.Ondra jsou započítáni do čísla 275, protože jsou vedeni při sborech/.

Připočteme-li počet duchovních z fakulty a z KMK k počtu ostatních kazatelů a kazatelek, dostaneme celkem číslici 287 proti číslici 316 z roku 1959 a číslici 325 z roku 1956.

Počet sborů a kazatelských stanic

Počet farních sborů se proti roku 1959 nezměnil. Je jich 271. Rovněž počet seniorátů zůstal stejný. Seniorát Pražský má 31 sborů, Poděbradský 27, Jihočeský 9, Západočeský 25, Ústecký 15, Liberecký 15, Král.hradecký 19, Chrudimský 25, Poličský 11, Horácký 17, Brněnský 22, Gottwaldovský 28, Moravskoslezský 27.

Z počtu 271 farních sborů bylo k 15. lednu 1963 . uprázdněno 19 sborů. Jsou to sbory:

1. Hvozdnice	8. Kard.Řečice	15. Slavonice
2. Hor.Počernice	9. Česká Kemnice	16. Hor.Vilémovice
3. Prčice	10. Hořice v Podkr.	17. Prosetín
4. Nebužely	11. Brandýs n.Orl.	18. Silůvky
5. Kostelec n.L.	12. Bučina	19. Jablůnka
6. Zásmyky	13. Hlinsko v Č.	-
7. Kšely	14. Pustá Rybná	-

Počet kazatelských stanic je 405 /Viz Evangel. kalendář 1962/

Počet duší

Celkový počet duší přiznávajících se k československé církvi evangelické podle hlášení z jednotlivých sborů je tento:

v roce 1952 čítala církev celkem 342.959 duší, v roce 1953 334.708 duší,
v roce 1954 328.806 duší, v roce 1955 326.468 duší, v roce 1956 321.249 duší,
v roce 1957 318.189 duší, v roce 1958 309.459 duší, v roce 1959 305.117 duší,
v roce 1960 299.379 duší a v roce 1961 295.354 duší. Údaje za rok 1962 nejsou dosud známy.

4. Počet bohoslovců

Podle stavu 31. prosince 1962 byl počet studujících bohosloví celkem 18, a to:

- I.ročník: celkem 4 /Jaroslav Voříšek, Květa Šilarová, Jiří Štorek,
Sylva Turečková/
II.ročník: celkem 2 /Pavel Rejchrt, Jaroslava Švandová/
III.ročník: celkem 3 /Otakar Funda, Jan Miřejovský, Naděje Doubravová/
IV.ročník: celkem 5 /Eduard Bauer, Miroslav Janoba, Jan Keller, Marie Pešková,
Jan Široký/
V.ročník: celkem 4 /Pavel Hlaváč, Josef Beneš, Miroslav Plecháček,
Jana Kosořková/

Vedle toho jsou absolventi fakulty v počtu 7. Jsou to:

Ludvík Svoboda, Bohuslav Vik, kteří se vrátili koncem r.1962 z výkonu základní služby vojenské,

Petr Čapek a Pavel Smetana, kteří se mají vrátit na podzim r. 1963

Jaromír Dus, Mil.Gregar a Bohdan Pivoňka, kteří se vrátí až koncem roku 1964.

Církev má tedy 18 bohoslovců v přípravě a 7 absolventů, celkem 25 osob. Před třemi roky bylo na fakultě 21 bohoslovců a ve vojenské službě 9, celkem 30 osob.

5. Církevní volitelnost k duchovenskému povolání

V období mezi XII. a XIV. synodem /do konce prosince 1962/ obdrželi od synodní rady na základě příslušných zkoušek dekret volitelnosti za vikáře a faráře tito kazatelé:

a/ Dekret volitelnosti za vikáře

1. Pavel Fojtů	4.10.1960	7. Pavel A.Smotana	12.9.1961
2. Josef Kejř	4.10.1960	8. Jaromír Dus	11.5.1962
3. Jan Potoček	4.10.1960	9. Miloslav Gregar	26.9.1962
4. Ludvík Svoboda	4.10.1960	10. Bohdan Pivoňka	26.9.1962
5. Bohuslav Vik	4.10.1960	11. Alena Slámová	10.10.1962
6. Petr Čapek	9. 9.1961		

b/ Dekret volitelnosti za faráře

1. Zdeněk Borecký	7.6.1960	11. Jan Trusina	7. 6.1961
2. Vlastimil Jaša	7.6.1960	12. Milan Balabán	10. 1.1962
3. Jaroslav Pfann	7.6.1960	13. Jan Čapek	10. 1.1962
4. Jan Šoltész	7.6.1960	14. Marie Čojková	10. 1.1962
5. Tomáš Holoček	6.12.1960	15. Jiří Poležal	10. 1.1962
6. Miroslav Pechar	6.12.1960	16. Blahoslav Hájek	23. 5.1962
7. Petr Pokorný	6.12.1960	17. Jan Zátorský	23. 5.1962
8. Miroslav Rozbořil	16.12.1960	18. Lubomír Kabíček	19.12.1962
9. Jan Dus	7. 6.1961	19. Blahoslav Novák	19.12.1962
10. Jaroslav Ondra	7. 6.1961		

6. Ordinace

V období mezi XIII. a XIV. synodem /do 31.12.1962/ byli ordinováni:

1. Jan Čapek	29.11.1959	6. Vlastislav Svoboda	2. 4.1961
2. Blahoslav Hájek	29.11.1959	7. Jan Hroch	17.12.1961
3. Jaroslav Ondra	29.11.1959	8. Alois Šrámek	7.10.1962
4. Rostisl. Chlubna	28. 8. 1960		/presbyt.ordinace/
5. Pavel Fojtů	12. 3.1961	9. Alena Slámová	25.11.1962

7. Odehod kazatelů z církevní služby

V období mezi XII. a XIV. synodem /do 31.12.1962/ odešli z církevní služby tyto kazatelé:

a/ Resignace z důvodu vstupu do výslužby

1. Bedřich Henych /Hořice/	od	30. 4.1961
2. Čeněk Holešek /Pržno/	od	31. 7.1961
3. Bohumír Popelář /Jablunka/	od	31. 8.1961
4. Vladimír Jehlička /Libeň/	od	31. 8.1961
5. Jan Smetana /Spořilov/	od	13.10.1961
6. Antonín Balabán /Zábřeh/	od	15.12.1961
7. Jaroslav Kantorek /Prosetín/	od	31. 3.1962
8. Jan Řezníček /Chocen/	od	31. 3.1962
9. Josef Zákoucký /Hvozdnice/	od	31.12.1962
10. Jan Kulík /Nebužely/	od	31.12.1962

b/ Resignace z důvodu vstupu do invalidity

1. Arnold Gruhn /Prčice/	od	23.11.1961
2. Jiří Nedvěd /Hor.Vilémovice/	od	30. 6.1962

c/ Resignace z důvodu vstupu do jiného povolání

1. Emil Pospíšil /Tachov/	od	1. 5.1960
2. Bedřich Trégl /Střítež/	od	1. 9.1961
3. Jaroslav Čihák /Jeseník/	od	1. 9.1961

d/ Resignace z důvodů rodinných

1. Marie Molnářová /Kliment/	od	1.11.1960
2. Eva Peroutková /Libštát/	od	1. 2.1961

e/ Dále přestali vykonávat duchovenskou službu

1. Jan Vejnar /Radotín/	od	4. 3.1960
2. Bohumil Skalák /Jindř.Hradec/	od	9. 3.1960
3. František Marounek /Kolín/	od	1. 5.1961
4. Miroslav Krejčí /Praha Salvátor/	od	7. 7.1961
5. PhDr. Antonín Veřnar /Dvakačovice/	od	1.12.1961
6. Jiří Staněk /Silůvky/	od	1. 1.1962
7. Bohuslav Otrýsal /Brno.Husovice/	od	1. 1.1962
8. Břetislav Chlebníček /Č.Kamenice/	od	31.1.1962
9. Josef Jirků/Kancelář synodní rady/		9. 3.1962

8. Úmrtí kazatelů a církevních pracovníků

V době od XIII. do XIV. synodu /do 15. ledna 1963/ zemřeli:

a/ kazatelé v činné službě

1. Jan Smotánka, farář v Praze Smíchově	4.1. 1960	ve věku 56 let
2. Antonín Venc, farář v Brně Židenicích	12.10.1960	ve věku 58 let
3. Jan Oliva, diakon v Kard.Řečici	4. 3.1960	ve věku 68 let
5. ThDr Bohumil Honců, farář a senior v Lounech	5. 2.1962	ve věku 63 let
6. Zdeněk Baroš, farář ve Šternberku	5. 2.1962	ve věku 42 let
7. Bohumír Koutný, farář v Benešově u Prahy	10. 4.1962	ve věku 53 let
8. Jan Amos Verner, farář ve Kšelích	20.10.1962	ve věku 53 let
9. Václav Velkoborský, farář v Hor.Počernicích	9. 1.1963	ve věku 65 let

b/ kazatelé ve výslužbě

1. Jaroslav Štule, býv.farář ve Chvaleticích	5.1. 1960	ve věku 72 let
2. Ladislav Lacina, býv.diakon ve službě Bibl.spol.	11.1. 1960	ve věku 53 let
3. Štěpán Pavlinec, býv.farář a senior, Černilov	12. 1.1961	ve věku 73 let
4. Jan Odstrčil, býv.farář a katecheta v Kloboukách	7.10.1961	ve věku 67 let
5. František Jarovský/Franzl/ býv.vikář v Libni	13.11.1961	ve věku 85 let
6. Bohuslav Burian, býv.farář a nám.syn.seniora	2. 3.1962	ve věku 70 let
7. Jan Vladimír Šebesta, býv.farář v Pečkách	4. 3.1962	ve věku 84 let
8. Josef Čapek, em.farář a senior v Třeběchovicích	13. 3.1962	ve věku 96 let
9. Dalibor Ed.Tim.Molnár, býv.diakon v Libenicích	29. 6.1962	ve věku 71 let
10. Oskar Opočenský, býv.farář a senior, Ml.Boleslav	9. 7.1962	ve věku 84 let.

c/ kazatelé mimo službu

1. Eva Kučerová, roz.Bolzeová, býv.vikářka v Praze Střešovicích	27. 2.1961	ve věku 34 let
--	------------	----------------

d/ jiní církevní pracovníci /pokud to bylo oznámeno synodní radě/

1. Julius Fleischer, býv.kurátor sboru v Lounech	15. 4.1960
2. Karel Chvojka, revisor účtů synodní rady	13. 9.1960
3. Josef Vonásek, kurátor sboru v Hořovicích	19.11.1960
4. Jan Filipi, kurátor sboru v Praze Vinohrady	15.12.1960
5. Ing.arch.Bedř.Adámek, člen komise pro renovaci Salvátora	15. 4.1961
6. Jan Dolejší, kurátor sboru v Opatově	30. 3.1961
7. Josef Bečička, revisor účtů církv.v Poděbradech	27.11.1961
8. Břetislav Kynčl, kurátor sboru v N.Bydžově	24.11.1961
9. JUDr Lubomír Jelen, býv.člen synodní rady	3. 3.1962
10. Josef Svaták, býv.člen staršovstva a stavitel kostela v Praze Smíchov	28.6.1962
11. JUDr Jaromír Linhart, člen kár.výboru, Chrudim	22. 9.1962
12. František Karlíček, kurátor sboru v Ostravě	1.10.1962
13. Berta Čiperová, sborová sestra, Plzeň-Západ	18.7.1962
14. Oldřich Ellner, dlouholetý člen starš.Prostějov	21. 4.1962
15. JUDr Milada Zimová, kurátorka sboru v Humpolci	19. 4.1962
16. Josef Holý, býv.účetní synodní rady	18. 5.1961
17. Ing.Jaroslav Dlouhý, člen komise pro renovaci Salvátora	29. 6.1961

- - -

9. Seznam celocírkevních kazatelů

Charakter celocírkevních kazatelů podle § 10, odst. 3 církv. zř. z r. 1953 přiznala synodní rada těmto kazatelům

Komenského fakulta

1. Dr. J. L. Hromádka	7. Dr. J. M. Lochman
2. Dr. J. B. Souček	8. Dr. Amodeo Molnár
3. Dr. Rudolf Říčan	9. Dr. Josef Smolík
4. Dr. F. M. Dobiáš	10. Dr. Jan Heller
5. Dr. J. B. Jeschke	11. Milan Opočenský
6. Dr. Miloš Bič	

Dále jsou celocírkevními kazateli podle církevního zřízení všichni duchovenští tajemníci synodní rady

1. Dr. Bohumil Valeš	4. Dr. Eugen Zelony
2. Jiří Novotný	5. Dr. Luděk Brož
3. Josef Svaton	6. Karel Trusina

Z moci svého úřadu v církvi jsou dále celocírkevními kazateli synodní senior Dr. Viktor Hájek, jeho náměstek Vladimír Čapek a dále duchovenský člen synodní rady Miloš Šourek.

10. Seznam kazatelů v důchodu

	narozen	vstup do důchodu od
1. Balabán Antonín, Sněžné na Mor, evang. fara	16. 7. 1898	15. 12. 1961
2. Čapek Bohuslav, Praha 1, Pařížská 2	1. 10. 1883	1. 5. 1958
3. Dobis Samuel, Vanovice 24 u Boskovic	21. 2. 1909	12. 8. 1957
4. Dvořák Josef, Proseč u Skutče	9. 6. 1892	1. 1. 1957
5. Funda Ladislav, Čelákovice n. L. 908	14. 10. 1889	1. 1. 1932
6. Geryk Jan, Čáslav, Těsnohlídkova 405	24. 11. 1887	1. 5. 1952
7. Gruhn Arnold, Prčice, Botlémská kaple	10. 8. 1905	23. 11. 1961
8. Henych Bedřich, Hořice v Pokr. Jiráskova 1302	11. 1. 1901	30. 4. 1961
9. Hrbata Leopold, Lysá n. L., Čochova ul.	12. 7. 1893	30. 11. 1959
10. Hromádka Rudolf, Valtínov č. 94 u Kunžaku	17. 4. 1896	31. 5. 1958
11. Hrubý Václav, Letohrad, Náměstí 76	27. 12. 1892	1. 4. 1953
12. Jehlička Vladimír, Praha 2, Belgická 22	6. 9. 1900	31. 8. 1961
13. Jerie Bedřich, Rokycany, Jiráskova 481	5. 1. 1885	1. 10. 1953
14. Kantorek Jaroslav, Ostrava, Hrabůvka, Bystřina	5. 1. 1895	31. 3. 1962
15. Kantorek Josef, Měšice u Prahy, Plastika 149	24. 6. 1887	1. 12. 1952
16. Kulík Jan, Nebužely	3. 9. 1898	31. 12. 1962
17. Kryštůfek Jaromír, Tanvald, ul. 5. května č. 45	23. 12. 1886	1. 3. 1955
18. Kučera Jan, Praha Smíchov, Na Doubkové 8	4. 3. 1894	5. 12. 1952
19. Lanštjác K. P., Praha Žižkov, Prokopova 4	11. 3. 1892	31. 7. 1959
20. Mičan Vladimír JUDr, Brno, Havlíčkova 26	14. 7. 1891	1. 7. 1957
21. Molnár Gust. Ad., Trnávka p. Řečany n. L.	22. 12. 1884	30. 6. 1958
22. Nedvěd Jiří, Hor. Vilémovice, p. Benetice	26. 4. 1905	30. 6. 1962
23. Nešpor Pavel, Čáslav, Těsnohlídkova 405	20. 9. 1889	1. 7. 1951
24. Opočenský Bohumír, Klášter n. Děd., p. Jílovice	5. 10. 1900	31. 8. 1957
25. Otter Ebenezer, Plzeň, Lochotín, Podlipské 11	8. 2. 1891	1. 9. 1956
26. Pindor Adam, Motylovice 334, o. Frýdek-Místek	13. 12. 1884	1. 9. 1957
27. Pokorný Vladimír, Tábor, Přiběnická 884	6. 3. 1897	29. 4. 1956
28. Popelář Bohumír, Brno, Úvoz 100	28. 10. 1896	31. 8. 1961
29. Pospíšil Josef, Únětice 51, p. Horoměřice	17. 1. 1890	31. 12. 1937
30. Procházka Josef, Jimramov	2. 3. 1896	30. 6. 1958

31. Řehák Vilém, Domov důchodců, Krabčice	11. 7.1877	1. 9.1949
32. Řepa Ladislav, Pardubice, Švarcovo nám.890	19. 7.1887	1. 8.1945
33. Řezníček Jan, Chocen, ul.Dr.Fikejze 696	14.11.1890	31. 3.1962
34. Smotana Jan, Čáslav, Těsnohlídkova 405	5. 2.1901	13.10.1961
35. Souček Bohuslav, Tábor, Příběnická 884	17. 8.1887	1.10.1952
36. Šedý F.K., Kardaš.Řočice, Stalinova 168	26.11.1891	1. 7.1951
37. Šedý Rudolf, Jimřemov č.50	25. 8.1873	1. 5.1948
38. Šklíba Ladislav, Praha Smíchov, Pecháčkova 6	9. 5.1894	1. 6.1953
39. Šoltész Štěpán, Praha 1 Klimentská 18	24. 9.1889	4. 4.1958
40. Tomeš Jan, Liběchov, Rumburská 54	25. 2.1884	1. 9.1952
41. Vališ Benjamin, Kostelec n.L. čp.222	18. 2.1886	31.12.1959
42. Vališ Jan Amos, Čáslav, Těsnohlídkova 405	10. 4.1889	1. 5.1952
43. Verner Antonín Dr., Valteřice 102, p.H.Branná	19.12.1902	
44. Winkler Alex., Ostrava I, Sokolovská 7	28. 5.1886	1.12.1954
45. Zákoucký Josef, Hvozdnice	20. 6.1902	31.12.1962
46. Zástěra Miroslav, Lipová, p.Suchdol u Prostějova	27.9.91	1. 8.1957
47. Ženatý František, Kutná Hora, Poděbradova 308	22. 3.1892	30. 4.1958

11. Seniorátní konventy 1959 - 1962

V uvedeném období se konaly tyto seniorátní konventy:

1. Seniorát Pražský
 - 21. února 1959 v Praze
 - 22. dubna 1961 v Praze
2. Seniorát Poděbradský
 - 29. října 1960 v Brandýse n.L.
 - 17. června 1962 v Nymburce
3. Seniorát Jihočeský
 - 29. října 1960 v Čes.Budějovicích
 - 30. června 1962 v Čes.Budějovicích
4. Seniorát Západočeský
 - 25. října 1959 v Plzni
 - 28. října 1961 v Plzni
5. Seniorát Ústecký
 - 27. února 1960 v Ústí n.Lab.
 - 24. června 1962 v Ústí n.Lab.
6. Seniorát Liberecký
 - 23. dubna 1960 v Liberci
 - 2.června 1962 v Liberci
7. Seniorát Královéhradecký
 - 31. května 1959 v Náchodě
 - 24. června 1961 v Třeběchovicích p.Oreb.
8. Seniorát Chrudimský
 - 23. května 1959 v Litomyšli
 - 15. dubna 1961 v Chrudimi
9. Seniorát Poličský
 - 28. června 1959 v Proseči
 - 23. září 1961 v Borové
 - 28. října 1962 ve Skutči
10. Seniorát Horácký
 - 27. června 1959 v Třebíči
 - 28. října 1961 v Sázavě
11. Seniorát Brněnský
 - 29. října 1960 v Brně
 - 11. března 1962 v Brně
12. Seniorát Gottwaldovský
 - 17. června 1959 v Gottwaldově
 - 5. června 1961 v Gottwaldově
13. Seniorát Moravskoslezský
 - 21. února 1959 v Přerově
 - 12. března 1961 v Přerově

12. Větší konference a sjezdy

1. Dne 2. a 3. června 1960 se konala Konference Evangelického díla v Brně. Heslo konference bylo: 'Ježíš Kristus - světlo světa'.
2. Dne 19. a 20. srpna se konala konference Evangelického díla ve Volimí. Měla heslo: 'Na zemi pokoj'.
3. Dne 13. a 14. října 1962 se konala konference Evangelického díla v Brně. Heslem konference bylo: 'Přijď Duchu svatý'.

13. Slavnosti odovzdání církevních budov bohoslužebnému účelu

V letech 1960 - 1962 odovzdal synodní senior Dr. Viktor Hájek tyto církevní budovy bohoslužebnému účelu:

dne 10. července 1960	modlitebnu ve Kdyni na Šumavě
dne 18. září 1960	modlitebnu v Javorníku ve Slezsku
dne 27. srpna 1961	modlitebnu v Rýmařově
dne 30. září 1962	modlitebnu v Horním Jelení
dne 21. října 1962	sborový dům v Liptále u Vsetína
dne 16. prosince 1962	modlitebnu v Poděbradách

14. Časopis Český bratr

vstoupil v roce 1963 do třicátého ročníku. Vychází v povoleném rozsahu 16 stran desetkrát za rok. Náklad 5.500 výtisků je rozebrán. Časopis je tištěn v novinářských závodech Mír, závod 3 v Praze 2, Václavská ulice č.12 a rozšiřován Poštovní novinovou službou. Vzhledem k úpravě sazby za rozšiřování /19% z fakturované ceny Poštovní novinové služby/ je rozpočet časopisu nyní aktivní, výrobní náklady 1 čísla činí cca 76 haléřů, prodejní cena 1,20 Kčs. Značné obtíže činí nepravidelné vycházení časopisu. Je zaviněno jednak dlouhými výrobními lhůtami u periodik, vyráběných tiskem na plochu /4 až 5 týdnů u jednoho čísla/, jednak praxí tiskárny, která časopis tiskne až v poslední skupině pořadníku. Na příklad rukopisy prosincového čísla 1962, které byly dodány do tiskárny 7. prosince, byly vysázeny a vráceny ke korektuře až 7. ledna 1963; jejich další zpracování včetně vytištění čísla bude trvat nejméně dalších 14 dnů. Expedice vytištěného čísla Poštovní novinovou službou si vyžádá dalšího týdne, takže od výroby k rozeslání čísla uplynou skoro dva měsíce. Tato skutečnost má samozřejmě vliv na obsah čísla a nemožnost reagovat rychleji na aktuální potřeby nebo na tematiku církevního roku. Odpomoci by tu mohl jedině rotační tisk, pro který však je nízký náklad. - Redakční radu časopisu tvoří členové synodní rady, redaktorem je farář J. Svatoň.

15. Sbírka kázání pro čtené služby Boží

Tato oblíbená a žádaná publikace vychází v roce 1963 již v osmáctém ročníku. Jako homiletická příloha časopisu Český bratr má rozsah 32 stran. Vychází 10krát do roka a přináší v každém čísle vždy šest kázání. Prodává se prostřednictvím Poštovní novinové služby s běžným číslem časopisu Český bratr za Kčs 3,20, roční předplatné Kčs 32,-. Tiskne se ve stejné tiskárně jako časopis Český bratr, to znamená, že ji postihují stejné výrobní potíže jako časopis Český bratr. Náklad 600 výtisků je každý rok rozebrán. - Redaktory Sbírky kázání jsou profesor Komen-ského fakulty dr F. M. Dobiáš a tajemník Svatoň.

16. Vydavatelská činnost 1959 - 1962

Synodní rada pokračuje v péči o vydávání knih pro potřebu členů československé církve evangelické, a to v účelovém zařízení Kalich na základě vydavatelského oprávnění z 19.6.1959 č. 23693/59-VII/1 prostřednictvím Ústředního církevního nakladatelství. Návrhy a výběr knih k vydání má na starosti poradní odbor vydavatelský, jmenovaný synodní radou, jehož předsedou je prof.Dr.F.M.Dobiáš. Tematika je vymezena vydavatelským oprávněním a rozsah činnosti je podmíněn státně určeným kontingentem papíru. Byl splněn požadavek posledního synodu po druhém vydání Biblické dějepřavy. Je vyhlídka na vydání 5.000 biblí. Jsme vděční, že za širší pomoci podařilo se mimokontingentně vyřešit pokračování v Biblické konkordanci. 21. sešitem ukončuje se její druhý díl. O distribuci knih v okruhu naší církve pečují knihkupectví Kalich.

Roku 1959 vyšly v Kalichu tyto publikace:

F.M. BARTOŠ, Ze zápasů české reformace. 180 stran	1.030 ex.
M.BIČ - J.B.SOUČEK, Biblická konkordance. 15. sešit 80 stran	7.150 ex.
Evangelický kalendář na r. 1960. Stran 176	10.050 ex.
V.HÁJEK, Biblická dějepřava. 216 stran. 1 vydání	8.000 ex.
O svrchovanost víry. Sborník k 70.výročí J.L.HROMÁDKY 142 stran a 1 příloha	1.550 ex.
Na každý den na r. 1960. Stran 188	7.960 ex.

Fakultní skriptum:

F.M.DOBIÁŠ, Úvod do sociální theologie. 110 stran	325 ex.
---	---------

Rok 1960 :

Biblická konkordance sešit 16. Stran 80	7.150 ex.
Evangelický kalendář na rok 1961. Stran 160	9.500 ex.
Konfirmační list. Dürer, Sepjaté ruce	5.000 ex.
Na každý den na rok 1961. Stran 190	6.500 ex.
Voláme z hlubokosti. Kniha modliteb. 2 vydání v kaposním formátu na bibl.papíru. 392 stran	3.040 ex.

Fakultní skriptum:

Josef SMOLÍK, Kapitoly z liturgikv. 92 stran	335 ex.
M.BIČ, Poklad v Judské poušti. 310 stran	270 ex.

Rok 1961 :

Biblická konkordance, 17.sešit, 80 stran	7.150 ex.
Evangelický kalendář na rok 1962. Stran 144	8.000 ex.
V.HÁJEK, Biblická dějepřava. 216 stran. 2.vydání	4.500 ex.
Na každý den na rok 1962. Dokončení soustavných výkladů bible. 176 stran	6.000 ex.
Typografické konfirmační listy	5.000 ex.

Fakultní skriptum:

J.B.SOUČEK, Řecko-český slovník k Novému zákonu. 374 stran	950 ex.
--	---------

Rok 1962 :

M.BIČ - J.B.SOUČEK, Biblická konkordance, 18.soš.80 str.	7.150 ex.
Biblická konkordance. 19.sešit 80 stran	7.150 ex.
Biblická konkordance. 20. sešit 80 stran	7.150 ex.
Evangelický kalendář na rok 1963 /Tiskárnou opožděn/144 stran	8.000 ex.
Na každý den na rok 1963. Stran 152 / „ „ /	5.000 ex.
D.BONHOEFFER, Následování. 132 stran / „ „ /	3.300 ex.

Fakultní skriptum:

AMEDEO MOLNÁR, Uvedení do patristiky. 72 stran	309 ex.
--	---------

Pomůcky pro vzdělávání církevních pracovníků

Výchově laických sborových pracovníků pomáhala synodní rada zasíláním materiálů v Plánu náboženského cvičení. Jako v předešlých obdobích i v posledních třech letech posílala do sborů pravidelně

- a. Přípravy pro pracovníky mezi nekonfirmovanými
- b. Přípravy pro biblické hodiny konfirmovaných
- c. občasné pomůcky pro vzdělávání presbyterů a j.

Tyto materiály, pomáhající farářům i laickým pracovníkům podstatně v jejich práci, jsou ve sborech vděčně přijímány.

Biblické kursy

Od roku 1959 se biblické kursy konaly v různých církevních objektech, zejména

- a. v Praze v Husově bohosloveckém semináři
- b. ve Vrbně pod Pradědem v modlitebně místní kazatelské stanice
- c. v Janských Lázních

Počet kursistů je dán ubytovacími možnostmi. V průměru se kursů účastnilo ročně mezi 400-600 kursisty. - Každým rokem stoupá počet zájemců o naše kursy. Bohužel ne všechny můžeme umístit. Ze sborů i seniorátů jsou stále činěny dotazy, neměli by se synodní rada pokusit o získání nějakého kursovního střediska s většími ubytovacími možnostmi, event. rozšiřovat počet kursů.

Křesťanská služba

V našich sborech je povětšinou vědomí, že ke křesťanskému svědectví patří umět podat pomocnou ruku tam kde je toho třeba. Záleží však velmi na tom, aby to nebylo ponecháno náhodě a improvisaci, nýbrž, aby šlo o promyšlené úsilí nepřehlédnout nikoho, komu třeba pomoci nebo aspoň přátelství v osamocení a rady v otázkách, které ho tíží. Je proto velmi důležité, aby si seniorátní odbory křesťanské služby byly vědomy své vedoucí úlohy a snažily se vždy znovu aktivovat ve sborech zájem o tuto službu. A má-li být tato služba konána ve sboru promyšleně a plánovitě, neobejde se to bez pověření aspoň: dvou, tří bratří nebo sester, kteří by si vzali za úkol tuto službu organisovat a nacházet pro ni pomocníky. Pověří je k tomu staršovstvo. Oni pak tvoří sborový poradní odbor křesťanské služby.

Abys si pak naše sbory naléhavost této služby a její úkoly uvědomovaly, je dobře, když se na ně zaměří aspoň občas biblická hodina ve sboru a když se konají aspoň jednou za rok sborové a seniorátní dny křesťanské služby, cele zaměřené na zdůvodnění této služby a její otázky. K jejímu promyšlení slouží také každoroční letní celocírkevní kursy a také schůze poradního odboru křesťanské služby s delegáty seniorátních poradních odborů. Žádné z těchto příležitostí by se neměly přehlížet v zájmu těch, kteří v obecenství sboru potřebují pomocné ruky.

Zde se však jako křesťané nesmíme zastavit. Musíme pamatovat, že naše sbory mají být místem, kde ve světle evangelia promýšlíme bolestné otázky světa a lidské pospolitosti a kde se vychováváme, připravujeme k cíli služebné lásky /Ef.4, 11-12/ nejenom ve sboru, ale i v každodenním životě mimo sbor, ve svém občanském povolání.

Bývalé domovy odpočinku naší církve

Inem 1. ledna 1960 přešly naše bývalé domovy odpočinku do správy okresních národních výborů. Byly to tři velké domovy: v Myslibořicích s 205 lůžky, v Sobotíně se 148 lůžky a v Krabčicích se 133 lůžky. Vedle toho dva menší: v Doběticích u Ústí nad Labem se 34 lůžky a v Kostelci nad Černými lesy s 21 lůžky. Slouží i nadále svému účelu, s výjimkou Kostelce nad Černými lesy jsou ve všech převážně členové naší církve a dosud v nich mají možnost scházet se ke společným pobožnostem.

Vzhledem k tomu, že je všeobecný nedostatek míst v domovech důchodců, jak to souvisí s prodlužováním lidského věku i jinými okolnostmi, umísťují okresní národní výbory i do bývalých našich domovů především žadatele ze svých okresů. To má za následek, že žádosti našich členů o umístění v těchto domovech nemají valné vyhlídky na kladné vyřízení, pokud žadatelé nebydlí v okrese, v němž se domov nalézá.

Poradní odbory při synodní radě

1. Poradní odbor t h o o l o g i c k ý : Předseda Dr.J.L.Hromádka. Členové: Dr.F.M.Dobiáš, Dr.J.B.Souček, Dr.R.Říčan, Dr.M.Bič, Dr.J.B.Jeschko, Dr.J.M.Lochman, Dr.Am.Molnár, Dr.J.Smolík, Dr.J.Heller.
2. S t u d i j n í odbor : Předseda Prof.Dr.J.B.Souček. Členy jsou: Štěpán Šoltész, Dr.Jiří Ctter, Dr.Jar.Stolař, Dr.J.M.Lochman, Dr.Jaroslav Křivohlavý, Dr.Fr.Šaichter, Jaroslav Sklenář, Dr.Eug.Zelený.
3. Odbor pro duchovenskou práci mezi n e k o n f i r m o v a n ý m i : Předseda Dr.V.Šejř, členové: Ir.Ad.Novotný, B.Jerie, Dr.Jar.Stolař, Št.Šoltész, L.Balcar, Tim.Pokorný, Vedle toho účastní se práce tohoto odboru Vlad.Čapek a Dr.L.Brož.
4. Odbor pro duchovenskou práci mezi k o n f i r m o v a n ý m i : Předseda Jan Měrejovský. Členové: Miroslav Růžička, Miroslav Heryán, Miloslav Hájek, Rudolf Hroch, Jaroslav N.Čndra, Zdeněk Soušek. Vedle toho účastní se práce tohoto odboru Vladimír Čapek a Karel Trusina.
5. Odbor pro v z d ě l á v á n í c í r k e v n í c h p r a c o v n í k ů : Předseda: Miroslav Růdr. Členové: Dr.R.Říčan, Václav Placht, Karel Trusina st, Josef Batolka, Dr.J.M.Lochman, Tále se práce tohoto odboru účastní M.Šourek a Dr.L.Brož.
6. Odbor e v a n g e l i s a č n í /resp.odbor pro vnitřní a vnější misii/: Předseda V.Urban. Členové: Karel Veselý, Jiří Carda, Stan.Čapek, Vlastimil Sláma.
P o d o d b o r p r o m i s i i :
Adrian Mikolášek, Jaromír Sečkař, Dr.Amedeo Molnár, Cyril Horák
Vedle jmenovaných členů účastní se práce tohoto odboru i pododboru Miloš Šourek a tajemník Karel Trusina.
7. Odbor p r á v n í : Předseda: JUDr Pavel Šimok. Členové: Jaroslav Zvěřina, /JUDr Lub.Jelen/, JUDr Ant. Rybář, JUDr Štěpán Kovařík, ThDr J.B.Souček, /ThDr Boh.Honců/, Josef Beneš, JUDr B.Lochman.
8. H y m n o l o g i c k ý odbor: Předseda: Dr.Bohuš Hrejša, členové: Zdeněk Somolík, Rost.Wechuta, Dr.M.Bič, Dr.R.Říčan, Tim.Pokorný, Zdeněk Čep, Magda Horká, Rudolf Šimša, Jiří Novotný.

9. Odbor K ř e s ť a n ť k á s l u ž b a : Předseda Dr.F.M.Dobiáš. Členové: Dr. Eva Pellarová, MUDr Jan Elis, MUDr Emilie Hušková, Valentin Chamrád, Rudolf Novák, J.Herman, Milada Holá, Antonie Páleníková, Jana Otterová, Marie Hošková, Vedle nich se účastní práce tohoto odboru Dr. Eugen Zelený a Dr.Miloš Jarošek.
10. V y d a v a t e l s k ý odbor: Předsedou je Prof.Dr.F.M.Dobiáš. Členy jsou dále: Lubomír Balcar, Vladimír Čapek, JUDr Gustav Hrejsa, JUDr Pavel Šimek, Prof.Dr.J.B.Souček, Doc.Dr.Amedeo Molnár. Porad se též účastní: Dr.Fr. Maichtor, Josef Svatoň a Robert Klobouček.
11. H o s p o d á ř s k ý odbor: Předseda: Dr.Pavel Šimek. Členové: Čeněk Houdek, Dr.Václav Kejř, Jaroslav Soběslavský, Vlad.Sýkora, Vladimír Chadim. Vedle toho se práce odboru účastní Dr.Zdeněk Medek.
12. Odbor t e c h n i c k ý , v ý t v a r n ý a u m ě l e c k ý : Tento odbor opatřuje de facto arch Ing.Bohumil Baroš. Členy odboru byli: Arch. Ing B.Kozák /předseda/, Ing.Adolf Kuthan /Ing.arch.B.Adámek a Ing.Jar.Dlouhý/.
13. Odbor E v a n g e l i c k é d í l o : Předseda Dr.J.A.Pellar. Členové: Ir.V.Hájek, Dr.J.L.Hromádka, Otakar Krásenský, Miloš Šourek, Dr.J.Heller, Jaroslav N.Ondra, Ir.Ad.Lukl, Dr.R.Řičan, Dr.J.B.Souček a Jiří Novotný.
14. Odbor J e r o n y m o v a j e d n o t a . Předseda: Emil Stehlík. Členové: Oldř.Videman, Vlad.Sýkora, Jan Kantorok, JUDr M.Jarošek, MUDr Ot. Tardy, Jiří Vojtěchovský, Dr.Bohumil Valeš.
15. K o m i s e pro vypracování Ř á d u s b o r o v é h o ž i v o t a Jan Miřejovský /předseda/, /Dr.Lub.Jelen/, Dr.F.M.Dobiáš, Vladimír Čapek, Ir.Josef Smolík a J.A.Dvořáček.
16. K o m i s e pro vypracování P r a v i d e l k o n f i r m a c e : L.Moravec /předseda/. Dr.J.Smolík, Fr.J.B.Jeschke, Jaroslav Soběslavský, Miloslav Hájek a Jaromír Sečkař.
17. K o m i s e pro vypracování Ř á d u č l e n s t v í v c í r k v i : Předseda: Jan Miřejovský, členové: /Dr.Lub.Jelen/, J.A.Dvořáček, Dr.Jos. Smolík, Dr.Pavel Šimek.
18. A r c h i v n í k o m i s e : Předseda Václav Placht. Členové: Dr.Rud. Řičan, Josef Svatoň, Dr.M.Jarošek, Dr.Eug.Zelený.

Zpráva o hymnologickém odboru

Hymnologickému odboru při synodní radě bylo synody uloženo, aby připravil nový církevní zpěvník, jehož rozsah byl předem usnesením synodu stanoven; má obsahovat všech 150 žalmů a 450 písní.

Protože jde o práci velmi rozsáhlou, odbor rozdělil si práci do dvou komisí - písně a žalmové, které pracují samostatně na svém úseku. Jednotliví členové odboru zpracovávají uložené úkoly a na společném zasedání pak se rozhoduje o definitivním znění textu. Zkušenosti řady let společné práce ukázaly, že nejúčelnější a nejplodnější je práce na pracovních soustředěních, trvajících více dní. Na počátku práce odbor ve svých dvou komisích scházel se každého roku v letních prázdninách, později s delšími přestávkami, jak bylo možno pracovní soustředění uskutečnit.

Žalmová komise srovnává překlad žalmů z hebrejského textu s básnickým zpracováním Strejcových a Šebestových žalmů. Dosud byly zpracovány 4 knihy žalmů a zbývá tedy ještě žaltář dokončit. Přibližně jedmu třetinu žalmů bude možno ponechat v dosavadním znění Strejcově nebo Šebestově /komise rozhoduje mezi oběma podle jejich hodnoty/, 1/4 žalmů bude asi nutno zcela nově zbásnit podle nového překladu a zbytek bude vyžadovat úpravy dosavadního zbásnění.

Písňová komise v první řadě provedla revizi písni nynějšího zpěvníku a vybrala písně nejvhodnější. Členové komise s pomocí některých dalších spolupracovníků prostudovali naše reformační písně v bratrských kancionálech a v některých kancionálech podobojích, zpěvníky doby potolerance i některé zpěvníky světových protestantských církví. Celkem bylo takto prostudováno několik tisíc písni a z nich vybrány nejvhodnější. Při této široké práci bylo nutno provést i mnoho drobných prací: srovnat text reformačních písni v nynějším zpěvníku s původním zněním i překlady písni s originálním textem a provést pak opravy. Ve všech těchto pracech odbor byl veden hledisky jak theologickými, tak i slovesnými.

Písně jsou řazeny do nové osnovy zpěvníku, jejímž základem je apoštolské vyznání víry. V některých oddílech nové osnovy se projevily nedostatky vhodných písni a zvláště v nich mají býti zařazeny nové písně soudobé tvorby. Odbor si přeje, aby nový zpěvník byl projevem současné církve a proto navrhuje zařazení i písni současných. Při theologické vážnosti a odpovědnosti nový zpěvník nemá být zaměřen úzce a jednostranně. Proto do návrhu jsou pojaty i písně různých typů zbožnostiprotestantské z průběhu dějin.

Textová část úkolu písňového odboru je v podstatě hotova. Zbývá ještě doplnění některými novými překlady a úpravami.

Poslední úkol odboru, hudební část zpěvníku, je nyní zpracováván. Z nynějšího zpěvníku byl proveden výběr nápěvů, navrženy opravy nebo nové zpracování harmonisací a vybrány nápěvy přeložených písni. Odbor považuje za nutné, aby nový zpěvník obsahoval i novou tvorbu současné hudby naší i světové.

23. Církevní archivy

Podle ujednání se zástupci archivní správy ministerstva vnitra a zástupci ministerstva školství a kultury, vzala na sebe naše církve povinnost odborně zpracovat a ukládat své archivy. Všechny seniorátní a farní úřady byly o tom informovány oběžníkem synodní rady ze dne 14. října 1960 č.j. 2170/60. Aby zabezpečila plnění této závažné dohody, usnesla se synodní rada stanovit pro archivní práce lhůty. Učinila tak oběžníkem z 10. května 1961 č.j. 940.

Podle tohoto lhůtníku měly být do 30. dubna 1962 hotovy všechny archivní práce ve sborech i u seniorátních úřadů, neboť do té doby měly být sestaveny již i prohloubené soupisy veškerých archivních fondů. O tom, jak se tyto práce mají konat, byly zaslány do všech sborů obšírné Pokyny k správě církevních archivů, které byly přiloženy k oběžníku synodní rady ze dne 14. října 1960 a pokud jde o směrnice pro vyřazování spisů, byly zaslány do všech sborů již 10. srpna 1956.

S výjimkou několika málo sborů a většiny sborů ze seniorátu brněnského se neje-
nom stanovené lhůty nikde nedodržely, ale ani do dnešního dne nebyla v převážné většině sborů naší církve provedena skartace, tím méně soupis a prohlouběný soupis archivních fondů.

Osobní změny v kanceláři synodní rady

1. Františka Richterová nastoupila v kanceláři jako uklízečka dne 15. října 1958.
2. Anna Dvořáková, úřednice býv. Ústředí soc. péče odešla do důchodu 30. června 1960.
3. Marie Hošková, úřednice býv. Ústředí soc. péče rovněž odešla do důchodu dnem 30. června 1960.
4. Božena Štěpánová, uklízečka, se provdala a dnem 1.9.1960 vystoupila ze služeb synodní rady.
5. Naděje Jeníková, úřednice synodní rady, vystoupila ze služeb synodní rady dnem 15. února 1962.

6. Marie Vondrákovi, zaměstnaná při správě Husova domu, vstoupila dne 1.března 1962 do důchodu.
7. Josef Jirků, tajemník synodní rady, nevykonává od 10. března 1962 svou službu.
8. Božena Havelková, zaměstnaná při správě budovy České diakonie vstoupila dnem 31.prosince 62 do důchodu.
9. Ing.arch. Bohumil Bareš, vedoucí technického, výtvarného a uměleckého odboru synodní rady vstoupil od 1. dubna 1962 do invalidního důchodu a vykonává v kanceláři synodní rady práce ve zmenšeném úvazku.

- - -

II. V ě c i h o s p o d á ř s k é

35. Jmění spravované synodní radou

Jmění, které spravuje synodní rada je rozděleno ve dvě skupiny: a/ jmění provozní a b/ jmění účelové. Obě skupiny hospodaří podle samostatných rozpočtů.

a/ J m ě n í p r o v o z n í slouží k úhradě výloh běžné správy celocírkevní /synod, synodní rada, kancelář synodní rady/ a k úhradě výloh správ seniorátních /řádná vydání spojená s obstaráváním seniorátních záležitostí/. Tyto výlohy jsou kryty řádnými příjmy. Řádnými příjmy synodní rady jsou nájemné z celocírkevních budov spravovaných synodní radou /Husův dům v Praze, budova Husova bohosl.semináře v Praze, dům České diakonie v Praze a dům v Bubenči/, dále výnos za publikace a pomůcky pro sborovou práci, výnos z časopisu Český bratr a ze Sbírky kázání, jakož i čistý výnos účelového zařízení 'Kalich'. Do konce roku 1961 patřil do řádných příjmů i státní příspěvek, poskytovaný církvi na krytí výdajů spojených s ústředím církve. Vzhledem ke klesající tendenci státního příspěvku a prakticky nezmenšeným úkolům církve ního ústředí, bylo nutno část výdajů těchto krytí dotací z repartice, která však naopak vykazovala tendenci stoupající. Konečně od roku 1962 nedostává synodní rada na výlohy ústředí církve žádný státní příspěvek - a celý nekrytý schodek hospodaření ústředí církve je uhražován dotací z repartice.

b/ J m ě n í ú č e l o v é je jmění, které bylo během času utvořeno ze soustředěných darů členů církve, věnovaných k určitému účelu. Sem patří především Jubilejní toleranční dar /JTD/, určený na výpomoc sborům, které podnikají nákladnější stavební práce, nebo práce investiční povahy, formou zálohy, - dále sem patří všecírkevní repartice a všechny celocírkevní chrámové sbírky, určené k předem stanoveným účelům /např. pro bohoslovce, pro křesťanskou službu a pod./.

Zvláštní postavení mají prostředky sebrané pro naši pomocnou Jeronymovu jednotu, i když do účelového jmění synodní rady patří rovněž. - Do této skupiny patří i peníze, které některé sbory svěřily synodní radě, jež jimi posílila v čas potřeby Jubilejní toleranční dar.

Hospodaření sborů

Hospodaření sborů je vybudováno na podkladě zák. č.218/49 Sb. a vl.nař.č.221/49Sb. a dělí se rovněž na hospodaření řádné, kde se soustřeďují všechny příjmy a výdaje, související s vlastním provozem sboru, a na hospodaření mimořádné, v němž jde v podstatě o hospodaření účelovým jměním sboru a kde se soustřeďují především mimořádné počiny jako pořizování investic stavebních i nestavebních, generální opravy a velké běžné opravy.

První zásadou je, že z řádných příjmů mohou být hrazeny pouze řádné výdaje, kdežto výdaje mimořádné mohou být hrazeny jen z příjmů mimořádných. Sbory o svém hospodaření vedou jednotný 'deník příjmů a výdajů', kde přehlednost je usnadňována i rozmístěním sloupců. Každý sbor /každá samostatná rozpočtová jednotka/ má mít dva běžné účty. 1. běžný účet provozní a 2. běžný účet účelový. Podle doporučení státních orgánů možno na účelové jmění sborů pohlížet jako na jednotnou masu. Tím je usnadněna i větší operativnost.

Zcela samostatným oddílem hospodaření sborů je hospodaření průběžné, jemuž je v pokl.deníku věnován zvláštní samostatný dvousloupec. Zde se soustřeďuje hospodaření s cizími prostředky, zvl.příjmy a odeslání celocírkevních chrámových sbírek.

Řádné /provozní/ hospodaření sborů má být v zásadě vyrovnané. Velká většina sborů také vyrovnané řádné hospodaření má. Pokud jsou kde provozní schodky, jsou tyto již od roku 1954 kryty synodní radou z repartie a to vždy na podkladě čtvrtletního vyúčtování podle prokázané potřeby.

Na schodek mimořádného hospodaření poskytuje synodní rada mimořádnou finanční pomoc a to darem z repartie, zálohou z JTD nebo přes Jeronymovu jednotu. Předpokladem této pomoci je schválení podnikané akce ze strany orgánů státní správy.

27. Revisoři účtů synodní rady

Tato revise se provádí jednak se strany státní správy a jednak revisory jmenovanými XIII. synodem.

Státní správa /MŠK/ provedla velmi podrobnou revizi účtů synodní rady v době od 10. září 1961 do 29. října 1961. Vedle toho každoročně jsou prováděny revize daňové a poplatkové se strany finančního odboru ONV v Praze 1. Týkají se mzdového a neosobního fondu.

XIII. synod zvolil za revisory účtů synodní rady bratry: Jaroslava Tetřeva z Jablonce n. Nisou a Karla Chvojky z Prahy 3. Jako jejich náhradníci byli zvoleni synodem Vladimír Chadim z Prahy Vinohrad a Vladimír Voral rovněž z Prahy. Oba tito náhradníci nyní fungují jako osoby vykonávající revizi, protože Karel Chvojka zemřel a Jaroslav Tetřev pro vážné onemocnění nemůže funkci vykonávat. Jejich revisní zpráva datovaná 21. ledna 1963 zní takto:

Revisní zpráva : Podpisání revisoři provedli revizi hospodaření ústředí církve a jejích účelových zařízení /nakladatelství Kalich, Horský domov v Herlíkovicích, rekreační zařízení Solafide v Janských Lázních, časopis Český bratr, činžovní dům v Praze 6 a objekty ve správě synodní rady /za dobu od 1. září 1959 do 31. prosince 1962/. - Byly odsouhlaseny veškeré doklady se zápisy v účetní evidenci. Bylo přitom sledováno, zda ve výdajích bylo dbáno všech platných předpisů, zejména u cestovních výdajů. Veškeré skutečné příjmy i výdaje byly porovnány s rozpočty a zjištěno, že v zásadě nedošlo k podstatným výkyvům. Podrobně bylo přezkoušeno čerpání mzdových fondů i neosobních fondů. Byly přezkoušeny hospodářské výsledky vedlejších hospodářství. - Byly ověřeny zůstatky rozvahových účtů a jmění spravované synodní radou. - Synodní radě byly předloženy náměty na některá opatření organizační v hospodaření i na zvýšení hospodárnosti provozu. - Na základě provedeného šetření navrhuje synodu, aby udělil synodní radě absolutorium z hospodaření za uvedenou dobu. - Vladimír Chadim - Vladimír Voral.

Státní příspěvek na ústředí církve

1956		Kčs	755.000,-
1957			599.775,-
1958			569.000,-
1959			320.000,-
1960			180.000,-
1961			140.000,-
1962			ø

Repartice 1959 - 1962

Podle usnesení minulého synodu bylo repartováno na všechny sbory celkem ročně 1,600.000 Kčs. Některé senioráty a sbory dobrovolně repartici jim uloženou zvýšily.

Částky repartované a také vskutku inkasované byly tyto:

Repartice 1959	1,602.300 Kčs
„ 1960	1,648.244 Kčs
„ 1961	1,660.680 Kčs
„ 1962	1,657.505 Kčs

Poznámka: Repartice 1962 ke dni 9. ledna 1963 nebyla ještě celá inkasována. V té době chybělo ještě do plného inkasa 151.138 Kčs.

Použití repartice 1959

I. Sborům a seniorátům

1. Na mimořádná stavební vydání sborů	837.800,-	
2. na schodky řádného hospodaření sborů	128.000,-	
3. na schodky řádného hospodaření seniorátů	21.000,-	
4. mimořádné případy ve sborech	24.800,-	1,011.600,- Kčs

II. Ústřední správa církevní

/služební byty synodního seniora a tajemníků, platy laických zaměstnanců SR, funkční platy členů SR, cestovní výdaje, výlohy XIII. synodu poštovné, opravy motor. vozidel atd./	164.214,10 Kčs
--	----------------

III. Údržba a opravy objektů celocírkevních

/dům v Bubenči, budova v Čáslavi, Kostely Martin, Michal a Herlíkovice, dům v Olomouci, Sola fide, dům v Hradci Králové, stará fara v Jirchářích, budovy v Herlíkovicích/	148.563,54 Kčs
--	----------------

IV. Jiné celocírkevní potřeby

1. Staropensisti a starovdovy	52.250,-	
2. Na provoz Ústředí soc. péče	73.500,-	
3. Cestné děkana J.L. Hromádky do Brazílii	7.463,-	
4. Příspěvek Ekumenické radě	5.000,-	138.213,- Kčs

V. Sborům na mimořádná vydání

/vyplaceno v roce 1960 a v letech dalších z repartice 1959, inkasované však až po 31.12.1959/	139.709,36 Kčs
---	----------------

C e l k e m 1,602.300,- Kčs

V zasedání synodního zastupitelstva 17. května 1960 bylo toto použití repartice schváleno.

1. Použití repartice 1960

I. Sborům a seniorátům			
1. na mimořádná stavební vydání sborů	821.556,33		
2. na schodky řádného hospodaření sborů	110.000,-		
3. na schodky řádného „ seniorátů	11.000,-		942.556,33 Kčs
II. Ústřední správa církevní			
/obdobně jako při repartici 1959			
vydání stoupla vzhledem ke snížení			
státního příspěvku na ústředí/			
			288.205,89 Kčs
III. Údržba a opravy celocírkevních objektů			
/obdobně jako při repartici 1959/			
			228.148,62 Kčs
IV. Jiné celocírkevní potřeby			
1. Staropensistům a starovdovám	50.500,-		
2. Na provoz Ústředí soc.péče	30.000,-		
3. Příspěvek Ekumenické radě	5.000,-		
4. Jiná různá vydání	27.876,-		113.376,- Kčs
V. Sborům na mimořádná vydání			
/vyplaceno v r.1961 a 1962 z repartice 1960			
inkasované po 31.12.1960/			
			75.957,16 Kčs
C e l k e m		1,648.244,-	Kčs

V zasedání 17. května 1961 schválilo synodní zastupitelstvo toto použití repartice 1960.

Použití repartice 1961

I. Sborům a seniorátům			
1. Na mimořádná stavební vydání sborů	745.737,-		
2. na schodky řádného hospodaření sborů	127.000,-		
3. na schodky řádného „ seniorátů	11.000,-		883.737,- Kčs
II. Ústřední správa církevní			
/položky obdobné jako v letech předešlých;			
vydání opět stoupla vzhledem k dalšímu sní-			
žení příspěvku od státu/			
			335.000,- Kčs
III. Údržba objektů patřících celé církvi			
/dům v Bubenči, dům odpočinku v Čáslavi,			
kostely Herlíkovice, Michal, Martin, budovy			
v Herlíkovících a zotavovna Sola fide/			
			100.926,- Kčs
IV. Jiné celocírkevní potřeby			
1. Staropensistům a starovdovám	49.000,-		
2. Rekreaace duchovních v Sola fide	49.074,-		
3. Různá jiná vydání	25.280,80		123.354,80 Kčs
V. Sborům na mimořádná vydání			
/vyplaceno v r.1962 z této repartice z částek			
inkasovaných až po 31.12.1961/			
			189.773,48 Kčs
VI. To 31.12.1962 nebylo ještě inkasováno			
			3.681,42
VII. Zbývá ještě k rozdělení			
			24.207,30 Kčs
C e l k e m		1,660.680,-	Kčs

V zasedání 30. května 1962 schválilo synodní zastupitelstvo toto použití repartice 1961.

Použití repartice 1962

I. Sborům a seniorátům			
1. Na mimořádná stavební vydání sborů	604.280,-		
2. na schodky řádného hospodaření sborů	117.000,-		
3. na schodky řádného „ seniorátů	8.000,-	729.280,-	Kčs
II. Ústřední správa církevní			
/jednotlivé položky jako v letech předešlých.			
Vydání opět stoupla, protože v tomto roce již			
církev od státu neobdržela žádnou finanční pomoc			
na ústředí/			
		442.000,-	Kčs
III. Náklady - včetně údržby objektů patřících celé církvi			
/Kunvald, kostely Martin, Michal, Herlíkovice, dům			
v Bubenči, budovy v Herlíkovicích, Sola fide/			
		110.191,90	Kčs
IV. Jiné celocírkevní potřeby			
1. Staropensistům a starovdovám	41.750,-		
2. Rekroace duchovních v Sola fide	49.308,10		
3. Rekonstrukce výtahů v Husově domě	110.870,17		
4. Příspěvek Eumenické radě	5.000,-		
5. Různá jiná vydání	29.613,75	236.542,02	Kčs
V. Do 9. ledna 1963 nebylo ještě inkasováno 151.138 Kčs.			
Z této částky je nutno uhradit Jubil.toler.daru částku			
11.646,92 Kčs, kterou k tomu dni repartice 1962 dluhuje			
Jubilejnímu tolerančnímu daru, takže zbude k dalšímu			
rozdělení sborům na mimořádná stavební vydání			
		139.491,08	Kčs
C e l k e m		1,657.505,-	Kčs

V zasedání 9. ledna 1963 schválilo synodní zastupitelstvo toto použití repartice 1962.

Jubilejní toleranční dar

Je to oddělení účelového jmění, spravované synodní radou a určené k poskytování bezúročných zápůjček sborům na různá mimořádná, zejména stavební vydání. Sbory se zavazují takové zápůjčky spláceti určitými půlročními splátkami. Z těchto splátek se poskytují pak další zápůjčky jiným sborům. Jméni tohoto JTD neleží tedy v pokladně synodní rady, nýbrž ustavičně koluje.

Ko dni 31. prosince 1962 činilo toto jmění	2,745.166,73	Kčs
Srovnámo-li stav jmění k 31.12.1959, kdy činilo	2,621.161,45	Kčs

vykazuje JTD vzrůst o 124.005,28 Kčs

Toto zvýšení souvisí s každoročním vypsáním celocírkevní sbírky ve prospěch tohoto jmění. Sbírký ty činí každoročně přibližně 40.000 Kčs.

Splátky, které sbory odvádějí zpět do poklady synodní rady na zápůjčky, poskytnuté jim z JTD, činí ročně okrouhle 10% zapůjčeného kapitálu. Lze tedy s určitou pravděpodobností počítat s tím, že každoročně je k dispozici na další zápůjčky asi 270.000 Kčs. Vcelku lze říci, že sbory splátky, k nimž se dobrovolně zavazují, odvádějí řádně, i když jsou případy, kdy sbory splátky několikrát dospělé neodvádějí a musí být stále a stále upomínány anebo musí jim být pomáháno při splácení dary z Jeronymovy jednoty.

K 31. prosinci 1962 bylo rozpůjčeno 2,670.825 Kčs, takže v té době bylo k dispozici pro další zápůjčky 74.341,73 Kčs. - Kterým sborům a jak vysoké částky byly zapůjčeny v uplynulém tříletí, a jaký je zůstatek jednotlivých zápůjček, zde

neuvádíme. Kdo by se o tyto údaje zajímal, má možnost nahlédnout do účetních záznamů v účtárně synodní rady.

Některé sbory si uložily přebytky svého účelového jmění v pokladně synodní rady. Synodní rada je spravuje odděleně a po půlroční výpovědi je sborům na požádání zase vrací, ovšem bez úroku. Přitom má synodní rada právo s těmito svěřenými penězi disponovat obdobně jako s penězi Jubilejního tolerančního daru. Ke dni 31. prosince 1962 měla synodní rada takových sborových deposit 203.784,98 Kčs.

5. Jeronymova jednota

Výsledky práce tohoto důležitého poradního odboru synodní rady jsou v církvi obecně známy. Pro úplnost uvádíme přehled o výsledku sbírek organizovaných tímto odborem v letech 1959-1962. Všecky tyto sbírky byly rozděleny sborům.

Rok	Hlavní dar lásky	Ostatní sbírky	Celkem
1959	107.052,40	578.720,12	685.772,52
1960	100.980,91	568.623,08	669.603,99
1961	102.026,32	568.457,49	670.483,81
1962	103.579,38	566.592,80	670.172,18

Ve výročních zprávách Jeronymovy jednoty jsou kvitovány sbírky, kterými jednotlivé sbory přispěly na dílo Jeronymovy jednoty v každém roce. Tam jsou také vždy vyjmenovány sbory, které z této akce obdržely finanční pomoc na stavební vydání.

6. Celocírkvní chrámové sbírky

Výnos celocírkvních chrámových sbírek byl v období 1959 - 1962 :

Ú č e l	1 9 5 9	1 9 6 0	1 9 6 1	1 9 6 2
Kemerun	-	45.149,43	42.324,34	se nekonala
Kř.mír.konf./KMK/	-	13.382,18	22.976,20	20.377,60
Jubil.toler.dar	37.364,83	41.255,22	42.046,97	42.817,66
Křest.slужba	32.205,11	33.952,90	36.283,89	42.590,94
Bohoslovci	82.728,65	88.904,48	81.156,34	67.641,11 /nedokončena/
Hl.dar lásky J.J.	107.052,-	100.980,91	101.972,98	103.579,38
SEK,Bělč	28.022,11	-	-	-
Herlíkovice	26.873,12	-	-	-
Sola fide				

Podrobný výkaz sbírek byl v letech 1959 - 1961 vyhotoven a rozeslán všem sborům. Výkaz za rok 1962 bude teprve sestaven a rozeslán.

Rozbor obětavosti církve v letech 1959 - 1961

Seniorátní kurátor Pražského seniorátu Vladimír Chadim vypracoval každého roku velmi podrobný rozbor obětavosti všech sborů v celé církvi. Tyto jeho přehledy byly vždy předmětem jednání jak v hospodářském poradním odboru při synodní radě, tak v synodním zastupitelstvu. Každý seniorát obdržel vždy takový přehled o obětavosti sborů v jeho obvodu.

V celé církvi se jeví obětavost takto:

	Salár na duši	Chrámové sbírky na duši	Celková obětavost na duši
1959	9,74 Kčs	10,25 Kčs	20,- Kčs
1960	9,63 „	10,11 „	19,74 „
1961	9,63 „	9,99 „	19,62 „

Data za rok 1962 nejsou dosud zpracována.

Dům 'Sola fide' v Janských Lázních a 'Horský domov' v Herlíkovicích

V obou místech jsou evangelické kostely, které byly přiděleny českobratrské církvi evangelické; střediska, která při těchto objektech vznikla z far nebo z přidělených budov, slouží pro zotavení i pro brigádní práce duchovních i církevních pracovníků, zaměstnanců a profesorů Komenského fakulty.

Finanční prostředky byly z největší míry soustředěny na budovy v Janských Lázních, které byly nejstarší /přes 80 let/, v nichž v r.1961 vznikl i požár a které potřebovaly nejvíce oprav a úprav. Po loňské nákladné opravě střechy /oplechování/ stojíme letos před poslední etapou úpravy: před zařízením ústředního topení, aby se poměrně malý provoz z hospodárnil a pracovně aby se tamní síle ulehčilo. Vypracované plány a dokumentace byly předloženy stavebnímu podniku, který však provedení nemůže v tomto roce závazně přislíbit. Zároveň přistupujeme brigádnicky k opravě nádvorního domku, neboť komunální služby pro přetíženost nemohou práci převzít, takže malý rozsah objektu /7 pokojů/ bude možno aspoň o 1 až 2 pokoje zvětšit. Po provedení těchto prací bude nutno opravit kostel. V objektu je ubytovna pro účastníky léčebných i zotavných pobytů a již po čtvrtý rok i pro účastníky zahradniční rekreace z NDR. Provoz je celoroční. Nedostatek pracovních sil v posledním roce /druhá pracovní síla byla po celý rok nemocná a odchází do důchodu/ způsobil částečné omezení provozu tohoto objektu.

Objekt v Herlíkovicích má od svého začátku zaměření převážně pracovní, brigádnické. Po rozsáhlých zalesňovacích pracích, které byly v polosi Volský důl vykonány /výsadba přes 100.000 sazenic/ jsou brigádní práce nyní zaměřeny na provedení sklízni horských porostů, meliorace, úpravy cest, opravy budov a zvláště evangelického kostela. Stálá pracovní síla pečuje o celoroční provoz malého horského hospodářství, které plní dobře dodávkové úkoly. Provoz v tomto středisku je bezenný.

PRÁVA O XIV. SYNODU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

konaném v Praze ve dnech 26. až 28. února 1963

PRVNÍ ZASEDÁNÍ

Bylo to vlastně zahajovací bohoslužebné shromáždění spojené s vysluhováním svatě večeře Páně.

Konalo se v úterý 26. února v 18 hodin v kostele u Salvátora v Praze. Byly k němu pozvány všechny pražské sbory a zástupci jiných církví a některých korporací (Kolonická Jednota, Křesťanská mírová konference, Klamonická rada). Účast byla asi 800 lidí. Členové synodní rady, senioři a seniorátní kurátoři zaujali místa v apsidě chrámu, ostatní synodálové v předních levicích hlavní chrámové lodi a hosté ve vyhrazených místech proti kazatelně.

Varianta doprovod při celých službách Božích obstaral prof. Zdeněk Čep.

Po vstupním slově seniora Královéhradeckého seniorátu Dr. J. A. Pellara zpívalo celé shromáždění společně píseň č. 259 "Vždycky s dobře svým, Pane, činíval".

Modlitbu měl senior Pražského seniorátu Dr. Bohuš Krejba a čtení z Písma svatého Luk. 10, 25-37 vykonal senior Gottwaldovského seniorátu Pavel Škeřík.

Po společném zazpívání písně č. 133 "Otče náš, milý Pane" kázal synodní senior inDr Viktor Hájek synodní kázání na text Jan 13, 34-35 "Přiblížení nové dávám vám, abyste se milovali vespolek, jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého. Po tomto poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mítí lásku jedni k druhým." Kázání je otiskáno také v časopise Český bratr ve dvojčísle 2 a 3 1963a znělo takto:

Schází se čtrnáctý synod českobratrské církve evangelické. Pro církev je to událost prvního řádu, neboť jednak je to událost ne příliš častá (jednou za tři roky), jednak jde o zasedání nejvyššího, řídicího orgánu církve, který má rozhodnout o zásadních a podstatných otázkách. Taková událost jistě je příležitostí k mnohému děkování za všechny Boží dary, které církev od svého Pána přijímá, ale také k mnohým prosbám

se Duchem svatého a se Boží vedení i poslehnání. Církev si také musí znovu připomenout své poslání, musí si zopakovat, se čím má stát, co hlásat a co dělat.

Mezi námi zde shromážděnými sotva bude pochybnost o tom, že církev má v první řadě hlásat evangelium, zvěst o spasení v Ježíši Kristu, jak ji vyřídíme a Písem svatých a jak nám ji Duch svatý domlouvá. Toto evangelium má věčnou platnost. "Lysá tráva, květ prší, ale slovo Boha našeho zůstává na věky" (1s 40,8). "Tvé, Pane, slovo spásy se nikdy nezvrátí a slávy mu neubývá věk žádný nezkrátil". Jak zpíváme v jedné naší písní. To je hluboké přesvědčení nás všech.

Ale dějiny církve nás učí, že v různých dobách a různých okolnostech bylo nutno zdůrazňovat různé stránky tohoto evangelia. Když apoštol Pavel zápasil se skutkařskou pyšnou farisei, musel zdůrazňovat pravdu, že budeme spaseni pouhou milostí Boží, a činit to s potlivostí sobě vlastní. Když však lidé začali hledět na Boží milost a brát ji nadarmo, když se začali tak spoléhat na Boží lásku, že žili životem nevýsady, sebeckým a plným tvrdosti k bližním, musel Jakub jasně a příkře toto chápání odmítnout a říci: Víra bez skutků je mrtva. Někteří vidí v těchto dvou stanoviscích stádní rozpor a nedá si práci, aby pochopil okolnosti, za kterých obojí bylo řečeno. Jsou to jen dvě stránky jednoho a téhož evangelia. - Lutherovo zdůraznění objektivit spásy bylo srovnat tak odůvodněné, jako to; pietistů o osobní zbožnost proti Zabloucnosti a církevnímu ortodoxii.

A my se ptáme: co dnes? Čeho je církvi třeba? Co by mělo být v naší zvěsti zvláště zdůrazněno? - Někteří z nás říkají, že je to výzva "K zákonu a svědectví!" (1s. 6,20) Musí nám jít o návrat k Písmu svatému. Jiní zdůrazňují péči o čistotu učení a o věroučnou jasnost, jiní zase odvalu k osobnímu svědectví a výsadařské věrnosti.. Někteří součí, že by v naší době měla církev zvláště zdůrazňovat královské práva Kristova. A to všechno je svým způsobem na místě a nemůžeme podbat těchto hlasů. Ale nad tím vším a za tím vším clyšně hlas svého Pána: **Příkazání nové dá vám váš, abyste se milovali v sepek.**

Příkazání nové! Jak to, že Pán Ježíš mluví o novém příkazání? Vždyť to bylo příkazání staré, ba velmi staré! Což toto příkazání není obsaženo již ve Starém zákoně? "Milovati budeš bližního svého jako sebe samého" - to čteme již v knize Leviticus (19,18). A ještě více čteme ve Starém zákoně: "Trafil-li bys na vola nepřítel svého nebo osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k domu" (Exodus 23,4). Zedy láska i k nepříteli! A když apoštol Pavel píše, že "plnost zákona je láska" (Rím 13,10), tedy to vyčteš ze Starého zákona.

A přece šlo o příkazání nové. Jednak nebylo výslovně v desateru příkazání uvedeno, ale zvláště proto, že toto příkazání lásky bylo oposlouchané a zapomenuté. Liše pro svou starost o zachování vnějších předpisů zákona (oběti,

svátky atd.) zapomněli na to nejzákladnější a nejdůležitější: na lásku jednoho k druhému. Proto Pán Ježíš volá: "Milosrdenství čncí a ne obětí!" (Mat. 9,13). - I učedníci Páně při vší své zbožnosti měli leckdy mezi sebou spory a hádky, byli někdy naplněni touhou po pomstě a podobně. (Luk. 9,54). Proto i oni museli slyšet toto přikázání n o v ě . Je to zvláštní, jak si lidé snadno zvyknou slyšet přikázání lásky. Ale snad na nic nejsme my lidé tak tupí a nechápaví, jako na plnění tohoto přikázání. Snad teprve tehdy, když námi něco silně otřese, začneme je opravdu chápat. A tehdy slyšíme toto přikázání n o v ě , jako bychom ho ještě nikdy nebyli slyšeli. - "us jistě mnohokrát kázal svým posluchačům, že mají mít lásku jednéh k druhým, ale asi nikdy se jich toto přikázání tak hluboce nedotklo, jako tehdy, když je psal z kostnického vězení, tváří v tvář smrti: "Prosím vás, abyste se milovali " to bylo přikázání n o v ě .

Pán Bůh námi v této době všelijak otrásá. Situace v církvi zдалoka není taková, jakou bychom si přáli, situace ve světě je stále napjatá a vzbuzuje obavy. Oa vynálezu atomových zbraní žije svět v stálém nebezpečí a strachu. Kdyby měl propuknout nový válečný požár, znamenalo by to zkázu života na světě. Miliony lidí na světě hladoví, žijí v útisku a chvějí se o svou budoucnost. A co my? Stále ještě je v nás mnoho pýchy, sobectví, sebespokojenosti a samospravedlivosti. Musí s námi Pán Bůh ještě víc otrást, abychom zaslechli to nové přikázání?

Pro nás je pak důležité o d ě v o d n ě n í tohoto přikázání, které Pán Ježíš uvádí v citovaných slovech. "Jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého." Asi jsme ještě dost hluboce neprožili skutečnost, že Ježíš Kristus miloval nás tak, že pro nás obětoval svůj život na kříži a stal se nám tak Beránkem Božím, který snál a snímá hřích náš i celého světa. Kdybychom žili v stálém vědomí, že jsme zachráněni jen jeho láskou, toužili bychom silněji po tom, aby se jeho láska obrážela také v našem smýšlení i jednání.

Mnoho se v křesťanských církvích mluví o svědectví, o evangelisaci a o misi. Nepotřebovali bychom k tomu všemu mnoho slov, kdybychom si vážně vzali k srdci ono nové přikázání. "Po tom poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým." Nejlepší evangelisací je láska a služba.

Ale je také důležité, abychom správně pochopili, co znamená ono "jedni k druhým". Poněvadž Pán Ježíš tato slova řekl svým učedníkům, vyvozují z toho někteří, že se to týká jen církve a že jsme tedy vybízeni k tomu, abychom se v církvi měli mezi sebou rádi. Jistě i toho je nám třeba, vždyť i mezi sebou máme dost nedorozumění, sporů, závisti a nelásky. Ale smysl těchto slov je daleko širší. Pán Ježíš nám to jasně říká v podobenství o milosrdném Samaritánu, kde zřetelně slyšíme, že svou lásku a službu musíme rozšířit na všechny lidi. Toto podobenství je obžalobou církve. Kněz i levita

šli okolo raněného a nechali ho ležet v jeho nouzi. Byli však zahanbeni tím světským Samaritánem, který se neptal po příslušnosti toho, který trpěl, nekladl si žádných podmínek, ale pomohl. Opravdová láska nezná hranic ani mezí. Je vedena jen jednou touhou: pomáhat a sloužit.

A to je to, co dnes potřebujeme nejvíce. Nestydíme se za evangelium Kristovo, hlasme se vyznavačsky k svému Pánu, pečujeme o čistotu svého učení i svého života, ale hlavně otevíráme své srdce onomu přikázání, které je sice velmi staré, ale je také velice oposlouchané a námi opomíjené, a slyšíme je jako přikázání nové: abyste milovali jeden druhého. I tento synod bude pro nás i pro celou církev požehnáním, když my všichni zde zaslechneme toto nové přikázání a vezmeme je radostně na sebe jako přikázání svého Spasitele. Amen.

Po kázání zazpívalo celé shromáždění píseň č. 381 "Ježíši, slávo nejvyšší" a vykonána byla synodním seniorem Dr. V. Hájekem příprava k vysluhování svaté večeře Páně. Účastnilo se jí asi 300 osob. Vše řídil synodní senior Dr. V. Hájek a při podávání chleba a vína mu pomáhali senioři Dr. Bohuš Hrejsa, Dr. J. A. Pellar a Pavel Škeřík. Shromáždění přitom zpívalo píseň č. 94 "Jezu Kriste, štědrý Kněže" a pak píseň č. 437 "V sjití tomto pravme sobě".

Po ukončení vysluhování svaté večeře Páně a po modlitbě synodního seniora byla zpívána společně celým shromážděním píseň č. 16 verš 1. a 2. "Ej, duše má, oslavuj Pána svého".

Následoval proslov děkana Komenského evangelické fakulty bohoslovecké, člena synodu Dr. Josefa L. Hromádky na thema: "Služba církve světu". Řekl toto:

"Jsem si všichni vědomi důležitosti a odpovědnosti tohoto shromáždění. Bratři a sestry synodálové XIV. synodu shromáždili se dnes spolu s bratřími a sestrami ze sborů, aby se připravili na jednání příštích dnů. Je to vzácná příležitost pro nás pro všechny, abychom se zamysleli nad svým posláním a konkrétními úkoly dnešní chvíle. Jako lid, který chce být živým obrazem a odrazem církve Ježíše Krista, přijímáme každou takovouto příležitost jako dar od svého Pána, ale zároveň také jako závazek a úkol. Všichni snad toužíme, abychom nepromarnili marným mluvením takovéto okamžiky, abychom se zamysleli nad sebou a hledali společně cestu účinné, tvůrčí a užitečné práce. Otázka, která dnes večer nad námi stojí, zní zcela prostě: Co jsme dlužni jako věřící udově Kristovy církve tomuto světu, to jest lidem, mezi nimiž pracujeme a společností, do které jsme postaveni?

Snad mluvím za všechny, jak jsme tu shromáždění, když řeknu, že jsme i tomuto světu dlužni jasné svědectví víry, víry v evangelium a poslušného odhodlání jít za Ježíšem z Nazaretu. To se nerozumí samo sebou. Zeptejme se ve vši pokoře a kajenosti, zda plníme tento přední úkol, zda z našich sborů v celku a od každého z nás jednotlivě září v plné

ryzosti a opravdovosti tento hlas víry. Neboť nejde o to, zda udržujeme v chodu církevní mašinerii, zda zachováváme tradiční formy věroučné nebo bohoslužebné. Jde především o to, zda z našeho svědectví víry i naší prosté lidské existence zaznívá do naší společnosti, do okruhu lidí, mezi nimiž pracujeme, radostné, byt i kající a pokorné svědectví o přítomnosti ukřižovaného a vítězného Ježíše z Nazaretu mezi námi. Jinými slovy řečeno: Jde o to, zda jsme vskutku uvěřili s plnou vášností, sebekritičností a poslušností v toho, který přišel za námi do naší lidské porušenosti, do našich zmatků a bolestí, který vskutku nese s námi a za nás všechnu lidskou mlobu, zápasí s námi proti lži a sobectví, proti tuposti a lhostejnosti, proti lajdáctví a zbabělosti, který je s námi v našich zápasech, jde s námi až na dno lidské bezmocnosti, aby z nás učinil nové stvoření. Nezapomínejme, že neúčinnost a neplodnost naší činnosti není důsledkem vnější nepřítomnosti a vnějšího tlaku. Je spíše důsledkem naší vlastní mloby, nevíry, vychladlého srdce, nelásky k člověku, beznaděje a otupělosti. Zamysleme se nad otázkou, zůstáváme-li soli země a zda naše svíce hoří jasným plamenem. Svět potřebuje tohoto našeho svědectví více než si kolikrát sami myslíme, anebo než lidé kolem nás jsou ochotni to přiznat. Lidé každé společnosti, a tedy také naši, jsou posilováni vždy, když se setkávají s ryzím a vroucím svědectvím o vládě odpouštějící lásky nad světem, když se setkávají s jednotlivci hořícího srdce a s uzkostlivou pravdivostí klekajícími před svatostí Boha pravdy a spravedlnosti, odpouštějícího, plného milosrdenství a lásky. Často se zamýšlíme nad otázkou, co by bylo, kdyby u nás a ve světě zalklo takovéto ryzí svědectví a kdyby zhasla všechna světla opravdové víry, lásky a naděje. Jestliže naše sbory nebo církve zhynou, stane se tak proto, že místo ryzí víry nastoupila falešná pobožnost a místo radostné a služebné lásky tzv. křesťané začali se spokojovat náboženskou zvykovostí, samospravedlností a snahou zachránit to, co už vnitřně odumřelo. Je to slavné poslání i našich dnešních sborů a každého z nás jednotlivě, tiše a pokorně, naléhavě a mocně zvěstovat slovem i celou lidskou bytostí poselství, že Ježíš z Nazaretu, přítel hříšníků a publikánů, muž bolesti a utrpení, ale vítěz nad mlobou a hříchem chce být Pánem i služebníkem dnešního člověka, dnešní naší společnosti, ať už lidé v Něho věří nebo nevěří, ať jej uznávají nebo neuznávají, ať mu naslouchají nebo se od Něho odvracejí. Otázka zůstává, opakuji, zda já a ty a my, jak jsme zde shromážděni, věříme tomuto poselství, zda jsme jím zformováni, zda na sobě obrážíme zář přítomného Ježíše Krista a zda jsme ochotni sami sebe dát ve službu člověka bez nároků na uznání a na odměnu. Tato otázka dnes a při celém našem synodním jednání bude se zařezávat do našich duší a bude nás nutit k přísné sebekontrolě, bude nás vyzývat, abychom byli k sobě přísní a pravdiví, abychom vždy byli hotovi k novým počátkům. Bez této kající sebekontroly nedojdeme vnitřní svobody a nestaneme se oživující mocí v naší společnosti.

Věřící vyznavači ve všech údobích církve Aristovy kladli si otázku, v jakém smyslu jsou povinováni službou tomuto světu.

Vyskytovali se opravdoví jednotlivci, kteří utíkali ze světa, aby udrželi v čistotě svou víru a aby mohli vést život bez poskvrny bez pokušení. Je však zajímavé si povšimnout, že právě i tato jednotlivci dříve nebo později poznávali, že víra se stává snadno duchovním sobectvím, není-li zaměřena do pozemských úkolů a že lidství věřícího člověka tuhne a jaloví, není-li živeno stálou touhou sloužit lidem, kteří stojí a pracují kolem nich. Skutečná víra stále zkouší sama sebe, ale stále je zaměřena ven do plnosti lidského života. Již naše svědectví neděje se pro naše osobní potěšení. Děje se spíše proto, aby lidem bylo poslouženo v jejich bolestech a potřebách, v jejich zápasech a pracovním úsilí. V Ježíši Nazaretském vstoupil Bůh lásky a svatého milosrdenství za člověkem, za člověkem jako takovým, nejen za příslušníkem církve nebo bohoslužebného shromáždění. Ježíš Nazaretský sám byl vyhnán ze synagogy, pronásledován farizeji a strážci chrámu, ale právě tím zazářilo jeho poslání k lidem na rýncích, mezi ploty, mezi hříšníky, zavrženými, potupenými a v nevěře se potácejícími tímto světem. Proroci, Evangelium i apoštolé ukazují neustále směrem do světa. Pod jejich svědectvím přestává být víra záležitostí jen chránovou a bohoslužebnou, církevní a nábožensky zvykovou a stává se mohutným zápasem o člověka v jeho soukromých i veřejných úkolech.

Neporozumíme však svému temat, jestliže si nebudeme stále připomínat, že vždycky jde o to, v čem žijeme, tj. o určitou situaci lidskou, o konkrétní společnost, o lidi v jejich každodenních vztazích a závazcích. Jestliže dnes nás zaměstnává služba církve světu, nemůžeme se obírat jenom obecnými nebo nadčasovými vztahy mezi církví a světem. Musíme mít před sebou dnešní církev a dnešní společnost. Stojíme uprostřed pronikavých přeměn našeho politického, sociálního, kulturního a duchovního života. V posledních desetiletích jsme prošli hlubokými převraty. Stále ještě procházíme a budeme dlouho procházet přestavbou našich společenských pořádků. Nikdo z nás nemůže utéci z této přestavby a z odpovědnosti za ni. Připomínali jsme si to už několikrát a smíme si to připomenout i v této chvíli, že na dnešní situaci velká část našich údů nebyla připravena. Museli jsme se těžce, a krok za krokem vyrovnávat s tím, co se kolem nás děje. Nejedni mezi námi dlouho čekali na návrat starých poměrů a jen namáhavě se dal přesvědčovat, že stojíme uprostřed dějinného procesu, ve kterém se ještě mnoho věcí změní, ale nikoli směrem do minulosti. Obtíž našeho zápasu záležela v tom, že revoluční doby vždycky ničí mnoho i cenných lidských statků a že také naše doba se vyznačuje nejednými ztrátami. Proto jsem se pokoušel porozumět těm bratrům a sestrám, kteří se dívají kolem sebe s úzkostí. Není však možno očekávat, že převratné změny se budou dít bez vážných lidských, mravních, duchovních i hmotných ztrát. Lidské dějiny na cestě kupředu nejednou procházely takovými údobími. Do vedení společnosti dostávají se právě vrstvy nové, které nebyly na svůj úkol dobře připraveny a které se musejí teprve učit, jak řídit a spravovat veřejný život. Ten, kdo doopravdy uvěřil Evangelium a dal se na cestu ve šlépějích svého mistra Ježíše z Nazaretu, dovede svobodně a svrchovaně pochopit tuto situaci a tyto skutečnosti. Ale nejen pochopit.

Uvědomujeme si, že je součástí svého lidu v dobrém i ve zlém. Že je odpovědný za život svých bližních v této dnešní společnosti, která se rodí a buduje za těžkých okolností, často s velkými chybami a omyly. Dovede zvážit hloubku dějinných změn, které jdou celým světem, strašné katastrofy minulých desetiletí, miliony hrobů, které způsobily nutnost také společenských, politických a sociálních přeměn. Zvláště pak si připomeneme, že křesťanské církve propásly mnoho příležitostí, aby učinily život chudých a odtročených nesitelnějším. A proto bere na sebe v knjičce odpovědnost a láscce úkoly své společnosti, uvažuje a hledá cesty, jak by svému lidu pomohl ve zcela určitých těžkostech, neúspěších, ztrátách a bolestech. Varuje se škodlivé povýšenosti a falešné samospravedlnosti. Právě na cestě Evangelia jde tam, kde je nutno pomoci, jak svým svědeckým víry, o kterém jsme mluvili, tak svou osobní občanství v plnění povinností bez jakýchkoli osobních nároků na uznání a výsady. Naše socialistická společnost prodělává dnes mnoho obtíží hospodářských, mravních i duchovních. Jednak z těch důvodů, o kterých jsme právě mluvili, ale také proto, že dnešní doba je nabitá mezinárodními spory, nebezpečím nové katastrofy, zánemou válkou a rozmanitými pokusy oslabit výstavbu nových společenských pořádků. Bylo nutno toto říci, abychom nyní upozornili v jednotlivostech na několik úkolů, které nás čekají, chceme-li dobře porozumět své službě světu. Ale ještě jednou opakuji, že svou službu ve světě můžeme účinně konat jen tehdy, budeme-li opravdu církví, tj. obecností opravdové víry, občanství lásky a statečné naděje. A stejně naléhavě opakuji, že život církve se měří jejím vědomím odpovědnosti nejenom se uří sborů, nýbrž také za člověka mimo hranice organizovaného sborového života.

S l u ž b a t o m u t e s v ě t u, do které jsme postaveni, znamená v podstatě duchovní zápas o člověka, se kterým žijeme, ať věří nebo nevěří, ať je politicky činný anebo nečinný do práce v továrně, v úřadě nebo na vesnici. Všichni jsme si, jak v prvním období 2. Vatikánského koncilu katoličtí theologové a biskupové s radostí zaznamenávají, že katolická církev se dostává do opravdového kontaktu s moderním světem. Až donedávna vynadovala se římská církev od doby reformy a zejména pak od doby osvícenské usilím o to, aby se uzavřela do své hierarchické, bohoslužebné a svátostné pevnosti. Stále v neustálém odporu proti tomu, co nazýváme moderním člověkem a moderní společností. A když papež Jan XXIII. vyhlásil a svolal 2. Vatikánský koncil, mnoho katolických prelátů, ale také nekatolických pozorovatelů a kritiků čekalo, že koncil bude mobilizací duchovních, církevních a církevně-politických sil proti modernímu světu vůbec, ale zvláště jak se utváří v oblasti socialistické. K údivu dnešní společnosti ukázal se pravý opak. Konzervativní nebo reakční skupiny nebyly úplně potlačeny. Ale římská církev s velké částí pochopila, že není povolána k vládě a soci. nýbrž ke službě a porozumění pro člověka, jaký je ve svých mládežích a starostech, ve své nevěře i ve své touze po nových pořádcích. Musíme s tímto světem, jak se vyvíjí a vyvíjí v důsledku vědeckého a technického pokroku, sociálních a politických převratů, aluvit s porozuměním a pochopením, se sympatií, s ochotou všít se sebe jeho mládež a těžkosti a přinášet mu své

svědectví víry i své křesťanské nebo evangelické existence. Je to ohromný nečekaný krok římskokatolické církve kupředu. Něco obdobného, čím dál tím více pozorujeme i v těch kruzích křesťanských, které ještě donedávna pokládaly vstupy sociální za něco přechodného a znevěštění moderního života za neštěstí, které je třeba léčit. Milostivým a prozřetelným vedením Božím probouzí se na všech stranách, přes hranice církevních organizací i vědomí, že musí jít za dnešním člověkem se stejnou láskou a vřímavostí, se stejnou obětavou službou, s jakou náš Pán, Ježíš z Nazaretu, přišel za námi, aby léčil naše nemoci a neduhy, aby porozuměl našim starostem a aby se postavil na to místo, na kterém stojíme.

Jen v tomto vztahu svobodné víry a ohápnuté sympatie budeme moci porozumět lidem a dnešní společnosti v tom, kde vlastně jsou chofi anebo kde na ně číhají rozmanitá nebezpečí. Máme zvláštní úlohu, kterou za nás nemůže nikdo vykonat: pečovat o to, aby v nové tvořící se společnosti, v nových vztazích sociálních a pracovních stál, žil a konal své dílo člověk v plném svém osvobozeném, ryším, důstojném, odsobočtěném lidství. Za nutné a oprávněné pokládáme úsilí o nové, spravedlivější pořádky politické a sociální, hospodářské i mezinárodní. Ale nesmíme nikdy zapomenout, že tyto pořádky potřebují ochrany před rozkladem a zkažeností. A to se stane jen tehdy, budou-li neseny člověkem v plné pravdivosti, s ohněm přesvědčení, s poctivostí, spolehlivostí, s oddanou láskou a s vědomím, že nejme sami sobě živi ani sami sobě neudíráme. Naše společensví víry v evangelium má být prostředím, ve kterém vyrůstají takového lidské bytosti. Ovzduší našich sborů, je-li oživováno ryzí vírou v přítomnost Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého, nebude nikdy konservovat, zachranovat staré zvyky a obyčeje. Bude naopak vždy živnou půdou pro lidi, kteří jsou si vědomi své odpovědnosti, kteří žijí odpuštěním a milosrdenstvím Božím, ale kteří jsou otevřeni pro nové a nové dary Ducha svatého, nebojí se žádných změn a převratů a neutíkají před žádným nebezpečím anebo těžkou úlohou. Hospodin, Pán Izraelský a Otec Ježíše Krista, od dávných dob bořil a kazil, co se vyžilo a ztratilo smysl, rozmětal staré chrámy a svatyně, aby na jejich místě tvořil a štepoval novou vinici a roli.

Církev je obecnství rodin, otců a matek, synů a dcer, vnuků a vnůček. Ten, kdo uvěřil v moc a pravdu evangelia, je vázán, aby formoval v tomto smyslu také své prostředí, aby předával svým dětem odkaz své víry. Rodinnou výchovu nemůže nahradit nic v tomto světě, byť naše výchovné řády a instituce byly nebedokonalější. S plným porozuměním pro senku po sjednocení výchovy a vzdělávání poznáváme stále naléhavěji svou povinnost, abychom právě této své socialistické společnosti darovali své děti co nejpravdivěji a nejryzeji vyhované, naplněné ohněm víry a vroucností přesvědčení. Takovéto děti nejenom nebudou rozkladným živlem při budování nových společenských pořádků. Budou spíše tmelem a oporou těm všem, kdož procházejí těžkostmi a pochybnostmi, budou stálým lékem proti cynismu a lajdáctví, proti lenivosti a nepoctivosti, proti tomu duchu, který v člověku upevňuje jen jeho sobectví a výdělkářství.

S tím souvisí naše starost o rodiny. A zejména o pravdivost a čistotu manželského života. Naše nejlepší prostředky výchovné nepostačí, nebudou-li se opírat o pevný, laskavý, ale přitom odpovědný rodinný život. Ani tu nesmíme zapomenout, že nově budovaná společnost, nové vztahy hospodářské a ztechnisování našeho života kladou na nás nové úkoly, i pokud jde o rodinu a manželství. Starší generace, která ještě pamatuje dobu před druhou, ale zejména první světovou válkou, nemůže se často ani vzpamatovat z dosahu změn sociálních a hospodářských právě pro vztahy mezi rodiči a dětmi, mužem a ženou. A také pozvolné vyrovnávání rozdílů mezi městem a venkovem zasluhuje naší pečlivé pozornosti. Mnoho z patriarchálního ovzduší v našich rodinách zmizelo nenávratně. Ženy jsou z velké části zaměstnány. Rodiny jsou často roztrženy, právě novou strukturou společnosti, někdy až nebezpečným způsobem. Nadto pak většinou konvence v městském i venkovském životě ztrácejí platnost. Otázkou zůstává také, zda ve všem zmatku dnešní doby, v nutném tempu nového života, má naše společnost a také i my dost duchovní a mravní prozíravosti, aby zabránila mravním a tím lidským škodám v našem prostředí. Staré konvence, návyky, ale také autorita starých mravních přikázání a zákonů se poznenáhlu ztrácí a společnost, která je stále na přechodu, nevyplňuje, nemůže vyplnit dost rychle vakuum, to jest prázdnotu, která tímto způsobem vzniká. Neberte má slova jako soud nebo odsudek. Jednak jsme povinni, abychom ve své svobodě víry dovedli postihnout a pochopit skutečnost, jaká je. Jsme povinni, abychom s vnitřní otevřeností a smělostí dovedli vskutku rozumět zákonitostem dnešního života. Způsoby naší výchovy, jak platily ještě před půlstoletím, dnes ztrácejí účinnost. Úcta ze svatosti mravních závazků a přikázání prochází těžkou zkouškou. Starý systém nejen politický a sociální, nýbrž také církevně-náboženský se rozložil. Přicházejí nové myšlenkové, mravní a duchovní názory na svět, na život a na člověka. Ale na troskách starých rádu ještě jsme nedosáhli stupně, kdy lidé si plně a bytostně uvědomují, že žádná a tedy ani socialistická společnost se neubrání rozkladu, nejsou-li jednotlivci a rodiny, rodiče a děti, manželé a manželky vnitřně zpevněni vědomím, že nad člověkem jako takovým platí neodbytně a neuniknutelně svatý závazek pravdivosti a čistoty, věrnosti a vzájemné obětavosti. Přitom však chci podtrhnout ještě i to druhé, ani my, církve, sbory a údové sbory jsme neunikli všem důsledkům ohromného převratu, pádu starých hodnot a jen postupného vytváření nových pracovních vztahů a pevného základu pro lidské svazky. Reálný pohled naší víry a vědomí vlastní duchovní i mravní vyčerpanosti činí nás solidárními s lidmi kolem nás. Ale právě proto musí proniknout do nás tím hlouběji slovo evangelia, které je současně zdrojem radostného osvobození i slovem přísné odpovědnosti a poslušnosti. Všechna mravní bída, kterou kolem sebe pozorujeme, jest naší bídou a slabostí. I my procházíme otřesy. I náš rodinný a manželský život nese na sobě stopy této přechodné doby. Naše sbory a sbory všech církví v moderním světě jsou zasaženy důsledky ohromných dějinných otřesů, pádem starých zbytků, obyčejů a pořádků, technickými vymoženostmi a vědeckými pokroky. Nerozumíme dnešní době, neznáme dnešního člověka

a nemáme vnitřního světla a síly, abychom zjednali autoritu těm Božím příkázáním, která platila od věků, platí i dnes a budou platit i zítra k dobru společnosti. Ani nejlépe sociálně a hospodářsky zorganizovaná společnost neubrání se mdlobě a rozkladu, jestliže v lidech očumře vědomí, že nad nimi platí bezpodmínečně příkázání pravdy a lásky k člověku, čistoty ve vztazích mezi mužem a ženou a v prosté službě poctivosti a spolehlivosti na místech, kde jsme byli postaveni. Jestliže dnes slyšíme tolik, že mladí lidé podléhají snadno cynickému pohledu na závazky ke společnosti, že mládež už v ranných letech lehkomyšlně přestupuje závazky čistoty, slyšíme-li tak mnoho o rozkladu manželského života, o nevázanosti k životu, který klíčí a roste v mateřském lůně, ano, slyšíme-li, že tu a tam je více potratů, než narozených dětí, pak se sami sebe tážeme, co jsme my sami udělali, aby tomu tak nebylo. A z lásky k nově budované společnosti úzkostlivě musíme hledat cesty k nápravě. Kde není věrnosti v manželských vztazích, kde není čistoty mezi mladými lidmi, kde není až - řekněme - posvátné ucty k lidskému životu již v jeho zárodku, tam bacily nepoctivosti a nečistoty, sobectví a neodpovědnosti musí nutně zasáhnout do našich úkolů sociálních a hospodářských, správních, kulturních a výchovatelských. Ale opakují: jen opravdová láska k člověku, který pracuje na staveništi nové společnosti, jen kající vědomí vlastní viny a odpovědnosti může zde přinést uzdravující lék. Rozuměj člověku nikoliv podle vlastních chutí nebo nechutí, nýbrž ve světle evan elia, a měj ho rád.

Ale vraťme se k naší přední a bytostné úloze, která souvisí tak úzce se samou zvěstí evangelia. Jsme povoláni, abychom dnešnímu člověku u nás, na jeho pracovišti, ve všedním životě přinášeli prostým způsobem zvěst o tom, co nás zasáhlo shůry, jak nás sevřelo Slovo tělem učiněné v Ježíši z Nazaretu. Jsme zavázáni k prostotě, srozumitelnosti, pravdivosti a radosti této zvěsti. Jsme však své společnosti dlužni také příklad ryzího, čistého a milujícího života v našich rodinách. Opakují: jsme dlužni, abychom byli tím, čím nás slovo evangelia zavazuje. Nikoli, abychom panovali, abychom udržovali staré pořádky, zvyklosti, abychom samospravedlivě se povyšovali nad své bližní. Jsme k tomu povinni, neboť jsme tím dlužni, abychom přinesli tu službu, ke které jsme zavázáni a kterou právě my můžeme přinést. Ale jsme této společnosti také dlužni takovou výchovu svých dětí, jaká konec konců, i když tomu lidé hned neporozumějí, je a bude požehnáním při budování nových společenských pořádků. Trváme-li na svém závazku opravdové výchovy v duchu evangelia, jsme přesvědčení, že tím nejen nenarušíme solidaritu s naším lidem, a že nepoložíme překážek k vyššímu kulturnímu a politickému uvědomění. Naopak, výchovu svých dětí v duchu evangelia vložíme do základů naší společnosti to vědomí odpovědnosti, čistoty a obětavé služby, bez kterého se lidské vztahy dříve nebo později rozkládají. Nejde tu o nějaký nepřislušný nárok. Jde tu o vědomí naší odpovědnosti před naším Mistrem a Pánem, Ježíšem z Nazaretu, ale také před člověkem, který stojí vedle nás ať věří nebo nevěří, a kterému chceme pomáhat v jeho jedinečných úkolech politických i sociálně-hospodářských. Socialistická společnost po

po mém soudu potřebuje mimořádně velikých duchovních a mravních předpokladů. Právě tato společnost je budována nikoli na základech osobních zájmů a z toho vyvěrající nezávazné svobody. Tato společnost je budována na základech solidarity člověka s člověkem, odpovědností jednotlivce ke společnosti. Zájem celku stojí nad zájmem jednotlivcovým. Ale tato společnost také klade velké nároky na člověka v jeho povolání, na to, co se nazývá produktivitou práce. Mnoho lidí si dnes stýská, že musejí mimořádně pracovat a že jsou na ně kladeny větší nároky, než tomu bylo ve společnosti staré. Nejde to jinak. Nejen že stojíme na troskách, které byly způsobeny strašnou katastrofou a pro jejichž odklizení je třeba mimořádné námahy. Ale jsme také zasazeni do doby strašných a někdy naše síly přepínajících rozporů v dnešním mezinárodním životě. Žijeme také stále (v době jaderné energie) na hranicích mezi mírem a válkou. Vším tím jsou způsobovány neobyčejné škody také na hmotných statcích. Nové národy a takřka s dvěma miliardami podživených anebo hladovějících lidí jsou nám velikým vykřičníkem, voláním o pomoc. To všechno působí, že všichni musíme více pracovat, než to bylo v dobách klidného normálního života. Přitom děláme chyby, které jsou vždycky spojeny s dobou tak svrchovaně nebezpečnou a odpovědnou. Věřící křesťan, církve jako obecenství bratří a sester spolu láskou spojených a vyslaných do světa jako poslové Božích skutků, musí mít pro tyto skutečnosti porozumění. Ale právě proto, že toto porozumění máme a že chceme být s dnešním pracujícím často vyčerpaným a upachtěným člověkem solidární, jsme tím spíše právě svým evangeliem voláni jak k osobní zhavé víře a odpovědnosti, tak k výchově takových mladých členů společnosti, kteří budou vždy na svém místě, ponese na sobě rádi a radostně nejtěžší závazky a kteří vždycky budou stát tam, kde je třeba pravdivosti, čestnosti, spolehlivosti a důvěry. Jaké jsou to mohutné a krásné úkoly! Nikoli s nářkem, nýbrž s radostnou láskou k člověku tohoto našeho moderního světa chceme přinášet službu, kterou -opakují- nikdo za nás nemůže přinést.

Pán Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný - již zde na tomto světě žil v ovzduší osvobodivé lásky. Kde je víra a takováto sebezapíravá láska, tam je radostná svoboda, tam závazek a přikázání nejsou tíživým břemenem, nýbrž velikým, nezaslouženým darem. I naše socialistická společnost pozná - a už poznává - že naše existence a naše výchova nenarušuje, nýbrž naopak obrozuje, osvěžuje a buduje. Ovšem opakujeme: ryzí víra, láska neosmetná a radostné očekávání nových a nových darů Ducha svatého. Nejtěžší služba a nejnamáhavější práce se stává radostí a vděčnou poslušností. Neměli bychom vzít prostě a reálně slova Ježíšova?

Pojďtež ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste a já vám odpocinuť dám. - Odpocinuť uprostřed práce. -

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. Jho mé zajisté jestiž rozkošné a břímě mé lehké.

Odpočinutí duší, pokora srdcí, nenáročná služba, která se stává radostí a rozkoší.

Ještě jednou: jho mé zajisté jestiž rozkošné a břímě mé lehké."

Po řeči děkana Dr. J. L. Dromádky zpívalo shromáždění písní č. 213 verš 1. a 6. "Snažujme se ve všem právě"

Shromáždění zakončil synodní senior Dr. V. Hájek poděkováním hostům za jejich přítomnost, různými oznámeními a požehnáním, načež byla zazpívána společně píseň č. 261 "Hrad přepevný jest Pán Bůh náš"

DRUHÉ ZASEDÁNÍ

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 27. února 1963 od 8.15 hod. do 12.45 hod.

Před zasedáním v 7.45 hod. byla modlitební chvíle, kterou vedl seniorátní kurátor Jaroslav Adámek.

Zasedání bylo zahájeno společným zpěvem písně č.15 "Aj, Pán kraluje".

Člen synodu Zdeněk Viřina z Prahy vykonal modlitbu a přečetl z Písma oddíl Ef. 4,1-15.

Předsednictví se ujal synodní senior Dr. Viktor Hájek. Dal vyvoláním jmen zjistit přítomnost členů synodu. Bylo zjištěno, že je přítomno všech 99 členů synodu. V důsledku toho předseda prohlásil, že synod je schopný usnášení. Pochybnosti o platnosti voleb nebyly žádné.

Omluveni byli:

1) Doc.Dr.Josef Smolík z Komenského fakulty, byl právě na přednáškovém zájezdu v USA. Na jeho místo nastoupil jako náhradník Prof.Dr. Rudolf Ríčan.

2) Rut Přecechtělová ze Svitav, nemohla být uvolněna ze svého zaměstnání. Na její místo nastoupil jako náhradník Bohumil Konvalinka z Břeclavě.

3) František Barton z Bytčičky u Ráždky pro onemocnění. Na jeho místo nastoupila jako náhradnice Marie Pokorová z Uher.Hradiště.

Synodní senior vyzval členy synodu ke složení slávu. Povstali a hromadně nahlas opakovali text slávy podle článku 63 odst. 3 Řádu o správě církve, který jim synodní senior předčítal.

Nato byla učiněna tato usnesení formálního rázu:

1) Podle návrhu synodní rady byli zvoleni tito zapisovatelé:

Jan Karas, farář, Libšice n.Vlt.

Marie Hofmanová z Nymburka

Milan Balabán, farář, Strmilov

Alfréd Kocáb, farář, Chodov u Karl.Var

Miroslav Brož, farář Třebechovice p.Oreb.

Josef Batelka, farář, Opatovice

Miloslav Lesík z Lanškrouna
Vladimír Kučera, farář, Brouná
Vladimír Doule, farář, Sázava
Vladimír Kalus, farář, Miroslav

Pro každé zasedání byla určena vždy jedna dvojice v pořadí, jak je tu uvedeno. Jednání tohoto druhého zasedání synodu tedy zapisovali Jan Karas a Marie Moimanová.

- 2) Podle návrhu připraveného synodní radou byli zvoleni
tito m í s t o p ř e d s e d o v é synodu:

- a) z řad členů synodu zvolených Komenského fakultou
Johán Dr. J. L. Dromádka
b) z řad kazatelů senior Emil Stehlík z Prostějova
c) z řad starších seniorátů kurátor MUDr. Otakar Tardý

Podle církevního zřízení jsou eo ipso místopředsedy synodu také synodní kurátor JUDr. Pavel Šimek a náměstek synodního senátora Vladimír Čapek.

MA tedy synod předsedu a pět místopředsedů.

Poznámka: Člen synodu Alfred Kocáb navrhoval, aby za místopředsedy byli zvoleni Dr. J. L. Broměčka, Dr. Pavel Hoffer a Jiří Veber. Tento návrh však byl velkou většinou zamítnut.

- 3) Návrh programu synodního jednání připravený synodní radou byl schválen jednomyslně an blou.
- 4) Jednohlasně přijat návrh synodní rady, aby byl veškeren materiál synodního jednání projednáván p ř í m o v p l e n u bez přípravy v komisích.
K této věci člen synodu Miroslav Brož podal návrh, aby byla zvolena komise s úkolem připravit do úradního dne poselství synodu sborům. Návrh byl přijat a do zmíněné komise byli zvoleni: Dr. J. A. Kromádka, Miroslav Růžička, Jiří Vebor a Radomír Zábrský.
- 5) Přijet byl jednohlasně návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmout, byl f o r m a l o v á n n í s e m n ě a jen v té formě, aby byl podáván předsednictvu a zapisovateln.
- 6) Na návrh synodní rady byli za s k r u t á t o r y synoden zvoleni: Timoteus Pokorný z Prahy, Václav Uhlík z Hejčku, Jan Chvála z České Lípy, Václav Marek ze Šumperka.
- 7) Přijet návrh synodní rady a zvoleni za v e r i f i k á t o r y s y n o d n ě h p r o t o k o l ů tito bratři: Jan Městecký z Prahy, Valentin Chmadrád z Prahy, Josef Beneš z Hymburka.

Protokoly o jednání synodu se tedy v plénu číst nebudou.

- 8) Přijat návrh synodní rady, aby z p r á v u o s y n o d u sestavila kancelář synodní rady na základě protokolů, obdobně jako to učinila o XIII. synodu.
- 9) Přijat návrh synodní rady na ú h r a d u v ý l o h t o h o t o s y n o d u . Návrh zněl: "Minopražským členům tohoto synodu se poskytne cestné, stravné a nocležné podle směrnic platných o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Tato vydání jakož i všechna ostatní vydání spojená s konáním synodu, se uhradí z repartice 1963!"

Když byla ukončena tato část formálního jednání synodu, zaspívalo celé shromáždění píseň č. 243 "Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh"

Synodní senior na to přečetl p o z d r a v n ý t e l e g r a m adresovaný hlavě státu, p a n u p r e s i d e n t o v i Antonínu Novotnému v Praze. Text telegramu přijatý synodem zněl takto:

"Vážený pane presidente! Čtrnáctý synod českobratrské církve evangelické zasedající v Praze ve dnech 26.-28. února 1963 posílá Vám svůj projev úcty a oddanosti. Příslušníci naší církve chtějí i nadále svou prací a službou přispívat k budování naší socialistické vlasti a všemožně usilovat o zachování míru u nás i na celém světě."

Přistoupeno k volbám do synodní rady, a to nejdříve k v o l b ě s y n o d n í h o s e n i o r a .

Dosavadní synodní senior Dr. Viktor Hájek se vzdálil ze zasedacího sálu a předsednictví synodu se ujal synodní kurátor Dr. Pavel Šimek. Informoval synod, že uplynulo šestileté funkční období dosavadního synodního seniora a že synodní zastupitelstvo podává návrh synodu, aby jako jediný kandidát na místo synodního seniora na další období od 1. března 1963 do 28. února 1969 byl zvolen opět ThDr. Viktor Hájek, který dosud to místo zastával. Též sdělil, že státní správa vyslovila s tímto návrhem souhlas.

Dále navrhl Dr. Šimek, aby se volba provedla lístky a nikoli aklaací. Jeho návrh podporoval senior Pavel Škeřík ze Vsetína. Synod jednohlasně tento návrh přijal.

Bylo rozdáno 99, resp. bez lístku Dr. Hájka 98 lístků. Provedeno hlasování, které jak skrutatoři ohlásili, vyznělo takto: Odevzdáno bylo celkem 98 platných lístků. Z toho 93 znělo na jméno Dr. Viktor Hájek, 1. na jméno Dr. Václav Kejř, 1. na jméno Jaroslav Soběslavský a 3 lístky byly prázdné.

Synodní kurátor Dr. Šimek vyjádřil radost nad tímto výsledkem volby a pozval nepřítomného Dr. V. Hájka, aby se dostavil do zasedání.

Po jeho příchodu mu sdělil výsledek hlasování a dotázal se ho, zda volbu přijímá.

Po kladné odpovědi synodní senior Dr. V. Hájek poděkoval za důvěru, vyslovil potěšení nad výsledkem volby a prosil o podporu a důvěru i těch, kteří neodevzdali hlas pro něho.

Tím byla skončena volba synodního seniora a předsednictví synodu se opět ujal Dr. V. Hájek.

Přistoupeno k volbám ostatních členů synodní rady, jimž vypršelo šestileté období. Synodní kurátor však volen nebyl, protože jemu jeho šestileté období běží další tři roky.

Už za nepřítomnosti synodního seniora Vladimíra Čapka proveden napřed obecný rozhovor o volbách do synodní rady.

Synodní senior Dr. V. Hájek zdůvodnil návrh synodního zastupitelstva, aby na každou funkci člena synodní rady byl postaven vždy jen jeden kandidát. Právil, že synodní zastupitelstvo takový návrh učinilo po zevrubné úvaze a vidělo v tom řešení v dnešních poměrech nejvhodnější. Opakoval, že synodní zastupitelstvo navrhuje Vladimíra Čapka, Dr. Václava Kejře na místo duchovenského člena synodní rady, Dr. Aloise Sklenáře na místo náměstka synodního kurátora a Dr. Miloše Jaroška na místo laického člena synodní rady. Všichni obdrželi souhlas od státní správy.

Jan Dus z Kutné Hory proti tomu uvedl, že tímto postupem synodní zastupitelstvo zbavuje *via facti* synod možnosti volby ve vlastním smyslu. Synodu však jako nejvyššímu církevnímu řídicímu orgánu takové plné právo náleží. Synodní zastupitelstvo si tímto způsobem osobuje proti duchu i literě presbyterního zřízení větší pravomoc než mu přísluší a redukuje volbu na pouhé schvalování. Doporučuje proto, aby příště synodní zastupitelstvo navrhlo synodu více kandidátů.

Farář Miroslav Rodr se dotazuje, zda by bylo možno odstranit překážky a umožnit tak synodu volit ze schválených kandidátů osoby na různá místa nežli na ta, na jaká je navrhuje synodní zastupitelstvo. Farář Jiří Veber se konkrétně ptá, zda může být býv. člen synodní rady M. Sourek například znovu volen za člena synodní rady, když má zatím od státního orgánu souhlas k volbě jen za náhradníka. Farář Jiří Ruml upozorňuje na nebezpečnou tendenci opouštět presbyterní zřízení směrem k episkopálnímu.

Synodní senior znovu synodu doporučuje návrh synodního zastupitelstva jako návrh pro církev v dané situaci nejvhodnější.

Farář Miroslav Rodr navrhuje, aby se synod v případě, že bude za člena synodní rady zvolen některý z navrhovaných náhradníků, bez prodlení dotázal ministerstva, platí-li udělený státní souhlas také pro takovou volbu.

Farář J. A. Dvořáček se ptá, zda byl dán předběžný státní souhlas faráři M. Sourkovi pro případ, že by byl zvolen za člena synodní rady.

Farář Timoteus Pokorný navrhuje, aby příště byla dána synodu pro volbu do synodní rady větší možnost výběru kandidátů, avšak letos pro přítomnou dobu, aby byl přijat návrh synodního zastupitelstva. Senior Mr. Hájek odrazňuje, že jednání synodního zastupitelstva o kandidátech se konalo odpovědně a kandidáti byli ustanoveni v tajné volbě, dotazuje se však také na možnost volby Miloše Souřka za člena synodní rady.

Když byl přijat návrh seniorátního kurátora K. Trusiny na konec debaty, a na přistoupení k provedení volby, promluvílo už jen několik dříve přihlášených řečníků. Farář Alfred Acab doporučuje, aby byla dána možnost volit každého navrhaného kandidáta do každé funkce a konkrétně navrhuje, aby za člena synodní rady byl kandidován také Miloš Sourek. Senior J. P. Sebesta odůvodňuje návrh synodního zastupitelstva také tím, že Dr. Václav Kejř by v synodní radě zastupoval Moravu, neboť by jinak všichni duchovenští členové synodní rady byli jen z Prahy. Farář Jiří Veber praví, že důvěru budou mít stejně Dr. Kejř i M. Sourek, že však je potřeba posoudit dnešní situaci, co bude prospěšnější pro církev, případně pro seniorát. Farář Vlad. Kalus se připojuje k názoru Jiřího Vebra. Seniorátní kurátor Jar. Samol doporučuje, aby se synod postavil za návrh synodního zastupitelstva. Farář Josef Batelka na to praví: "I když ctíme členy synodního zastupitelstva, žádáme je, aby neomezovali práva synodu."

Synodní senior Dr. V. Hájek odpověděl na dotazy z předešlé debaty a uvedl na správnou míru některé námitky. Předložil pak k provedení návrh Karla Trusiny, aby se přistoupeno k volbám, při nichž každý bude mít možnost volit svobodně koho chce. Když by kandidát navrhovaný synodním zastupitelstvem neobdržel nadpoloviční většinu, bude se hledat cesta, jak ten problem vyřešit. Tento návrh byl převážnou většinou přijat.

Po ukončení této dlouhé debaty zazpívali členové synodu píseň č. 122 "Studně nepřevážená".

Přikročeně k volbě náměstka synodního seniora. Předseda, synodní senior Dr. V. Hájek oznámil, že synodní zastupitelstvo k této volbě navrhuje Vladimíra Čapka, který dosud to místo zastával.

Odevzdáno bylo 97 lístků, z nich 70 znělo na jméno Vladimír Čapek, 14 na jméno M. Sourek, 7 na jméno Václav Kejř a prázdných bylo 6.

Zvolen byl tedy Vladimír Čapek. Dostavil se do zasedání a po dotazu předsedy, zda volbu přijímá, prohlásil, že ano a poděkoval za důvěru.

Došlo k volbě dalšího duchovenského člena synodní rady.

Předseda Dr. V. Hájek oznámil, že synodní zastupitelstvo k této volbě navrhuje Dr. Václava Kejře, seniora Moravského seniorátu z Nového Města na Moravě.

Odevzdáno 99 lístků. Z nich znělo 46 na jméno Miloš Sourek, 45 na jméno Dr. Václav Kejř, prázdných bylo 7, na jméno Mir. Růžička zněly 2 hlasy a na jméno J. P. Sebesta 1 hlas.

Protože nadpoloviční většina je 50, bylo nutno přikročit k užší volbě mezi Dr. V. Kejřem a Milošem Sourkem.

Bylo odevzdáno 98 lístků. Z nich obdržel M. Sourek 50, Dr. V. Kejř 45, prázdné byly 3. Protože nadpoloviční většina je 49, byl duchovenským členem synodní rady zvolen Miloš Sourek.

Po této volbě synodní senior oznámil, že je nutno jednat s ministerstvem o státní souhlas pro M. Sourka jako člena synodní rady, protože až dosud měl souhlas jen k volbě za náhradníka. Tento úkol vzal na sebe synodní kurátor Dr. P. Šimek. Telefonicky se spojil s ministerstvem a oznámil později, že státní souhlas pro M. Sourka byl dán. Farář Miloš Sourek prohlásil na dotaz předsedy, že volbu přijímá.

Pokračováno volbou náměstka synodního kurátora. Předseda ohlásil, že na tuto funkci synodní zastupitelstvo navrhuje JUDr. Aloise Sklenáře z Olomouce, který až dosud tuto funkci zastával.

Odevzdáno 99 lístků. Z toho znělo na jméno Dr. Alois Sklenář 92 hlasů, 4 lístky byly prázdné, na jméno JUDr. Ot. Tardy 2 a na jméno Karel Trusina 1. Zvolen byl tedy Dr. Alois Sklenář, který volbu přijal.

Nato byla provedena volba laického člena synodní rady.

Předseda oznámil, že synodní zastupitelstvo navrhuje na tuto funkci JUDr. Miloše Jaroška ze Vsetína, který až dosud tuto funkci zastával.

Bylo odevzdáno 96 lístků. Z toho znělo na jméno Dr. Jarošek 72, na jméno Karel Trusina 11, MUDr. Ot. Tardy 6, Fr. Kolman 1 a prázdných lístků bylo 6. Byl tedy zvolen JUDr. Miloš Jarošek, který volbu přijal.

Postoupeno k volbě náhradníka z řad kazatelů. Předseda oznámil, že synodní zastupitelstvo navrhuje k volbě na toto místo seniora Josefa Beneše nebo seniora J. P. Sebestu a nyní k těmto jménům přistupuje také jméno Dr. Václava Kejře.

Odevzdání bylo 98 hlasů. Z toho znělo na jméno Dr. Kejř 81, pro J. P. Sebestu bylo 8 hlasů, pro Jos. Beneše 5 hlasů, pro Mir. Růžičku 1 hlas, pro E. Stehlíka 1 hlas, prázdný byl 1 lístek a neplatný jeden. Byl tedy zvolen Dr. Václav Kejř. Na dotaz předsedy odpověděl, že volbu přijímá.

Došlo na volbu náhradníka z řad starších. Předseda oznámil, že synodní zastupitelstvo navrhuje na toto místo jednoho z těchto bratrů: Čenka Houdka z Plzně, Ed. Vencovského z Poličky a Karla Trusinu z Valeš. Meziříčí.

Odevzdáno bylo 98 hlasů. Z toho znělo na jméno Karel Trusina 65, Čeněk Houdka 14, Ed. Vencovský 13, MUDr. Ot. Tardy 3, Frant. Kolman 1 a jeden lístek byl prázdný. Byl tedy zvolen Karel Trusina, který volbu přijal.

Mezi jednotlivými volbami členové synodu zpívali písně č. 254 "Všech věků mocný králi" (několik prývho veršů) a později č. 270 "Hospodin zástupů" (několik veršů) a pak ještě č. 400 "Jezu, jako pastýř vod nás".

V této době také synodní senior Dr. Hájek přečetl pozdravný dopis českobratrských evangelických studentů bohosloví, který
zněl:

"XIV. synodu českobratrské církve evangelické. Vážení bratři synodálové! Chtěli bychom Vás u příležitosti XIV. synodu pozdravit a přáním, aby z vašeho jednání vzešlo jasné a rozhodné slovo do vnitřní situace našich sborů i ke vzájemnému vztahu naší církve a socialistické společnosti.

Rádi bychom vás ujistili, že nám opravdově na církvi záleží, a že nám je každé slovo jasné zde vyslovené velikým povzbuzením v naší práci na fakultě. Velice se těšíme na práci v našich sborech a rádi bychom při ní stáli jako věrní k a z a t e l é a zvěstovatelé evangelia.

Obracíme se na vás s prosbou, abyste ve svých seniorátech a sborech hledali a nalézali ty, kteří by se mohli stát našimi mladšími kolegy."

Po volbách bylo ještě jednáno o pořadí, v kterém mají zvolení náhradníci nastoupit do synodní rady v případě potřeby. Tu bylo jednomyslně usneseno k návrhu seniora Josefa Beneše, aby Dr. Václav Kejř byl povolán jako první náhradník. A pokud jde o náhradníky z řad starších byl přijat návrh JUDr. Frant. Broučka, aby pořadí se řídilo podle počtu hlasů, jímž byli náhradníci zvoleni.

Poznámka: Podle tohoto usnesení je pořadí náhradníků:

1. Dr. V. Kejř	2. Mjr. Růžička	3. Zdeněk Somolík
1. Valentin Chamrád	2. Vladimír Chadim	3. Karel Trusina.

Přijat byl také tento návrh podaný farářem Janem Dusem:
Synod ukládá synodnímu zastupitelstvu, aby při volbách do synodní rady navrhovalo synodním více kandidátů.

Tato část synodního jednání byla uzavřena společným zpěvem písně č. 208 "Jezu, rač ty sám"

Nato se ujal slova synodní senior Dr. Viktor Hájek a přednesl tuto zprávu o stavu církve za uplynulé tříleté období:

"Oslavujte Hospodina, nebo jest dobrý, nebo na věky milosrdenství jeho" - těmito slovy starozákonního pěvce vyjadřujeme i my svou vděčnost za všechno, co jsme přijali z Božích rukou v uplynulých třech letech. Byla to doba velikých příležitostí k tomu, abychom konali svou službu Bohu i lidem, k níž jsme, jak věříme, samým Bohem povoláni. Nemí to naše zásluha, ale nepochopitelná Boží milost, že církev žije a pracuje, že smí zvěstovat Boží slovo a ohlašovat cestu spasení v našem Pánu, Ježíši Kristu. Vždyť víme, že pro mnohou naši lhostej-

nost, a neoprávněnost a nevěrnost nás Pán Bůh již dávno měl zavrhnout a opustit, zatímco on se k nám milostivě sklání, odpouští naše viny a žehná nám v našem nedokonalém úsilí. Dnem i nocí bychom měli chválit Hospodina za to, že dosud "nepohnul naším svícem z místa jeho" (Zjev. 2,5) a že světlo to pravé, jímž je Ježíš Kristus, stále nám svítí na cestu tohoto života časného i života věčného.

Církev Kristova jako společenství poutníků, nemůže si na tomto světě činit nárok na žádné uznání, žádnou slávu, žádné bohatství, ba ani na žádné teplé místo, ale musí počítat s tím, že ve službách svého Pána bude mít svou jedinou radost v něm samém, v tom, který pro nás i pro celý svět umřel a smrtvýchvstal, který je živ a kraluje na věky věků. Těšit se z jeho milosti a v jeho jménu sloužit lidem na tomto světě - to je naše jediná a největší výsada, naše odměna i naše sláva. A těchto věcí jsme mohli hojně užívat i v uplynulých letech. Přitom musíme pokorně vyznat, že jsme vždycky nevyužili všech možností, které nám byly dány, že mnohá příležitost k svědectví nám ušla pro naši pohodlnost, nepohotovost a línost, že naše služba nebyla dost ochotná a nezištná, že naše jednota byla narušena naším sobectvím a hledáním vlastních věcí. Nadto jsme mnohdy zapomínali prosit za ten dar, bez něhož církevní práce se stává šablonovitou a neplodnou, za dar Ducha svatého, ačkoliv máme tak vzácná zaslíbení našeho Pána, že dá Ducha svatého těm, kteří prosí (Luk 11,13).

Přes všechny tyto naše nedostatky život církve pokračoval. Jevil se především v životě bohoslužebném. Máme jistě zač být vděční, když uvážíme, že každou neděli se konají na více než 400 místech služby Boží, při kterých slouží jednak naši ordinovaní kazatelé a kazatelky, jednak laičtí kazatelé a předčitatelé kázání. Naši bratři a sestry se scházejí ke společným zpěvům, modlitbám a slyšení slova Božího podle místních okolností buďto v početných shromážděních anebo v menších hloučcích, někde v prostorných a výstavných chrámech, jinde v malých modlitebnách nebo najatých místnostech, všude však ve stejném očekávání, že budou duchovně obohaceni a občerstveni. Nepodceníme malá shromáždění, protože víme, že tam, kde se shromáždí dva nebo tři ve jménu Ježíše Krista, mají slib jeho přítomnosti a požehnání (Mat 18,20). A tak i když na některých místech účast na službách Božích poklesla, radujeme se z toho, že jádro sboru setrvává ve své lásce k slovu Božímu a nepřestává chválit Hospodina za jeho skutky lásky a milosrdenství.

Účast na biblických hodinách zůstává asi na stejné výši, jako v dřívějších letech. Zde se scházejí milovníci bible k soustavnému biblickému studiu a k rozhovoru o otázkách víry a křesťanského života. Páli bychom si, aby se těchto hodin zúčastnili všude naši presbyteri, aby se tak rozšiřoval obzor a prohlubovaly se jejich znalosti Písma a křesťanských řádů. - Vlastní biblické hodiny konáme pro konfirmované, k nimž synodní rada vydává písmašný program a návod. Podobné programy jsou vydávány také pro dětské bohoslužby, jež se pravidelně konají ve většině našich sborů. - Vyučování

náboženství na školách se koná tam, kde se přihlásil dostatečný počet žáků. Žel, že tento počet za poslední tři roky značně poklesl, takže v mnoha sborech vyučování náboženství bylo zastaveno.

Svatosti Kristovy slouží k utvrzení naší víry a k posílení našeho duchovního společenství. Proto jimi sloužíme zpravidla ve shromáždění sboru. Ve zvláštních případech však můžeme učinit i výjimku. O křest svatý žádají ti rodičové, jimž je vzácné zaslíbení, že Pán Ježíš chce jejich děti vzít ve svou ochranu a pod své vedení. Ne všichni rodiče v církvi si toto dobrodiní křtu svatého uvědomují a proto někteří ponechávají své děti bez křtu. I jim však je dána možnost, aby kdykoli později požádali o křest. Naše církev sice zásadně křtí děti (věřících rodičů), ale připevňuje také křest dospělých, kteří se sami rozhodnou pro tento vyznavačský akt.

Svatá večeře Páně je u našich bratří a sester ve vážnosti vždy větší a větší. Není vzácný zjev, že se vysluhuje ve sborech každý měsíc, i častěji. Také se stává, že při různých sejitých seniorátních nebo celocírkevních bývá bratrský svazek účastníků utvrzován společným přijetím svaté večeře Páně. Vcelku můžeme říci, že se účast na stole Páně chápe stále více jako radostná výsada dětí Božích, vykoupených Ježíšem Kristem, než jako prohlídka spravedlivých, kteří přišli manifestovat svou bezúbočnost. Jistě nesmíme přistupovat k stolu Páně bez upřímného a hlubokého pokání, ale v našich srdcích má převládat radost z toho, že nás Ježíš Kristus zve k sobě takové, jací jsme, aby nás zbohatil svým milosrdenstvím.

Jestliže v minulosti oddavky v kostele patřily k dobrému zvyku, dnes přicházejí požádat o požehnání svého snatku jen ti manželé, kteří cítí, že potřebují Boží pomoci i ve svém společném manželském životě. Rádi jim sloužíme ne snad proto, že bychom občanské oddavky pokládali za neuplné, ale proto, že věříme v moc opravdové modlitby a že chceme jako sbor a jako církev sdílet se svými členy i jejich radostí a nadějí. - Tím více nás však rmoutí, slyšíme-li, že i v našich řadách se vyskytují případy, že manželé nevidí jiného východiska ze své krise, než požádat o rozvod. Prosíme bratry a sestry v našich sborech, aby tento poslední krok nečinili bez nejvážnějšího a odpovědného uvážení všech možností smíru a aby se dříve poradili také s odpovědnými zástupci svého sboru. Naše kazatele a starší pak prosíme, aby takovým manželům byli nápomocni svou radou i pomocí, zvláště pak svou láskou a svým porozuměním.

V souvislosti s manželským životem je třeba se ještě zmínit o jedné bolesti, totiž o umělém přerušování těhotenství. Křesťanští rodičové si váží děti jako vzácného Božího daru, ve smyslu slov Písma: "Ať, dědictví od Hospodina jsou dítky a plod života jest mzda" (Žalm 127,3). Proto se mohou rozhodnout k umělému přerušování těhotenství jen v případě krajní nutnosti, např. byl-li by ohrožen život matky. Jinak budou vítat narození každého dítěte jako projev zvláštní Boží milosti.

Konfirmační cvičení a příprava katechuménů se konají ve všech našich sborech. Podle usnesení posledního synodu připravili jsme návrh Pravidel konfirmace a předkládáme jej tomuto synodu k projednání. Nemůžeme, žel, říci, že by se všechny děti našich evangelických rodičů blásily ke konfirmaci, ale i zde platí, že menší kvantita je leckdy vyvážena kvalitou.

Pohřební pobožnosti - sloužíme tam, kde pozůstalí o to požádají. Evangelický pohřeb není takový, že bychom zesnulého doprovázeli do nebe, nýbrž výhradně takový, že pozůstalým a jiným účastníkům pohřbu sloužíme slovem Božím. Pohřební shromáždění je tedy shromážděním bohoslužebným a proto je pravidlem, že při něm vedle kázání slova Božího sbor zpívá duchovní písně. - Z uvedeného pohledu na ráz a obsah pohřbu je zřejmo, že v případech hodných ohledu můžeme posloužit pohřební pobožností i při úmrtí jinověrce, bylo-li to přáním zesnulého nebo jsme-li o to pozůstalými požádáni.

V mnoha našich sborech jsou v činnosti pěvecké sbory, které zpívají duchovní písně jednak při shromážděních, jednak při slavnostních příležitostech nebo také při pohřbech. Velice si ceníme tohoto úsilí našich bratrů a sester aby svým zpěvem oslavili Hospodina a posloužili svému sboru. Zvláště patří náš dík mnoha dirigentům a dirigentkám těchto sborů, kteří při svém plném zaměstnání věnují svůj čas a svou energii tomuto ušlechtilému dílu.

Naši kazatelé a kazatelky konají svou práci - až na některé výjimky - dobře a svědomitě. Poctivě se připravují na své kázání a sledí si namnoze také pastýřské služby ve svých sborech. Poněvadž máme toho času řadu našich sborů uprázdněných, musíme žádat od mnoha kazatelů větší pracovní vypjetí, než v minulosti. Mnozí kazatelé věnují se vedle své duchovenské práce také službě pro veřejné blaho v obci, v Jednotném zemědělském družstvu, v Čs.červeném kříži, ve výboru Obránců míru a pod. Pokládáme takovou práci za velmi potřebnou a užitečnou.

Naše staršovstva stojí po boku kazatelů a dělí se s nimi o práci ve sboru. Radujeme se z toho, že máme mnoho zdatných, schopných a uvědomělých starších, kteří mají svůj sbor rádi a chtějí pro něj něco udělat. Jsme rádi, že ve staršovstvech se uplatňují nejen muži, ale i ženy, by šlo máme již řadu případů, že kurátorkou sboru je žena. Minuly doby, kdy místa ve staršovstvu byla vyhrazena mužům. Víme přece, jakou službu prokazovaly ženy Pánu Ježíši za jeho pozemského života a co znamenaly ženy od počátku v dějinách církve. Proto si věrné služby našich žen velice vážíme. - Podle našeho církevního zřízení mají starší spolu s kazatelem pečovat o duchovní život našich rodin, mají podporovat kazatele v jeho práci, v bratrské odpovědnosti dbáti toho, aby život kazatele, starších i celého sboru byl ve shodě se svědectvím Písma svatých a s církevním řádem. A podle řádu o správě církve mají členové staršovstva navštěvovati členy sboru, starati se o nemocné, osamělé a jinak potřebné, modlitbami, napomináním i radou a potěšováním pomáhati těm rodinám i jednotlivcům, kteří jsou ve zvláštních

pokoušeních, v nebezpečí mravního zbloudění a rozvratu, napomáhali k tomu, aby spory mezi členy sboru byly urovnány podle příkazu Písma o vzájemném odpouštění. - Jak široké a vděčné pole působnosti mají naši starší, jak velká odpovědnost na nich leží, ale také jaké privilegium Kristovy služby je jim dáno! Ne všechna naše starševstva si toto všecko plně uvědomují, ale jsme vděční za to, že mnohá z nich v této službě stojí a konají ji věrně a s vypjetím sil.

Ve své činnosti jsou naše sbory podporevány seniorátními výbory, které ve všech třinácti seniorátech plně své úkoly dobře a svědomitě. Je pěkným zjevem v církvi, že se seniorátní výbory vesměs těší důvěře sborů a že se proto sbory na ně obracejí o radu a pomoc ve svých starostech a těžkostech. A nejen o seniorech, ale často i o seniorátních kurátorech se dá říci, že se jako otcové starají o sbory svého seniorátu a že jim blaho sborů leží na srdci. I zde se projevují klády našeho presbyterního zřízení. - Seniorátní výbory pak evoluávají pravidelné pastorální a presbyterní konference, které přinášejí církvi mnoho užitek. Slouží jednak k vzdělávání jejich účastníků, jednak k jejich duchovnímu prohloubení a k utvrzení bratrského společenství mezi nimi, ale také k jejich orientaci ve veřejných otázkách a k pochopení dnešní situace ve světě.

Bratři senioři a seniorátní kurátoři se scházejí pravidelně se synodní radou při zasedáních synodního zastupitelstva a pomáhají řešit důležité otázky, které nemohou být odsumuty až na zasedání synodu. Tím není nikterak okleštěna pravomoc synodu, neboť všechna usnesení synodního zastupitelstva mají ráz prozatímní a mohou být synodem buďto schválena nebo zrušena. Poněvadž však synod zasedá jen jednou za tři roky, není možno při rychlém spádu dnešních událostí leckdy čekat tak dlouho s rozhodnutím, jak v určité situaci postupovat. Kdyby nebylo synodního zastupitelstva, musela by často rozhodovat sama synodní rada a tím by spíše bylo narušeno naše presbytero-synodní zřízení a přibližovali bychom se zřízení konsistornímu. Instatuce synodního zastupitelstva nás před tímto nebezpečím zachraňuje.

Synodní rada se snažila svou práci konat s nejvyšší mírou odpovědnosti a vážnosti. Jsme si plně vědomi toho, že naše práce není dokonalá a že může být kritizována. Jsme ochotni takovou kritiku slyšet a brát ji vážně. To jedno však mohu za všechny členy synodní rady říci, že jsme vždycky ve všem rozhodování byli vedeni poctivou snahou, abychom církvi prospěli. Jsme však lidé omylní a hříšní a proto před každým zasedáním synodní rady prosíme o to, aby nám Pán Bůh dal svou moudrost, plnost víry a správný pohled na věci, aby naše práce nepřekážela Božímu dílu, ale sloužila k plnění jeho svaté vůle. - Rozdělení práce mezi jednotlivé členy synodní rady zůstalo stejné jako v minulém období, totiž, že synodní senior měl hlavně na starosti péči o sbory a senioráty, o kazatele a jiné církevní pracovníky, o věci víry rádu, o věci ekumenické a mírové a o zastupování církve na venek. Synodní kurátor Dr. Pavel Šimek se staral o věci

Tiskové a hospodářské, náměstek synodního seniora Vladimír Capek o výchovu mládeže nekonfirmované i konfirmované, náměstek synodního kurátora Dr. Alois Sklenář o záležitosti právní, člen synodní rady Miloš Sourek o věci evangelizační a misijní a člen synodní rady Dr. Miloš Jarošek o věci křesťanské služby. - Zásadou však bylo, že žádný člen synodní rady nic nerozhodoval samostatně, nýbrž věci svého odboru předkládal jako referent celé synodní radě, která rozhodovala kolektivně.

Poněvadž hlavním úkolem synodního seniora je péče i sbory a jejich pracovníky, navštěvoval jsem podle možnosti sbory, a to ohlášen i neohlášen. V celku jsem vykonal za poslední tři leti 137 návštěv ve sborech a kazatelských stanicích, a to v seniorátě Pražském 21, v seniorátě Poděbradském 12, v Jihočeském 5, v Západočeském 11, v Ústeckém 13, v Libereckém 6, v Hradeckém 8, v Chrudimském 17, v Poličském 3, v Moráckém 5, v Brněnském 11, v Gottwaldovském 14 a v Moravskoslezském 11. Zkušenosti z těchto návštěv jsou různé, potěšující i zarmocující, ale díky Bohu za to, že naše sbory žijí a pracují a že slovo Boží, které se v nich rozšívá, nepadá vždycky na půdu tvrdou a neplodnou.

Synodní rada byla ve své práci podporována řadou poradních odborů, které se zabývaly speciálními otázkami a předkládaly synodní radě výsledky své práce. Odbor theologický (předseda Dr. J. L. Hromádka) scházel se tehdy, kdy bylo nutno v zájmu církve řešit nějakou theologickou otázku, a podával synodní radě svá dobrozdání. Soustavným studiem různých problémů současné doby se obíral odbor studijní (předseda Dr. J. B. Souček). Odbor Evangelické dílo (předseda Dr. J. A. Pellar) pořádal každého roku celocírkevní konferenci, na které bylo zaujímano stanovisko k otázkám veřejným s hlediska evangelické církve. Odbor pro práci mezi nekonfirmovanými (předseda Dr. V. Aejř) staral se o pravidelný chod této práce a připravoval programové příručky pro vedoucí dětských bohoslužeb. Úlohy v těchto příručkách jsou zpracovány nejen věroučně a vyanavačsky, ale také eticky se stálým zřetelem na konkrétní život. Pro pracovníky mezi nekonfirmovanými jsou pořádány kursy, při nichž bývá přítomno 40 - 50 účastníků. - Odbor pro práci mezi konfirmovanými (předseda Jan Miřejovský) připravuje zase osnovy pro biblické hodiny konfirmovaných. Od r. 1960 bylo v těchto osnovách probíráno dvacet různých biblických cyklů, církevně historických, etických, kulturních a mírových. Odbor pořádá kursy pro konfirmované, jimiž za poslední tři roky prošlo asi 320 účastníků.

Odbor pro vzdělávání církevních pracovníků (předseda Miroslav Rodr) má na starosti naše staršovstva a laické kazatele. Připravuje osnovy vzdělávatelných schůzí staršovstev a pořádá zimní i letní kursy pro presbytery. Máme-li skutečně býti církví presbyterní, potřebujeme starší po všech stránkách vzdělané, pohotové ke každé službě a ovšem i zbožné a církev milující. A o to usiluje tento odbor. - Odbor evangelizační (předseda Václav Urban) obrací v přítomné době svou práci dovnitř církve: aby byla prohloubena znalost Písma svatého, aby bylo vyjasněno poslání církve, aby si členové církve lépe uvědomili důsledky své víry pro život všedního dne, aby byli ochotni vydávat svě-

doctví o Ježíši Kristu. Odbor pořádá každoročně evangelizační kurs, který bývá navštíven nejlépe ze všech kursů, zvláště zásluhou bratří ze seniorátu Moravskoslezského, kteří mají pro tuto práci zvláštní porozumění. - Tento odbor má pododbor misijní, který byl v čilém styku s církvemi v dřívějších misijních oblastech. Dnes jsou to vesměs již cirkve samostatné, nazývané "mladé cirkve". Odbor povzbuzuje naše sbory k většímu zájmu o tyto cirkve a napomáhá k tomu, aby celocírkevní sbírka věnovaná církvím v těchto oblastech byla co největší.

Odbor právní (předseda Dr. Pavel Šimek) byl poněkud podvazán ve své činnosti tím, že někteří jeho členové zemřeli a jiní byli nemocni. Přesto však pracoval na návrzích nového kárného řádu pro funkcionáře cirkve a nového jednacího řádu pro církevní shromáždění. Z uvedených důvodů však tyto návrhy nejsou ještě tak dalece propracovány, aby mohly být předloženy tomuto synodu.

Hymnologický odbor (předseda Dr. Bohuš Hrejsa) rozděлил svou práci do dvou sekcí: žalmové a písňové. Obě sekce pilně pracovaly a připravovaly materiál pro budoucí nový zpěvník, který má obsahovat (podle usnesení jednoho z minulých synodů) všech 150 žalmů a 450 písní. Je zřejmo, že při tomto množství látky není možno očekávat, že by práce pokračovala zvláště rychle a je potřeba ozbrojit se po této stránce trpělivostí. - Odbor Křesťanská služba (předseda Dr. F. M. Dobiáš) pracuje k tomu, aby naše sbory správně pochopily své služební poslání ve světě, a to nejen mezi vlastními příslušníky, ale mezi lidmi vůbec. Organisuje kursy, na nichž pracovníci křesťanské služby ze sborů a seniorátů jsou instruováni pro své úkoly a seznamováni s novými metodami této práce. V současné době si všichni uvědomujeme, že pravé křesťanství nespočívá jen v slovech, ale také v skutcích služby, milosrdenství a lásky ke všechněm lidem. - Odbor vydavatelský (předseda Dr. F. M. Dobiáš) pečuje o přípravu a vydávání našich publikací, o nichž bude řeč na jiném místě. - Odbor hospodářský (předseda Dr. Pavel Šimek) promýšlí zásadně závažné otázky z oboru hospodářského a předkládá synodní radě své návrhy v tomto oboru. - Odbor Jeronymova Jednota (předseda Emil Stehlík) pořádá každého roku sbírku ve prospěch krytí stavebních potřeb našich sborů a výtěžek této sbírky rozdělují v dohodě se synodní radou mezi nejpotřebnější sbory. Odbor koná práci velmi potřebnou a mnohé naše sbory vzpomínají s velikou vděčností na pomoc, které se jim dostalo právě tehdy, kdy jí nejvíce potřebovaly. - Agendu odboru technického a výtvarného vedl Ing. arch. Bohumil Bareš, který po dlouhá léta pečuje o to, aby naše budovy vyhovovaly všem moderním požadavkům shromáždění i bydlení.

Vedle těchto odborů pracovaly ještě některé komise, které byly zřízeny k vykonání určitého úkolu. Jsou to komise pro vypracování návrhů našich řádů: řádu sborového života a řádu členství v církvi (v obou komisích byl předsedou Jan Mirejovský), dále pak komise pro vypracování Pravidel konfir-mace (předseda Lubomír Moravec). Tyto komise skončily svou práci a jsme jim za ni vděční. -

Archivní komise (předseda Václav Placht) stará se o to, aby v našich sborech byly archivy správně zpracovány a uloženy. Dosáhla již pozoruhodných výsledků, ale svou práci ještě nekončila. A ještě máme dvě "komise", které vznikly z vlastní iniciativy, ale synodní rada je přijala za své a dala jim oficiální puns! Jsou to překladačské kroužky, které za vedení profesorů Biče a Součka nově překládají Starý a Nový zákon.

Profesorskému sboru Komenského fakulty v čele s br. děkanem Dr. J. L. Aromádkou jsme všichni za jejich výchovnou práci s našimi bohoslovci. V uplynulých třech letech bylo přijato na fakultu celkem 9 posluchačů a posluchaček, abysolvovalo jich 11. Dosud se podařilo krýt úbytek kazatelů (úmrtím a odchodem do důchodu) novými silami. V budoucnosti se však můžeme ocitnout v nesnázích tím, že velká řada kazatelů je pokročilého věku a musíme očekávat jejich odchod. Apelujeme na naše sbory, jejich staršovstva i naše seniorátní výbory, aby věnovaly této věci svůj zájem i svou pozornost. Potřebujeme řadu bratří a sester, kteří by se věnovali studiu bohosloví. Nemusí to být vždycky maturanti. Naše fakulta je ochotna přijmout a sama ke studiu připravit také uchazeče s nižším předběžným vzděláním, kteří by měli srdce ke kazatelské službě a kteří by také svými silami a schopnostmi na studium stačili. Je však potřeba, abychom takové bratry a sestry vyhledávali a ke studiu je povzbudili.

O mladých kazatelích směje říci, že se v práci osvědčují a že církev mají rádi. Nějakou tu různost mezi staršími generacemi kazatelů a generací mladší je nutno vysvětliti velkými změnami, které v posledních desetiletích nastaly ve světě, střídáním theologických škol a směrů a v neposlední řadě i jistou usedlostí starších a mladickým elánem mladších. To je historie, která se v lidském životě opakuje a vždycky bude opakovat.

Naše církev je si vědoma toho, že jejím nejpřednějším posláním je zvěstování evangelia Kristova v těchto našich českých zemích. Toto zvěstování však se neděje jen kázáním, ale také svědectvím života a práce. A neděje se jen tím, že budujeme život církve, ale také tím, že si pečlivě všimáme toho, co se děje kolem nás, v národě i ve světě, a že podle svých nejvyšších možností přikládáme i zde ruku k dílu. Máme rádi svou vlast a chceme ji všemožně pomáhat v jejím budování nového života. Členové naší církve patří k nejsvědomitějším pracovníkům ve svých sborech a církev je k tomu vede a vychovává. Víme však, že všechna poctivá práce našeho lidu mohla by být ohrožena, kdyby došlo k nové válce, která by byla nad všechno pomýšlení hrůzná a ničivá. Světové arsenály jsou nabitý nukleárními zbraněmi, které lidstvo dosud neznalo a jejich účinky nejsou ještě ani dostatečně probádány. "Into však je, že jejich použití by uvrhlo celý svět do nepředstavitelné zkázy, která by postihla nejen lidstvo dnes žijící, ale i budoucí generace, "do třetího i čtvrtého pokolení". Věřící lidé si za této hrozivé situace uvědomují svou těžkou odpovědnost nejen před lidmi, ale i před Bohem, Stvořitelem světa a dárce všeho života. Proto naše církev od počátku

intenzivně spolupracuje na díle Křesťanské mírové konference, která od posledního zasedání synodu velice rozšířila a prohloubila svou práci. V roce 1960 konalo své třetí plenární zasedání, které předčilo první dvě jak počtem účastníků, tak i závažností a hloubkou svých referátů a usnesení. Toto zasedání pak bylo přípravou k akci dosud nebývalé, totiž k svolání Všekřesťanského mírového shromáždění do Prahy na dny 13. - 18. června 1961. 680 delegátů z 42 zemí všech pěti světadílů se sjelo do Prahy, aby uvažovalo o tom, co činit pro odvrácení hrozící světové katastrofy. Bylo mi nezaslouženou ctí, že jsem tomuto shromáždění mohl předsedat, a bylo radostí nás všech, že péči o organizaci a zdárný průběh tohoto světového sejítí vzali na sebe z valné části členové českobratrské církve evangelické. Dnes se z původní malé Křesťanské mírové konference vyvinulo světové hnutí, jehož předsedou je br. děkan Dr. J. L. Hromádka a generálním tajemníkem J. N. Ondra. Jáme rádi, že jsme tomuto hnutí mohli dát k dispozici dvě poschodí v budově našeho církevního ústředí, v Husově domě, a i touto skutečností dokumentovat, že chceme s Křesťanskou mírovou konferencí být i v budoucnosti v nejužším spojení a bratrské spolupráci. - Na příští rok, 1964, se plánuje II. Všekřesťanské mírové shromáždění, k jehož zřadu chceme všemožně přispět a již nyní prosíme naše bratry a sestry, aby ve svých modlitbách na toto důležité křesťanské shromáždění pamatovali.

Druhým velikým sejítím křesťanů z celého světa v uplynulém období bylo III. valné shromáždění Světové rady církví v Dillí v Indii, jehož se zúčastnili také delegati naší církve. Shromáždění se sešlo pod heslem "Ježíš Kristus - světlo světa" a probralo úkoly křesťanů v dnešní době, rozdělené do tří skupin: svědectví, služba a jednota. Mohli jsme zřetelně pozorovat, že světová rada církví si uvědomuje více než před tím své poslání ve světě a že chce svým podílem přispět k budování lepšího světa, překonání nedůvěry a nenávnosti mezi národy a rasami, likvidaci kolonialismu a zajištění míru ve světě. Tak se dostává světové ekumenické hnutí do správných kolejí a jest si co přát, aby na této cestě vytrvalo.

To, co ve velikém měřítku reprezentuje Světová rada církví, snaží se v našich domácích okolnostech zastávat Ekumenická rada církví v Č.S.S.R. Na její půdě spolupracují nejen církve protestantské, ale i církve pravoslavné a církev československá. Některým bratřím a sestrám v našich sborech se zdá, že taková spolupráce "v hlavách" je málo a že by se mělo usilovat o těsnější organizační spojení mezi církvemi. K této věci je nutno konstatovat, že situace není zralá k nějakému spojování církví a že ani ve světovém měřítku se ve věci jednoty církví mnoho nepokročilo. Zatím se církve ani nedomluvíly na vzájemné účasti při svaté večeři Páně (intercomunio) a musíme pokládat za pokrok i to, že ochabla dřívější žárlivost mezi církvemi a že dnes přes hranice církví si křesťané podávají ruce a pokládají se za skutečné bratry a sestry. Možná, že taková duchovní jednota křesťanů je cennější, než nějaké vnější, organizační spojování.

Projevem takové vnitřní, duchovní jednoty křesťanů jsou společné modlitební dny a týdny. Zvláště modlitební týden na počátku kazeneho roku, který pořádáný Evangelickou aliancí, nyní převzatý naší Kamenickou radou, je vzácnou příležitostí k tomu, abychom vyjádřili svou společnou víru v jednoho Spasitele. Zároveň nám pak připomíná potřebu hlubokých a vroucích modliteb, kterých se nám namnoze ve sborech nedostává.

Sounáležitost k jiným křesťanským církvím ve světě vyjadřujeme nejen slovem a členstvím ve světových církevních svazech, ale i účinnou pomocí našim bratřím v jiných zemích, zvláště v Africe. Poněvadž po dlouhá léta pracoval náš misionář br. M. Mikolášek v Kamerunu, vytvořily se mezi naší církví a církví v Kamerunu bratrské svazky, které zůstávají i po odchodu zmíněného bratra na odpočinek. Poslali jsme bratřím v Kamerunu vydatnou zásilku potravin i textilií a v současné době chystáme další. Její odeslání je jen otázkou zvládnutí technických nezbytností.

I když jsme si plně vědomi toho, že stav církve je nutno posuzovat v první řadě podle duchovní úrovně sborů, přece víme také, že svědectvím o situaci církve je v neposlední řadě okolnost, v jakém stavu udežuje církev své bohoslužebné budovy. A zde musíme říci, že naše církev po této stránce je velmi pečlivá a obětavá. V posledních třech letech byly podniknuty tyto novostavby nebo důkladné přestavby budov: v Kdyni na Šumavě, v Javorníku ve Slezsku, v Rýmařově, v Horním Jelení, v Liptále u Vsetíně, v Boskovicích, v Poděbradech, v Leskovci, ve Dvoře Králové n. Lab., v Bruntále, v Mostě, v Táboře, v Křínově, ve Valterovicích, v Libkovicích, v Telecí, ve Sluknově, v Aši, v Libenících, ve Stříteži n. Beč., v Novosedlích u Břeclavě a v Chebu. Opravy menšího rozsahu byly provedeny v Nikolčicích, v Krásovaněch, v Praze u Klimenta, v Soběhrdách, v Moravci, v Liberci, v Jičíně, v Náchodě a na mnoha jiných místech.

Je na snadě, že k těmto stavbám, přestavbám a opravám bylo zapotřebí značných finančních prostředků, které si církev shromažďovala obětavostí svých členů. Jednak jsou to dobrovolné členské příspěvky, které tvoří podstatnou část příjmů naší církve, pak jsou to sbírky při bohoslužebných shromážděních a zvláštní dary, které bratři a sestry dávají při různých rodinných příležitostech, na Jeronymovu Jednotu a pod. Vítanou pomocí při stavebních ukolech jsou také bezúročné zápůjčky z Jubilejního tolerančního daru, které se mírnými každoročními splátkami zase vrací ke kmenovému jmění. - Je však jisto, že církev může takto vydatně přispívat na své stavební potřeby jen proto, že úhradu platů našich kazatelů převzal podle zákona o hospodářském zabezpečení církví náš stát. Nebýt této skutečnosti, měla by církev veliké starosti a krytím všech svých vydání a proto musíme všichni být vděční naší socialistické vlasti, že takto vydatně přispívá k zajištění práce naší církve.

Naše činnost vydavatelská pohybovala se v mezích daných možnostmi a nesla se hlavně tím směrem, aby církev byla opatřena nutnými pomůckami bohoslužebnými a náboženskými. Pravidelně

byl vydáván Evangelický kalendář a příručka pro denní čtení Písma svatého na každý den. Bylo pokračováno ve vydávání Biblické konkordance, dvakrát byla vydána dějepřeva, podruhé vydána kniha modliteb Voláme z hlubokosti, vydán sborník k 70. narozeninám J. A. Hromádky a některá fakultní skripta. V přítomné době připravujeme nové vydání bible, již se počítuje stále velická potřeba.

Křesťanská služba v našich sborech ve změněných okolnostech změnila také svou tvářnost. Jestliže dříve šlo o podporu lidí, kteří trpěli nedostatkem finančních prostředků, dnes se tato služba obrací k lidem osamoceným, starým, nemocným a procházejícím nějakou životní krizí, aby jim pomohla v jejich starostech a nesnázích. Je to spíše pomoc rázu duchovního a mravního. Jde o to, aby každý člen sboru měl vědomí, že není zapomenut, ale že má kolem sebe přátele a bratry, kteří jsou ochotni v každé chvíli při něm stát a také mu efektivně pomoci, např. nějakou manuální službou nebo radou v těžké situaci.

Domovy odpočinku v Myslibořicích, v Sobotíně, v Krabčicích, v Doboticích a Kostelci n. Černými lesy jsme dnem 1. ledna 1960 předali do státní správy. I když jsme se rádi o ně stárali a nebylo nám lehké se s nimi rozloučit, přece se radujeme z toho, že ústavy, které jsme vybudovali, i nyní slouží starým a nemocným lidem a tedy jejich účel je zachován.

Ve zprávě na synodu také zpravidla vzpomínáme svých bratří a sester, kteří v uplynulém období odešli na věčnost, a to zvláště těch, kteří svou prací v církvi přispěli k plnění našich úkolů. Chceme tak učinit i v této chvíli. Jsou to kazatelé v činné službě: Jan Smetánka, farář v Praze Smíchově, Antonín Venc, farář v Brně-Zidenicích, Jan Oliva, diakon v Kardašově Řečici, Dr. Bohumil Honců, senior v Lounech, Zdeněk Bareš, farář ve Sternberku, Bohumír Koutný, konsenior v Benešově, Jan Amos Verner, farář ve Kselích a Václav Velkoborský, farář v Horních Počernicích.

Dále kazatelé ve výslužbě: Čeněk Holeček, Jaroslav Štule, Ladislav Lacina, Štěpán Pavlínek, Jan Odstřelil, František Jarovský, Bohuslav Burian, Jan Vladimír Šebesta, Josef Capek, Dalibor Molnár a Oskar Opočenský. Zesnula také ve velmi mladém věku bývalá vikárka Eva Kučerová-Bolínová.

Z ostatních církevních pracovníků jmenujeme aspoň tyto: Julia Fleischera, býv. kurátora v Lounech, Karla Chvojku, revisora našich účtů, Josefa Vonáška, kurátora v Hořovicích, Jana Filipiho, kurátora na Vinohradech, Ing. arch. Bedřicha Adámka, staršího u Salvátora, Jana Dolejšího, kurátora v Opatově, Břetislava Kynčla, kurátora v Novém Bydžově, Dr. Lubomíra Jelena, býv. člena synodní rady, Josefa Svátáka, stavitele chrámu na Smíchově, Dr. Jaromíra Linharta, staršího v Chrudimi, Františka Karlíčka, kurátora v Ostravě, Bertu Čiperovou, sborovou sestru v Plzni, Oldřicha Ellnera, staršího v Prostějově, Dr. Miladu Zimovou, kurátorku sboru v Humpolci, Josefa Holého, býv. účetního synodní rady a Ing. Jaroslava Dlouhého, staršího u Salvátora.

Všem těmto bratřím a sestrám i mnohým jiným, kteří zde jevangeliem nebyli a přeložili nás na věčnost, zachovávejte věčnou paměť a prosíme Pána Boha, aby těžil svou milosrdenstvím všechny ty, kteří těmto martírům byli zraněni.

Naše církev má v přítomné době 271 farních sborů a 405 kazatelských stanic. Kázatelů v ústřední službě je 275, z toho 11 žen. Na Romanském fakultě je činně 12 mužích kazatelů, takže celkový počet všech je 287. (Před třemi lety, v roce 1959 jich bylo 316). - 19 farních sborů je toho času neobsazeno kazateli.

Počet duší v celé církvi je 295.354 (v roce 1959 jich bylo 309.117. Tedy ubytek členů se poslední tři roky je 9.763).

V unlymislém tříletí obdrželo dekret volitelnosti za vikáře 11 bratří a sester, dekret volitelnosti za faráře 12 bratří a sester. Ordinováno bylo 10 bratří a sester. - Do důchodu odešlo 12 kazatelů, z církevní služby vystoupilo 5 kazatelů, z jiných důvodů přestalo vykonávat duchovenskou službu 9 kazatelů, zemřelo 8 kazatelů.

Těmito statistickými údaji dospívám ke konci své zprávy, která - pro krátkost zasedání synodu - mohla vyličit život církve jen v hrubých rysech. O některých detailech informuji členy synodu rozmnožené materiály, které všem synodálům byly dodány. Týká se to zvláště věcí hospodářských, jimž v této zprávě bylo věnováno jen málo místa. Nemí "proto, že bychom hospodářské otázky podceňovali, ale proto, že je pokládáme za průvodní zjev církevního života. Pro církev platí stejně jako pro věřícího jednotlivce slovo Ježíše Krista: "Hleďte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho a toto vše bude vám přidáno" (Mat 6,33). Tam, kde je zájem o duchovní věci a opravdová, živá víra, dovedou členové církve také obětovat se svých svědeckých věcí pro církev tolik, kolik potřebují. Naše církev v této své víře nikdy nebyla skláněna a věřím, že tomu tak bude i nadále.

Ve jménu Boha jdeme do další své práce jakoce vedeni apoštolskou výzvou: "Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím: radujte se. Míraost vaše srdce bud všechněm lidem. Pán blízko. O nic nebuďte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost a díky činěním prosby vaše známy buďte Bohu. A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájíti bude srdce vašich i myslí vašich v Kristu Ježíši. Dále pak, bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která cnost a jest-li která chvala, o těch věcech přemýšlujte ty věci činite a Bůh pokoje budeť s vámi" (Fil 4,4-9).

"Tomu pak, kterýž mocen jest nade všechno učiniti mnohem hojněji, než my prosíme aneb rozumíme, podle moci té, kterou dělá v nás, tomu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všechny věky věků. Amen" (Ef 3,20-21).

+

Rozprava o správě synodního seniora byla odložena na odpolední zasedání.

Modlitbou kurátora Bedřicha Féra z Lysé n.Lab. a zpěvem písně č. 145 "Bože, vylej požehnání" bylo toto zasedání ve 12,45 hod. skončeno.

(Poznámka: Protokol o tomto zasedání zapisovali Jan Karas a Marie Hofmanová)

TŘETÍ ZASEDÁNÍ

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 27. února 1965 od 14.30 hod. do 17.30 hod.

Bylo zahájeno společným zpěvem písně č. 89 "Pane Ježíši Kriste, tys Syn Boží nejistě". Modlitbu a čtení z Písma (Žalm 69, 1-12) vykonal kurátor sboru v Táboře JUDr. Pavel Hofler.

Předseda synodní senior Dr. Viktor Hájek přivítal přednostu nekatolického odboru pro církevní věci v ministerstvu školství a kultury p. JANA KRÁL, který v doprovodu referenta JUDr. JANA JONA se dostavil na synod, aby jej pozdravil.

Přednosta L. Král se ujal slova a řekl toto:

Paní a pánové, delegáti a hosté,

z pověření ministra školství a kultury, Dra. Šmahudy, zděvím Vaše pracovní shromáždění, na kterém jste se sešli u příležitosti konání Třetího XIV. Synodu Českobratrské církve evangelické. Soudruh ministr mě pověřil, abych Vám tlumočil jeho pozdrav a také přesvědčení, že vaše jednání bude probíhat tak, aby vzájemné vztahy státu a Vaší církve se i nadále vyvíjely ve směru otevřené přátelské spolupráce. Chci bych při této příležitosti vás, delegáty XIV. synodu, ujistit, že dopadající církevní záležitosti zůstávají i nadále v platnosti a že v této otázce nedojde k žádným změnám, neboť praxe znovu ověřila jejich správnost. Budeme však důsledně dbát na oboustranné respektování a dodržování všech zákonných norem a předpisů, které upravují vztahy mezi státem a církví.

Vaše dnešní zasedání se koná nedlouho po významné vnitrostátní i mezinárodní události jakou byl XII. sjezd vedoucí síly naší země, sjezd KSČ. Předsjezdová a sjezdová jednání prožívala také značná část příslušníků vaší církve na svých nejraznějších pracovištích a ovými náměty, konstruktivními připomínkami a pracovními výsledky se aktivně podílela na přípravě XII. sjezdu KSČ. - Sjezdová jednání připadl v pravdě historický úkol: Stanovit program dalšího rozvoje naší země v podmínkách vyspělé socialistické společnosti, v podmínkách prohlubující se spolupráce zemí socialistického tábora a v podmínkách úspěšného boje za vítězství v mírovém souboji.

V závěrech XII. sjezdu bylo vyzněno 11 hlavních úkolů, na jejichž plnění se bude podílet všechny náš pracující lid a jejichž splnění zabezpečí další všestranný rozvoj socialistické společnosti. Věřím, že také příslušníci vaší církve dají

všechny své síly pro splnění těchto náročných úkolů. Náš pracující lid má dosti sil a rozumu, dostatek oprávněného sebevědomí a životního optimismu k tomu, aby se nelekal některých přechodných těžkostí, ale aby je s rozvahou a odvahou zdolal. Náš lid je také historicky poučen a přesvědčen o tom, že KSČ nikdy jinou politiku než s lidem a pro lid nedělala a dělat nebude. A dnes také již nejme nějakým osamoceným malým státem. Dnes patříme do velké a mocné rodiny socialistických zemí v čele se Sovětským svazem, což nám dává vědomí životní jistoty a činí naše postavení ve světě pevným a neotřesitelným.

XII. sjezd KSČ znovu zdůraznil, že udržení a upevnění světového míru je každodenním úkolem všech občanů naší vlasti. Je tedy třeba vyvinout ještě intenzivnější úsilí nás všech v této oblasti, neboť ona ve svých důsledcích obsahuje základní otázku: existenci, nebo zkázu lidstva, život nebo smrt všeho živého na této zemi.

Ve světě se stále více upevňuje vědomí nezbytnosti mírového soužití, řešení všech problémů cestou jednání a lidstvu prospěšnými kompromisy. Ve světě se dnes již dochází k závěru, že nukleární válku nelze vůbec připustit.

To plně potvrzuje správnost mírové politiky Sovětského svazu a zemí socialistického tábora, ke kterým se v otázkách míru či války přimyká stále větší počet tzv. neangažovaných zemí z různých oblastí světa. Tyto, jediné správné názory jsou vyslovovány a obhajovány i řadou významných světových církevních autorit a gremií i skupin. To je jistě potěšitelné a znamená to vyjádření tužeb milionů věřících po míru a přátelství mezi národy. Takové hlasy je správné plně podporovat. Je potěšitelné, že na těchto pozicích stojí i věřící v naší zemi a že i vaše církve boji za mír aktivně pomáhá.

Jsem informován o tom, že v mírovém úsilí křesťanů zaujímá stále významnější místo KKK. Upevňuje se její mezinárodní charakter a stoupá zájem o její činnost. Roste počet spolupracovníků tohoto významného křesťanského mírového hnutí. A mezi nimi je i řada příslušníků vaší církve, z nichž někteří v čele s prof. Uromádkou a synodním senátorem dr. Hájkem zastávají vedoucí funkce.

Již několikrát bylo vysloveno, že státní správa má pro činnost tohoto hnutí plné pochopení.

To zdůrazňujeme i všem zahraničním činitelům, kteří k nám přicházejí. Je tomu tak proto, že poslání KKK má mírový charakter, který je v naprostém souladu s přáními a tužbami našeho lidu. Proto naše zem každoročně upřímně hostí tak velký počet zahraničních církevních činitelů a proto styky a kontakty církevních představitelů z naší země jsou nebývale velké.

Chtěl bych zde, na tomto fóru vyjádřit ocenění mírového úsilí a práce KKK a také vši podpory, kterou tomuto hnutí poskytuje.

Jsem toho názoru, že aktivní podíl církevních činitelů na mírové frontě je i pro vás osobně jednou z prvořadých stránek smyslu vašeho života v dnešním vývoji světa.

V závěru bych chtěl vyslovit přesvědčení, že nejen vy, delegáti dnešního XIV. synodu, ale všichni příslušníci Česko-bratrské církve evangelické také v budoucnu dají všechny své síly pro tyto vznešené cíle.

Dovolte, abych jménem ČSK a jménem soudruha ministra přál vašemu shromáždění mnoho úspěchu."

Synodní senior poděkoval za pozdrav a ujistil zástupce státní správy, že členové církve chtějí i nadále podílet se na úsilí, které vede ku prospěchu všeho lidu, zejména na úsilí o mír, jak to bylo vyjádřeno v telegramu panu prezidentu republiky. Zmínil se o návštěvě u pana ministra školství a kultury a mluvil o ní jako o příslibu ještě nadějnějších vztahů mezi církví a státem.

Zástupci ministerstva sledovali pak ještě synodní jednání, brzy však pro jiné důležité povinnosti odešli.

Na programu synodního jednání byla rozprava o zprávě synodního seniora o stavu církve. Tomuto jednání předsedal náměstek synodního seniora Vladimír Čapek.

Rozpravy se účastnili:

Miroslav Brož (chápe úsilí našeho státu o jednotnou výchovu a vzdělání, zdůrazňuje však odpovědnost církve za křesťanskou výchovu dětí a vyzdvihuje proto význam bohoslužebných shromáždění pro děti). Zbyněk Honzal (kdyby církev byla probuzená, byla by požehnáním národu). Milan Balábán (pozastavuje se nad klesajícím počtem studujících bohosloví). Miroslav Rodr (doporučuje plánovanou práci presbyterů v církvi). Josef Batek (pozastavuje se nad řadou uprázdněných sborů, které není možno obsadit). Alfréd Kocáb (naléhavě žádal, aby církev víc než dosud se účastnila boje za zachování míru ve světě; dále zdůraznil potřebu vyrovnání rozdílu mezi zámožnými a hladovějícími národy; litoval, že přípravné materiály pro konferenci Světové rady církví v Dillí nebyli rozeslány do sborů; vyzýval synodní radu, aby se znovu pokusila jednat se státní správou o návrat některých duchovních, kterým byl odňat státní souhlas, do církevní služby). Jiří Veber (přeje si, aby do mírové práce byla zapojena všechna staršovstva církve; dále si žádá, aby získáním patřičného státního souhlasu bylo všem kazatelům káse umožněno kázat v různých sborech i mimo jejich vlastní sbor). Rudolf Broch (obíral se problemem bojnější spravedlnosti ve světě; upozorňoval na nutnost pokání, poukazoval na nový příchod Aristův). Josef Čurík (přál si, aby byla zjednána náprava v tom směru, aby práce laiků v církvi nebyla tak omezena, jak se to děje v poslední době). Josef Hlaváč (nebuď-li církev duchovně silná, zklame). Miloš Lesík (postrádá nový jednací řád pro synod, nelíbí se mu omezování počtu předčitatelů kázání. Jako člen vědeckotechnické společnosti může všude pracovat na vlastní

odpovědnost, jako presbyter nemůže bez státního povolení ani předčítat kázání). Frant. Janovský (kritizuje zprávu synodního seniora, že byla tak "poklidná" jakoby církev prožívala idylické chvíle; ono to však tak poklidné není, uvádí problém rodiny, mládeže, manželství atd.). Dr. Karel Pala (bez Ducha svatého je všechna naše práce marná, nechť je proto do Poselství synodu přijata výzva k prosbám o Ducha svatého). Josef Berka (praví, že je nutná náboženská příprava dětí ke konfirmaci). Miroslav Růžička (žádá, aby církev zejména dbala o budování rodin a přeje si, aby byla vydána kniha Soltészova "Kristus a rodina"). Jaroslav Adámek (kazatelé vykládají lidem o civilní interpretaci Písma svatého a přitom si málo všimají toho, že v kostele mají pět lidí; faráři by měli také manuálně pracovat jako například farář Hlaváč v Olomouci pracoval několik měsíců na opravě církevního domu). J.A. Dvořáček (přál si, aby duchovní a starší dostávali větší ukázky překladatelské práce SZ a NZ komise, větší než byly ty, které otiskla Křesťanská Revue). Štěpán M. Pavlinec (zdá se mu, že na synodu jsou nejhlavnější přednášky. Zaujímá, že církev potřebuje větší počet laických předčitatelů kázání, aby farář obsluhující nejen svůj sbor, nýbrž i sousední a řadu kazat.stanic, nebyl vyčerpáván a mohl se soustředit k řádné duchovenské práci. Doporučuje, aby Kalich vydával "nábožensky unosnou beletrii". Karel Trusina (doporučuje, aby faráři byli tak pilní v návštěvách rodin členů svých sborů jako je synodní senior v návštěvách sborů). Eduard Vencovský doporučuje, aby služby Boží pro děti, konfirmační cvičení a biblické hodiny byly konány po celý rok, aby nebyly přerušovány v době hlavních prázdnin). Dr. Alois Sklenář (vidí hlavní problém církve v tom, že jednotliví údové církve nemají dosti jasného osobního poměru k Bohu). Milan Balabán (vyslovuje připomínky na adresu vydavatelského odboru: některé publikace jsou vydávány v malém počtu, takže nekryjí poptávku ve sborech. Časopis Český bratr nemá jednotnou ideovou linii. V tištěných kázáních je mnoho abstraktních obecných formulí. Měly by se vydávat ukázky z theologické práce zahraničních i našich autorů).

Tím byla ukončena rozprava o zprávě synodního seniora o stavu církve a přihlásil se synodní senior Dr. V. Hájek, aby na některé připomínky směl odpovědět. Na adresu Mil. Balabána řekl, že synodní rada houževnatě usiluje o vydávání určitých publikací, ale že se stále přitom potkává s překážkami, které se tomu houževnatě staví v cestu. Na adresu Jos. Batelky pravil, že ho ujišťuje, že synodní rada se snaží obsadit každý uprázdněný sbor, avšak že to často není v její moci, aby obsazení dosáhla. Na adresu Alfreda Kocába řekl, že by nebylo správné pracovat pro mír mimo KMK a že spíše doporučuje, aby se výsledky a úsilí práce KMK přenášelo skrze naše kazatele a starší do sborů. Schvaluje naléhavost toho pomoci hladovějícím ve světě, ale když nyní nemůžeme potraviny vyvážet, nemá smyslu shírat a hromadit peníze. Na adresu S.M. Pavlince odpověděl, že dnešní situace je jasná, že Kalich náboženskou beletrii vydávat nemůže. A na adresu Fr. Janovského řekl, že zpráva o stavu církve, kterou synodu předložil, nebyla nikterak "poklidná", nýbrž že chtěla naznačit, že dosud má církev mnoho možností práce a že těchto možností ne všichni kazatelé dostatečně využívají. V jiných oborech musí lidé daleko víc

pracovat, někteří naši kazatelé jsou příliš pohodlní.

Předsedající náměstek synodního seniora Vladimír Čapek pak navrhl, aby synod správu synodního seniora schválil. Byla schválena jednomyslně.

Protože někteří účastníci debaty po svých proslovech navrhovali různá usnesení vyplývající z jejich příspěvků k rozpravě, a protože o jejich návrzích nebylo hlasováno, byla zvolena redakční komise, která měla tyto návrhy formulovat a předložit je synodu k usnesení až se budou projednávat různé návrhy ze seniorátních konventů. Do této komise byli zvoleni: Vlad. Čapek, MUDr. Otakar Tardý, Alfred Kosáb a Milan Balabán.

Modlitbou členy synodu PhDr. Věry Ulmanové a zpěvem písně č. 280 "Tvá, Pane Ariste, věc to jest" bylo toto zasedání v 17,30 hod. uzavřeno.

(Poznámka: Protokol o tomto zasedání psali Alfred Kosáb a Věra Ulmanová)

ČTVRTÉ ZASEDÁNÍ

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 27. února od 19 hod. do 22 hod.

Bylo zahájeno společným zpěvem písně č. 205 v.1. a 2. "Kdož by chtěl erbován býti". Modlitbu a čtení z Písma (Fil. 2,1-14) vykonal Emil Holý z Křešic u Litoměřic.

Předseda Dr. Viktor Hájek dal na program projednání Řádu členství v církvi a požádal synodního kurátora Dr. P. Šimka, aby vysvětlil, proč nebyla předložena tohoto řádu zaslána členům synodu. Ukázalo se totiž, že na letošní synodu nebude možno tento řád projednat. Státní správa, které byl předběžně návrh řádu dán k posouzení, přála si určité změny, jež synodní rada nemohla přijmout vzhledem k ustanovením platného církevního zřízení. Se strany státní správy bylo také doporučeno neprojednávat tento návrh řádu již nyní, protože se chystá řada nových právních kodexů (zákon o právu rodinném, pracovním a občanském) a bude potřeba text řádu přizpůsobit ustanovením těchto nových zákonů. Až dosud nepřikládá se hledělo na církev jako na soukromou společnost. Nový zákon prý však se skutečností existence církve nepočítá. Bude proto nutno vyčkat, jaký právní podklad podle nového zákona církev ve státě bude mít. Zákon prý počítá jen se socialistickou společností. Také požadavek povinnosti marxistické výchovy v rodinách, formulovaný v novém zákoně o rodině, je v rozporu s naším názorem o náboženské výchově dětí. Synodní rada se proto přiklonila k doporučení státní správy a nepokládá za vhodné, aby řád členství v církvi byl již letos projednáván na synodu. Zatím se církev bude řídit i pokud jde o členství v církvi, předpisy platného církevního zřízení, které v podstatě nejsou odlišné od návrhu připravovaného řádu členství v církvi. Ukazuje se důležitým, že toto církevní zřízení máme a že je uznáváno i se strany státní, jak p. předseda Král prohlásil, že na zákonech o církvi z roku 1949 nebude nic měněno a že budou dodržovány. Vzhledem ke všem těmto okolnostem navrhuje synodní rada kurátor Dr. P. Šimek, aby se projednání řádu členství v církvi odložilo na dobu, až budou předpoklady pro projednání tohoto řádu jasné.

K věci promluvíli ještě: Dr. Jar. Dorfl a J. A. Dvořák, načež předseda dal hlasovat o návrhu Dr. Šimka. Synod jednotně aklamací přijal toto usnesení:

"Synod přijal vysvětlení Dr. Pavla Šimka a projednávání řádu členství odloží se do příštího synodu".

Za to synod přešel k projednávání některých návrhů synodní rady.

Šlo tu především o návrh na volbu revisorů účtů synodní rady.

Dosavadní revizor Karel Chvojka zemřel a druhý revizor Jaroslav Tetřev pro nemoc se vzdal této funkce. Jejich úkol vykonávali náhradníci Vladimír Chadim a Vladimír Voral. A návrhu synodní rady synod zvolil jednomyslně tyto revisory účtů synodní rady:

Za revisory byli zvoleni Vladimír Chadim a Vladimír Voral.

Za jejich náhradníky Vladimír Sýkora z Nymburka a Rudolf Novák z Prahy.

Dále se synod zabýval návrhem synodní rady na složení k á r n ý c h v ý b o r ů a zvolil jednomyslně tyto osoby za jejich členy:

Kárný výbor tvoří tyto členové:

JUDr Ant. Rybář, Praha Smíchov, Děvínská 2
JUDr Jaroslav Derfl, Litoměřice, Liberecká 10
Miroslav Rodr, farář, Rokycany
Jaroslav Soběslavský, farář, Lanškroun

Náhradníci:

Jindřich Kubiček, Praha Košíře, V brízkách 1
JUDr Karel Pala, Hlučín, Tyršova 688
Miroslav Růžička, farář, České Budějovice
Zdeněk Somolík, farář, Teplice

Vrchní kárný výbor tvoří tyto členové:

JUDr Miloš Němec, Benešov u Prahy, Zápotockého 466
JUDr Jindřich Kynčl, Praha Bubeneč, Jugosl. partyzánů 34
Bohumil Potměšil, farář, Aronov
Lubomír Moravec, farář, Praha Vinohrady

Náhradníci

PhDr Jar. Krivohlavý, Praha Podolí, Podolská 122
JUDr Pavel Hoffer, Horky u Tábora 69
Josef Veselý, farář, Jilemnice
PhDr Jan Pokorný, farář, Brno

Synodní senior předložil k projednání jako další návrh synodní rady, aby sbor v Kadani byl přemístěn ze seniorátu Západočeského do seniorátu Ústeckého. Toto přemístění synodní zastupitelstvo již prozatímne schválilo, také seniorátní shromáždění obou seniorátů projevila s tím souhlas. Synodní senior vysvětlil, že sbor v Kadani vždy cítil bližší vztah k ústeckému seniorátu a když novým politickým rozdělením krajů dostal se sbor kadanský do kraje Severočeského, tím snadněji bylo možno jeho žádosti vyhovět. Synodní rada sice nepokládá za potřebné měnit hranice seniorátů při změně politického rozdělení krajů. V tomto případě však považovala za vhodné žádosti sboru v Kadani vyhovět. Aklamací synod tento návrh synodní rady schválil.

Bylo přistoupení k projednávání návrhu R á d u s b o r o v é h o ž i v o t a a p r a v i d e l k o n f i r m a c e . K slovu se přihlásil Vladimír Chadim. Ocenil práci komise a vyslovil přání, aby Rád brzy vstoupil v platnost, ale také obavu, aby synod nezatratil mnoho času projednáváním drobných připomínek. Navrhl proto, aby napřed byl

návrh přijat zásadně jako celek a pak aby se podávaly menší doplňky nebo opravy stylistické. Tyto doplňky by se předaly komisi, která řád sestavila, a tím, že má k nim přihlídnout tak, aby se celková základní ustanovení řádu nezměnila. Synod velkou většinou tento návrh schválil.

Nato řada členů synodu podávala připomínky k řádu (Ing J. Novák, M. Lešikar, M. Rodr, K. Matějka aj.). Nebylo však o nich jednáno, nýbrž byl přijat návrh J. Rumla a R. Hrocha aby jejich připomínky spolu s dalšími, které by písemně ještě během synodu byly podány předsednictvu, byly postoupeny komisi, která řád sestavovala, k zpracování do 15. března 1963. Dr. Fr. Brouček připomněl, že z Poličského seniorátu je tu připomínka zásadního rázu. Předseda odpověděl, že synod už zásadně řád přijal v tom znění, jak byl synodu předložen, a že tedy mohou být vzaty v úvahu jen připomínky rázu stylistického a formálního. Po další kratší diskusi, které se zúčastnili Dr. J. A. Pellar, J. Klimecký, J. Lejdar, M. Rodr, J. Miřejovský, S. M. Pavlinec, K. Trusina, Dr. V. Hájek a Dr. Šimek, byla rozprava o řádu sborového života skončena. Konečný text řádu bude rozmnožen a učiní se pokus vydat jej tiskem co nejdříve.

Přikročeno k projednání návrhů ze seniorátních konventů:

Návrh č. 1 o novém překladu Písma svatého. Tim. Pokorný se přihlásil ke slovu a vítal práci obou komisí pracujících na novém překladu Písma. Farář J. Klimecký varuje před předčasnou chválou. J. Sládek a Dr. K. Pala děkují za uznání tlumočené T. Pokorným. Milan Balaběn doporučil, aby starozákonní i novozákonní komise uveřejňovala větší ukázky své práce nebo aby byl této práci věnován jeden ročník příručky Na každý den. Profesor Souček sděluje, že obě komise spolu pracují, dále že by bylo vhodné vydat nějaký díl překladu, aby církev se mohla o něm vyjádřit, překladatelé touží v novém překladu vyjadřovat se moderní češtinou, a konečně poznamenává, že by uvítal usnesení synodu, které by překladatelský kroužek povzbudilo k další práci a které by umožnilo uveřejnění výsledků jejich práce. Dr. V. Hájek sdělil, že navštívil obě komise a že sledal, že jde o vážné dílo, které chce sloužit celé církvi. Vyslovil radost nad touto prací a oznámil, že synodní rada ji financuje tím, že hradí cestné členů obou komisí. Zařadí ukázky přehledu do jednoho ročníku příručky. "Na každý den" je neproveditelné již také z toho důvodu, že pro zmíněnou příručku je už vypracován jiný plán na celé příští tři roky. Snad by mohly být ukázky překladu intimovány sborům pomocí cyklostylu. Jan Miřejovský vybízí komise, aby netrvaly jen na revizi desavadině našeho překladu bible, nýbrž aby se pokusily směřuji o nový překlad a v případě potřeby i o parafrázi, jestliže by pomohla lepšímu vyjádření smyslu biblického textu. J. A. Dvořáček doporučuje, aby se u některých kázání ve Sbírce kázání pro čtené služby Boží otiskl nový překlad. Dr. V. Hájek na to odpovídá, zda tu přece jen není poněkud překotný spěch v používání nového překladu při bohoslužbách. Jiří Ruml připomíná, že při překladu Starého zákona je zatím možná jen volná revise, která nemůže být použita při bohoslužbách; za současné situace

theologické nejme zatím schopni nového překladu. Bedřich Fér tvrdí, že církev je zvyklá na text bible kralické a že proto je nutno na to pamatovat při zavádění nového překladu biblického textu do bohoslužeb. Nakonec byly přijaty synodem tyto dva návrhy:

"Vítáme práci obou komisí, pracujících na novém překladu písmí svatého, a žádáme, aby ve své práci pokračovaly. Necht však dbají ještě více obecné srozumitelnosti a
dnošní běžné češtiny. Obtížná biblická místa necht jsou
slučně vysvětlena v poznámkách." (Návrh podal T. Pokorný)

"Synod ukládá synodní radě, aby sledovala a podporovala
práci překladatelských skupin vedených prof. Součkem a
Bíčem tím, že zajistí -dokud se nenajde způsob vhodnější-
rozsáhlé rozmnožování a rozesílání dílčích výsledků
jejich překladatelské práce aspoň ve dvou exemplářích do
všech sborů, aby mohly být prověřovány a používány kaza-
teli i jinými církevními pracovníky k praktické zvěsto-
vatelské službě." (Návrh J.A. Dvořáčka)

Návrh č. 2 o církevním zpěvníku a jiných vydavatelských věcech. Dr. V. Hájek upozorňuje, že v některém směru je tento návrh bezpředmětný, protože se na novém překladu bible pracuje a připravuje se také nové vydání bible s daru, který církev obdržela od MUDr. B. Bouši z Chicaga. Ze zbytku papíru snad bude možno vydat znovu i notovaný zpěvník. Jiří Veber se přihloubá za vydání malého zpěvníku nových písní a za kooptování skladatelů do hymnologického odboru. Dr. V. Hájek a Dr. B. Krejba upozorňují, že ta kooptace se už děje. Alfřed Bocák doporučuje, aby byly vydávány nové moderní písně, a upozorňuje na tvorbu písní v našich sborech, zvláště v Západočeském seniorátu. Ed. Šomolík se podivuje, že o této lidové tvořivosti v našich sborech není hymnologický odbor, který by měl být o nových písních informován.

Byly přijaty tyto návrhy:

"Synod pověřuje hymnologický odbor, aby pracoval
na sbírce současných nových písní a aby se pokoušel
o jejich zveřejňování." (Návrh podal M. Brož)

"Synod pověřuje synodní radu, aby usilovala o nové
vydání notovaného zpěvníku a o nové vydání potřebné
priručky Dr. V. Hájka CO VYZNÁVÁME. (Návrh podal Dr. J.A.
Pellar)

"Synod vyslovuje uznání Vydavatelskému odboru při synodní
radě za usilí o tiskovou činnost sloužící církvi. Sou-
časne však synod žada, aby vydavatelský odbor usiloval
o vytvoření nového redakčního kruhu "Českeho bratra",
který by tomuto časopisu vtiskl jednotnější ideovou
linii. Navrhuje, aby se tento časopis věnoval zvláště
otázkám evangelisace a vnitřní misie, a to v krátkých
a uderných článcích." (Návrh podal Milan Balaban)

"Synod žádá synodní radu, aby podnikla kroky k vydání
prvního článku prohlášení nového zákona, o který jest
zájem." (Návrh poslal Dr. Pavel Hořák)

Návrh č. 3 o novém vyznání víry.
Debaty se zúčastnili tyto členové synody: Dr. V. Hájek,
(dotazuje se, kdo má nové vyznání víry vypracovat), Tim.
Pokorný (váhá si starých vyznání, nesou však na sobě stopy
staré doby, proto je třeba nově formulovat to, čemu věříme),
Jiří Veber (navrhuje zřídit komisi pro vypracování nového
vyznání víry), Dr. Dobias (vyslovuje obavu, aby snad tyto
snahy nesměřovaly k předclánění nebo nahrazení Apostolice;
navrhuje, aby se udrželo při apoštolském vyznání víry),
Tim. Pokorný, Jiří Šulc a Mír. Růžička (nechce se ustoupit
od Apostolice, nýbrž jde o vyjádření naší víry řečí dneška;
vyznání víry se výjimečně stvořilo, když církev pod tlakem
okoli byla nucena říci, co věří a co vyznává). Rudolf Hroch
(klasická vyznání víry nemluví o některých otázkách, protože
takové otázky před tehdejší církví nestály. Navrhuje ustavit
komisi s děkanem Dr. J. L. Hromádkou v čele). M. Souček (připo-
míná, že už před 6 lety bylo uloženo Studijnímu odboru, aby
se tímto problémem zabýval). Dr. J. L. Hromádka (připojuje se
k návrhu, aby se dnešnímu světu srozumitelně vydalo svědectví
o "etici" křistu. Bude to těžké, nenajdeme snad vhodných slov,
ale musíme se o to pokusit. Před 40 lety se pokusil napsat
"Zásady církve". Ted je tu podnět k přepracování. Mělo by
se vybrat několik osob, které by prostudovaly, v čem se situ-
ace od tehdejší doby změnila, a které návrhy by měly být
v těchto Zásadách dnes podtrženy). Dr. V. Hájek (uznává po-
třebu nového vyjádření toho, co věříme. Varuje však před
zmocněním odboru a má zato, že by tato práce měla vykonat
Studijní odbor). Emil Stehlík (byl téhož názoru). Jiří
Veber (tvrdí, že komise se jepe osvědčila a že by tato nová
komise mohla nastoupit na místo té, která práci skončila).
Alexand. Kocáb (navrhl zřízení komise v tomto složení: Komárková,
Dr. Hejduk, Dr. Skarvan, J. Sklenář, Mil. Balaban, Jan Šimek).
Josef Beneš (seniorát Poděbradský navrhuje nově zpracovat
Hromádkovy Zásady). Dr. V. Hájek (navrhuje, aby synodní rada
v dohodě s prof. Dr. J. L. Hromádkou ustanovila zvláštní komisi,
která by se práce v tomto směru větila. V komisi musí být
zastoupeny všechny snahy v církvi a tedy nikoli jen osoby,
které mají stejně vyhraněné stanovisko). Dr. J. B. Souček
(vysvětluje, že Studijní odbor není s to, aby splnil tento
úkol a doporučuje vytvořit zvláštní komisi). Dr. P. Šimek (má
za to, že by měl být zrušen právní odbor a synodní rada a
tím by se poněkud zmenšil počet odborů a komisí).

Po této debatě byl přijat velkou většinou tento návrh
J. Vebera, definitivně formulovaný Dr. V. Hájkem:

"Synod žádá synodní radu, aby zřídila komisi, která by
v příštích letech pracovala na novém vyznání víry na
základě zákona československé církve evangelické. Depu-
tovaný profesorem Dr. J. L. Hromádkou a ve spolupráci s ním."

Návrh č. 4 o agendárním odboru.
 Předseda Dr. V. Hájek se dotazuje, zda si synod přeje takový odbor zřídit. M. Hoar doporučuje, aby takový odbor zřízen byl a aby mu bylo uloženo připravit text nové moderní agendy. Při hlasování však tento návrh byl zamítnut většinou hlasů proti 21 hlasům, které hlasovaly pro přijetí.

Návrh č. 5 o textu církevního požehnání manželství. Josef Sládek uvádí, že o tomto návrhu není možno jednat, protože členové synodu ho nemají v rukou. Předseda vysvětluje, že synodní rada předpokládá, že synod přijme návrh o vytvoření agendárního odboru a že se pak usnese návrh textu církevního požehnání manželství předat tomuto odboru. I přešel synod přes tento návrh k dennímu pořádku.

Návrh č. 6 o přepracování knihy "Základy československé církve evangelické" byl vyřízen usnesením k návrhu č. 3.

Návrh č. 7 o křtu. Byl bez debaty přijat. Bylo tedy usneseno:

"Synod ukládá komisi, která studovala otázku křtu, aby uveřejnila výsledek svého studia".

Návrh č. 8 o agendě. B. Žárský zdůrazňuje potřebu takové nové agendární pomůcky. Dr. V. Hájek upozorňuje, že jednání o tomto návrhu je bezpředmětné, když nebyl přijat návrh č. 4 a nebyl zřízen agendární odbor. Do jiné míry je tomuto návrhu vyhověno tím, že máme po ruce pomůcku "Voláme z hlubokosti", která obsahuje modernější formulaci modliteb. Mr. Růžička dodává, že celé druhé vydání této knihy "Voláme z hlubokosti" je posud v kalichu na skladě. Ke konci se synod přiklonil k návrhu Dr. V. Hájky a rozhodl se hlasováním o tomto návrhu nejednat.

Modlitbou člena synodu Frant. Paroulka a zpěvem písně č. 235 "Pod ochranou Nejvyššího" bylo toto zasedání ve 22 hod. večer zakončeno.

(Poznámka: Protokol o tomto zasedání psali Miroslav Brož a Josef Batelka)

PÁTÉ ZASEDÁNÍ

Konalo se v modlitebně na Vinohradech ve čtvrtek
28. února 1963 od 8.15 hod. do 12.30 hod.

Před zasedáním v 7.45 byla modlitební chvíle, kterou
vedl Jaroslav Matějka.

Zasedání bylo zahájeno společným zpěvem písně č. 315
"Jak dobré slavit Pána".

Člen synodu Josef Čuřík z Letohradu vykonal modlitbu a
přečetl z Písma oduíl Jan 15,1-20.

Hiad na počátku jednání přihlásil se o slovo J.A. Dvořáček
a navrhl, aby byl Rád o správě církve doplněn ustanovením, že
vedoucího tajemníka synodní rady
volí synod. Dotazuje se, zda je možno tomuto návrhu
přisoudit pilnost. Předseda Dr. V. Hájek informuje synodu, že po-
dobný návrh byl již předsednictvu synodu předložen písemně a
že je opatřen 39 podpisy. Dotazuje se synodu, zda si přeje
jednat o tomto návrhu ihned či později, tj., zda přiznává
tomuto návrhu pilnost. Pro pilnost hlasovalo jen 28 synodálů,
tedy nikoli dvoutřetinová většina. Nebude se proto tento návrh
ihned projednávat, nýbrž až později.

Nato se přihlásil k slovu Jiří Veber a žádal, aby bylo
nyní přečteno poselství synodu. Jan Klas
navrhl, aby se přitom projednal návrh č. 12 ze seniorátu
Libereckého, protože se týká tohoto poselství, s čímž proje-
ven souhlas. Jan Chvála odůvodňuje liberecký návrh tím, že
někteří kazatelé a i členové církve, když ve shorové práci na-
rážejí na potíže, nalézají potěšení v citovaném verši 1 Tim
2,4, v němž se praví, že máme modlit k Bohu, aby sám zasáhl a
ke spáse přitáhl co možno nejvíce lidí. Máme se modlit za dary
Ducha svatého. Milan Balaban se rovněž přimlouvá, aby prosba
za dar Ducha svatého byla včleněna do poselství synodu sborům.
Dr. Hromádka, který text poselství připravil sdělil, že při
konečné revizi vezme na usnesení Libereckého seniorátu šetel.
Text připraveného poselství byl pak rozdán všem členům synodu
a byl také J. Vebarem přečten. Po přečtení přihlásili se
k slovu ještě tři synodálové: J. Chvála, Dr. J. A. Pellar, Wm.
Pokorný, M. Růžička, J. Batelka, J. Měřejovský, Dr. J. B. Souček,
L. Horák, M. Rodr., M. Š. Pavlinec, Vl. Sláma, J. Klas a Dr. Heffer,
který navrhl, aby až bude synodu předložen konečný text
poselství, nebyla už o něm připuštěna debata, což synod schvá-
lil.

Během doby, kdy byl členům synodu rozdáván návrh textu
poselství, podal Dr. M. Jarošek návrh, aby synod zmocnil synodní
radu k zřetukování počtu odborů a
komisí tak, aby to odpovídalo potřebám církve. O návrhu byla

provedena krátká debata, které se zúčastnili K. Matějka, Dr. J. B. Souček, M. Boďr, Dr. P. Šimek a P. Škeřík. Nakonec byl přijat o této věci tento návrh:

Synod zmocňuje synodní radu, aby upravila počet odborů a komisi při synodní radě tak, aby to odpovídalo skutečným potřebám a finančním možnostem církve.

Přistoupení k projednání návrhu č. 9 o zřízení odboru pro otázky míru a ekumenismu. Mir. Růžička vysvětluje, že návrh ten vznikl v době, kdy ještě neexistovaly mírové a ekumenické odbory v seniorátech. Jde mu o právní podložení této práce. Doporučuje, aby se jednalo o tomto novém návrhu: "Synod doporučuje, aby vznikly v seniorátech odbory pro otázky míru a ekumenismu. Tyto odbory by se ve sborech aktualizovaly prací KMK a ekumenického hnutí." Mir. Sourek praví, že odbor je mnoho, ale pokud pracují, svědčí to, že se v církvi něco dělá. Navrhuje zřízení takového mírového odboru při synodní radě. Poměr ke KMK ve sborech není vždycky pozitivní. Ne že by sbory netoužily po míru, ale je tu podezření z politické činnosti. Odtud i neporozumění pro práci Dr. J. L. Dromádky, ač ta vyplývá z víry a z evangelia. Kdyby tu byl ústřední církevní orgán, pak by i ve sborech byla práce KMK lépe přijímána. Do toho odboru by mohli být jmenováni bratři, které synodní rada jmenovala do různých komisí KMK. Dr. V. Hájek nedoporučuje vytvořit velký odbor, nýbrž jen maximálně účelový. Jan Mirejovský má zato, že by stačilo, aby již existující poradní odbory u synodní rady měly vzít do svého programu výsledky práce KMK a propagovat je ve sborech. Dr. P. Šimek praví, že by se nemělo bránit vzniku seniorátních mírových odborů a ústřední odbor při synodní radě ustavit, až by to bylo potřebí. Milan Palabán tvrdí, že jde o to, aby práce KMK nalzela dobrý ohlas ve sborech a obráceně, aby mírové odbory ve sborech nalzely ohlas v KMK. Žádá, aby mírové a ekumenické odbory vznikly aspon v seniorátech. Dr. J. Utter referuje o tom, že v jeho seniorátě mírový odbor byl včleněn do odboru evangelizačního a že se to dobře osvědčilo. Jos. Sládek podává návrh, aby synod doporučil zřídit seniorátní mírové odbory, které by byly ve styku s KMK, a aby ústřední odbor při synodní radě zřizován nebyl. Ing. J. Novák si žádá, aby nic nebylo usnášeno jako příkaz, nýbrž jen jako doporučení. Rud. Hroch navrhl konec debaty a doporučil zřizovat mírové odbory v seniorátech. Alfréd Kocáb upozorňuje, že mírové odbory se uskutečňují spontánně v seniorátech. Jenže zástupci těchto odborů by potřebovali nějakou společnou platformu pro výměnu zkušeností. Dr. V. Hájek shrnul, že v podstatě jde o dva návrhy: předně o návrh č. 9 ze seniorátu Jihočeského spolu s návrhem Courkovým a pak nový návrh Růžičkův, aby byly zřízeny odbory seniorátních odborů. Růžičkův návrh doplnil větou, že by se vedoucí seniorátních odborů měli občas shromáždit k poradám u synodní rady v Praze. Nakonec bylo učiněno toto usnesení:

Synod doporučuje, aby vznikly v seniorátech odbory pro otázky míru a ekumenismu. Tyto odbory by se sporech aktualizovaly práci K.K. a ekumenického hnutí. Vedoucí těchto odborů necht se occas shromáždí k poraden u synodní rady.

Člen synodu Vl. Sláma uvítal toto usneseno. Je tu dnes mnoho institucí (KKK, ekumenický institut, mírový odbor SČED, Ekumenická rada). Usnesení synodu přinese zjednodušení. Sloučí se práce SČEDu a seniorátů a vedle toho navíc bude to, že se práce zúčastní také presbyteri.

V souvislosti s návrhem č. 9 byl dále projednán návrh Alfréda Kocába vyplývající ze veřejší diskuse o tom, aby dosavadní sbírka pro Kamerun byla rozšířena na sbírku pro hladovějící národy v celém světě, a aby jí bylo možno použít také jako sociální pomoc i mimo evangelickou církev. V debatě o tom promluví: Alfréd Kocáb (upozornil, že jeho sbor reagoval na zprávu o zemětřesení v Iránu okamžitou dobrovolnou sbírkou, která činila 3.250 Kčs. Podobně i jiné sbory v seniorátě. Jsou-li nesnáze s odesláním peněz, nebo věci za tyto peníze nakoupené, do ciziny, je potřeba vyvinout úsilí a tyto překážky překonat. Peníze se nemají thesaurovat). Dr. V. Hájek (sdělil, že k thesauraci peněz už dochází. Dvě sbírky pro Kamerun jsou deponovány u synodní rady, protože nebylo možno za ně zakoupit věci a odeslat je za hranice, teprve nyní se jakási možnost ukazuje, aby se aspoň část těch peněz v podobě textilií zaslala do Kamerunu; mělo by se tedy dobře uvážit, zda se má sběrací akce vskutku konat ve větších rozměrech). Pavel Procházka a J. Sládek (doporučují, aby se vzhledem k výkladu Dr. Hájka dále o této věci nejednalo). Jiří Veber (tvrdí, že je lépe mít thesaurované peníze, než abychom -prekvapení- nemohli pomoci, když bude třeba). Mir. Rodr (dosud jsme sbírkali pro evang. církve v Kamerunu, nyní jde o pomoc pro hladovějící ve světě vůbec. Nejde tedy jen o církve. Snad by realizaci takové pomoci do ciziny mohl pomoci Čs. červený kříž. Thesaurace peněz by nevalila. Spíše se pozastavuje nad tím, zda mohou sbory, které samy se sebou mají po stránce finanční co činit, aby nebyly zadluženy, vyhlásovati sbírku pro jiné účely). Mir. Brož (dotazuje se, zda lze sbírku pro Kamerun použít i k jinému účelu). Dr. V. Hájek (sděluje, že synodní zastupitelstvo zmocnilo synodní radu, aby event. té sbírky použila pro evang. církve i v jiných afrických zemích). Alfréd Kocáb (se domnívá, že by KKK nebo Ekum. rada snad mohla pomoci, aby bylo dovoleno za peníze nakoupit a odeslat věci do ciziny). Dr. Otter (sbírka pro pomoc hladovějícím by neměla být gestem jednoho sboru, nýbrž by měl by to být projev celé církve. Nesnáze je ovšem se sbory, které nejsou s to plnit ani normální finanční povinnosti vůči celkové církvi). R. Lárský (doporučuje, aby se sbírky realizovaly přes Červený kříž a anonymně). Dr. J. Derfl (doporučuje, aby celou věc promyslel odbor "Křesťanská služba"). Jan Mirejovský ("Čli bychom se spojili s dílem všech křesťanských bratrů ve světě a pamatovat na pomoc trpícím. Světová rada církví sleduje tuto práci a sbírá prostředky k tomu účelu. Kdyby to nebylo možno přes ní, pomáhejme přes Červený

kříž). Jiří Ruml (Upozornuje, že jde o to, aby si tu církev byla vědoma, že jde vskutku o dary a oběti. Je nutno probudit svědomí členů naší církve. Není to projev unikovosti, když církev místo svého vlastního poslání, chce pečovat o pomoc hladovějícím a starat se o mír ve světě?) Č. Houdek (doporučuje, aby peníze, které sebral sbor v Chodově pro hladovějící, nezůstaly ležet ve fondovaném jmění sboru, nýbrž aby byly poslány na podobný účet synodní radě). R. Hroch (konstatuje, že akci pro Kamerun je tedy nutno oddělit od druhé akce - pro hladovějící, tato druhá akce by se uvedla ve skutek skrze Čs. Červený kříž). Dr. J. L. Hromádka (Ze synodu by měl vzejít dvojitý apel na sbory: apel k solidaritě se světovým křesťanstvím a apel k solidaritě s dvěma miliardami lidí, kteří se nenajedí. Svět není rozdělen jen na část kapitalistickou a socialistickou, nýbrž také na tu, která se nají a která se nenají. Dnes nelze pracovat mírově, aniž bychom měli na zřeteli všechny trpící). K. Trusina (doporučuje vykonat sbírku, ale ponechat ji dobrovolnosti a nedoporučovat, aby každý člen církve přispěl 10% ze svých příjmů). Vl. Kalus a Josef Sládek (doporučují vykonat po celé církvi sbírku pro trpící a pak hledat cestu, jak ji odevzdat, event. i přes Čs. Červený kříž). Dr. V. Hájek (shrnul debatu v celek. Byl by mylný dojem, že synodní rada se staví odmítavě k této věci. Všichni jsme pro skutečnou pomoc. "bylo by poctivé, kdybychom neřekli, že jsou tu nesnáze s realizací sebraných peněz a že proto dochází k thesauraci. "ediná možnost zatím je nákup a odeslání textilií). Dr. P. Šimek ("důrazňuje, že projeví-li synod souhlas s vykonáním sbírky pro hladovějící, současně s tím by měl prohlásit, že sbory budou přitom plnit své povinnosti k hospodaření vlastním). Nato byl přijat tento návrh:

"Synod se usnáší o rozšíření dosavadní sbírky pro hladovějící národy (Kamerun) a doporučuje, aby úřady našich sborů byli vyzváni, aby věnovali jednorázově podle svých možností, co největší příspěvek pro pomoc hladovějícím a trpícím v méně vyvinutých zemích. Pomoc je určena především církvím pro jejich sociální práci (sirotčince, nemocnice), ale i pro pomoc při hladomorách, zemřelých a epitečních. Může být použita také pro sociální pomoc mimo církve.

Nato byl dán na pořad návrh č. 10 ze seniorátu západočeského. Návrh ten zní:

Konvent navrhuje, aby se synod znovu zabýval naléhavostí "j e d n á n í o s v ě t o v ě m m í r u a aby výsledek jednání byl vyjádřen jasným prohlášením vyznání víry naší církve o této otázce." K debatě se přihlásil Alfréd Mocáb. Vysvětluje, proč došlo k tomuto návrhu. Konvent cítil potřebu, aby o otázce míru řekla jasné slovo církev sama, a aby za ní stále nemluvil někdo jiný. Dosavadní mírová práce trpí oficiálností. Mocáb má připravený pokus o vyjádření víry českobratrské církve evangelické v této věci. Josef Batelka odpovídá, že církev mnohokrát vyznala, co věří o míru a také pracuje pro mír. Považuje proto další proklamaci o míru za zbytečnou. Alfréd Mocáb nato přečetl své prohlášení.

Karel Matějka vyslovuje obavu, aby se evangelium nezaměnilo za něco jiného, tj. za práci pro mír. Nejprve je potřebí hledat království Božího a pokoj bude nám pak přidán. Nedo-
poručuje činit zvláštní prohlášení. Fr. Sklenář praví v další řeči, že otázka míru je dnes nejdůležitější. Každé nepřátel-
ství, válka, je vzpoura proti Bohu i člověku. Musíme si uvě-
domit svůj hřích a jít ve šlépějích Ježíše Krista. J.Př. Sebesta praví, že v chystaném poselství synodu je jasné slovo o míru a že proto je možno přejít přes návrh k dennímu pořádku. M. Rodr upozorňuje na nedostatek v tom, že práce KMK nedochází do sborů a že tedy nelze v Kocábově prohlášení ponechat slova "o trpném chování" sborů. Jinak doporučuje prohlášení přij-
mout. J. Lejdar říká, že Kocábovo prohlášení je pěkné, ale není možno o něm rozhodovat "na první poslech". Má to být vyznání víry církve. Doporučuje proto, aby Kocábovo prohláše-
ní bylo předáno komisi, která má pro příští synod připravit návrh vyznání víry. Václav Chmela připomíná, že všechna práce církve je prodchnuta mírovým usilím. Má za to, že zvláštního prohlášení není potřebí. Dr.V. Hájek shrnuje deba-
tu a konstatuje, že nedostatkem jednání o této věci je, že synod text poselství slyší teprve teď. Aspoň předseda synodu by měl být o tak vážné věci informován předem. Doporučuje návrh Kocábův předat komisi pro přípravu "vyznání víry". Tento návrh, pro který se také přimlouval M. Balabán byl synodem přijat jednomyslně.

Dále byl projednáván návrh č. 11 ze seniorátu Horáckého, o křesťanské mírové orientaci. Předseda Dr. Hájek oznamuje, že synodní rada učinila žádost tomuto návrhu tím, že požádala děkana Dr. J. L. Hromádku o projev hned při zahájení synodu v salvátorském kostele. Vlad. Doule k tomu podotýká, že vlastně nejde o návrh, nýbrž jen o podnět k rozhovoru, a to že se už splnilo. Dr. Hejř navrhl, aby se přeslo přes tento návrh k dennímu pořádku. To bylo také přijato.

Návrh č. 12 byl již projednán na začátku při čtení textu "poselství synodu".

Návrh č. 13 ze seniorátu Pražského byl vyřízen tím, že byl prostě vzat na vědomí, protože mu bylo vyhověno řádem sborového života.

Návrh č. 14 ze seniorátu Poličského o účasti laiků na církevní správě. V debatě promluvil M. Brož. Řekl, že se nyní mnohde projevuje tendence úřad odsunout laiky z odpovědnosti ve správě církve. Je přitom vlastně administrativní pokatoličtění naší církve. Aněžský systém však neodpovídá evang. pojetí církve. Presbyterstvu patří plně odpovědnost za církev. Presbyterní zřízení patří k podstatě naší církve. Jde nyní o tři věci: omezování počtu laických předčitatelů bohoslužeb a tím i rušení služeb Božích v některých místech. Zrušení nebo omezení působnosti laických kazatelů na jeden sbor. Přehlížení presbyterů se strany některých tajemníků pro církevní věci při ONV a KNV. Dr. Šimek zdůrazňuje, že aktivní účast laiků patří k podstatě

církevní práce. Bylo o tom jednáno s p.ministrem Kahučou. Staršovstvo musí hájit svá práva a své postavení v církvi. Laičtí kazatelé a presbyteri musí být pro svůj úkol školeni. Necht se proto bojné účastní kursů, které se pro ně pořádají. Nakonec byly přijaty tyto dva návrhy:

"Synod vyznává, že kázání evangelia není dílo lidské, nýbrž dílo Ducha svatého, který si k této základní službě církve povolává nejen laičtí, ale i další členy sboru. Mezi jiným také laické kazatele, předčítatele kazání a vedoucí dětských shromáždění. Aktivní účast laika na bohoslužebném životě sboru patří k same podstatě církve. Na této službě laika závisí bonum pravidelných bohoslužeb na mnoha místech. Proto synod vyzývá staršovstva sboru, aby tuto práci nepřehlížela, ale naplňovala tento požadavek všeobecného kněžství. Současně synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby ve smyslu tohoto usnesení projednaly tuto otázku s příslušnými pracovníky státní správy a usilovaly o vydání občanského poctu souhlasu výpomocným kazatelům a objasnily presbyteriální podobu naší církve a tedy spolupovědnost presbyterů za vedení a život sboru."

"Synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby projednaly s příslušnými státními úřady, aby byla církevními tajemníky při zachování obvyklých forem státního dozoru respektována soudržnost sboru celé církve a přirozené vztahy mezi jednotlivými sbory. V poslední době se vyskytla na některých místech tendence resit otázky obsazování sborů a udílení souhlasu kazatelům (při sborových dnech, vykonávání služebností, při vojenském cvičení, dovolené, nemoci) pouze v rámci okresu. Jest třeba pamatovat na to, že naše sbory a senioráty nejsou uspořádány podle státních správních celků a že jejich vztahy přesahují tyto organizační hranice. Ve smyslu našeho presbyteriálně-synodního krížení je nutno usilovat o zachování celistvosti a svéprávnosti církve."

Předseda synodu Dr.V.Hájek potom upozornil, že v této souvislosti by se měl projednat také návrh, který včera večer podal Ed.Vencovský o konání bohoslužebných shromáždění pro děti. Josef Sláček odůvodňoval tento návrh a řekl, že by se bohoslužebná shromáždění pro děti a konání biblických hodin nemělo přerušovat v době prázdnin. Podobné stanovisko zaujali Dr.Fr. Brouček a V.Úhlík. Naproti tomu J.P.Sebesta, Vl.Sláma a J. Lejdar měli zato, že by se mělo ponechat staršovstvům jednotlivých sborů, aby o tom rozhodla podle místních poměrů. Situace ve městech je jiná než ve venkovských sborech. Nikdo však zásadně nebyl proti zmíněnému návrhu a tak bylo usneseno toto:

Synod doporučuje, aby se konala dětská nedělní shromáždění, biblické hodiny, i shromáždění pro konfirmované po celý rok.

K projednání byl dále předložen včerejší návrh M. Lešikara, aby se u státních orgánů docílilo, aby všichni funkcionáři církve, volení se souhlasem státních orgánů, měli právo předčítat kázání ze Sbírkky kázání v tom sboru, ve kterém byli zvoleni. Návrh však přijat nebyl, jednak proto, že starší nejsou schválení státními orgány a jednak proto, že věc byla vyřešena už usneseními o účasti laiků na církevní správě.

Na to bylo jednáno o návrhu J.A. Dvořáčka podporovaném 39 členy synodu o doplnění Řádu o správě církve ustanovením, že vedoucího tajemníka synodní rady volí synod. J.A. Dvořáček návrh odůvodnil a řekl: Návrh se netýká B. Valeše. Jen o případ je mimořádný a nelze čekat, že by se opakoval. Jde nyní o budoucnost. V Řádu by mělo být ustanovení, že vedoucí tajemník synodní rady koná svou funkci ve shodě se synodní radou po volbě synodem. Také by tam mělo být uvedeno časové omezení obdobně jako je tomu např. o revisorech účtů synodní rady. Každý synod by ovšem nevolil vedoucího tajemníka, ale měl by k tomu možnost tehdy, kdyby k tomu vedly vážné okolnosti. O návrhu byla provedena debata, které se účastnili Dr. J.B. Souček, Dr. P. Šimek, Vl. Chadim, J. Karas, V. Placht, M. Brož, R. Zárský, Alfred Kocáb, Dr. R. Říčan, R. Broch, a Dr. V. Hájek. Nakonec bylo usneseno, aby Dr. P. Šimek, Dr. J.B. Souček a J.A. Dvořáček vypracovali znění konečného návrhu v této věci a aby jej předložili v dalším zasedání synodu k usnesení.

Vzhledem k časové tísni byl přijat návrh M. Brože, aby synod nyní projednal návrhy ze senior.konventů č. 29 a další, a aby komplex návrhů o výchově a o rodinném životě ponechal k projednání do odpoledního zasedání.

Byl tedy nyní projednáván návrh č. 29 ze seniorátu Gottwaldovského. Návrh byl přijat bez debaty. Bylo tedy usneseno:

Synod schvaluje podle čl. 58. odst. 2 Řádu o správě církve usnesení seniorátního konventu Gottwaldovského ze dne 5. června 1961 o změně názvu seniorátu Gottwaldovského na seniorát Východomoravský.

Návrh č. 30 ze seniorátu Libereckého byl rovněž přijat bez debaty. Bylo tedy usneseno:

Synod žádá synodní radu, aby vhodným způsobem zahájila jednání o obnovení bohoslužeb v rozhlase, obdobně jako je tomu v RM.

Předseda Dr. V. Hájek k této věci připomíná, že synodní rada jednala o této věci nejednou, avšak vždy bezvýsledně.

Návrh č. 31 ze seniorátu Libereckého. Návrh se týká o t i s k o v á n í n o v ý c h č t y ř h l a s ý c h p í s n í. Předseda Dr. V. Hájek doporučuje, aby tento návrh převzal k uskutečně-ní časopis Český bratr, což bylo jednomyslně přijato. Bylo tedy usneseno:

Synod žádá redakci časopis Český bratr, aby pokud možno pravidelně otiskovala nové čtyřhlase sborové písně s notami pro všechny hlasy.

Návrh č.32 ze seniorátu Moravskoslezského o modlitebních chvílích před jednáním v seniorátech a celocírkevních shromážděních vyvolal delší debatu. Předseda Dr.V.Hájek uznává vážnost návrhu a potřebnost modlitebních chvílí. Nelíbí se mu však formulace návrhu "zavazující k účasti všechny delegáty". Doporučuje ji pozměnit. Stačí, budou-li modlitební chvíle členům seniorátních shromáždění apod. jen doporučeny. Jos.Hlaváč vzhledem k tomu předkládá pozměnovací návrh zdůrazňující dobrovolnost účasti při modlitebních chvílích. Jan Miřejovský praví, modlitba se nedá vynutit nátlakem, ani na synodu ne, ve společenství lze se modlit jen svobodně a nikoli na usnesení synodu. Nepí každému dáno, aby se svobodně před druhými modlil. Také účast při modlitebních chvílích musí být svobodná. Duch svatý se nepřiznává k žádnému nátlaku, ani puritán ani jinak zbožných lidí. J.Hlaváč opakuje znovu svůj pozměnovací návrh o dobrovolnost. Dr.Fr.Brouček praví, že návrh chtěl dosáhnout, aby modlitební chvíle nebyly označovány jako sektářství, nejde o nátlak. Dr.Karel Pala tvrdí, že formulace "zavazující" chtěla asi vyjádřit, že by se modlitební chvíle neměly považovat za nepřípadné anebo za něco, co patří vně našich shromáždění. Karel Matějka doporučuje, aby v programech všech konventů apod. vždy bylo uvedeno, že se a ky modlitební chvíle konají. Jan Miřejovský trvá na tom, že celá věc nebyla synodu předložena vhodným způsobem. Měl dojem nátlaku. Názor, že modliteb je třeba, lze říci, avšak ne tak jako to je v návrhu. Alfréd Bocáb vítá pozměnovací návrh Hlaváčův. Při hlasování byl návrh Hlaváčův přijat. Bylo tedy usneseno:

"Synod doporučuje seniorátům, aby včlenily modlitební chvíle do programu všech seniorátních shromáždění a pastorálních konferencí. Účast na modlitebních chvílích je dobrovolná."

Dále bylo jednáno o návrhu M.Lešíkara, aby bylo kontrolováno, zda usnesení synodu jsou plněna. Debáty se zúčastnili Vl.Sláma, Dr.P.Šimek, C.Houdek, M.Růžička. Usneseno bylo toto:

Usnesení synodu a jejich plnění buďtež napříště publikována v synodních tiscích.

Na pořad dalšího jednání byl dán samostatný návrh týkající se návrhů týkajících se odsouzených vězňů, pokud by si to přáli, aby vězňům bylo dovoleno mít bílé. M.Růžička se přimlouvá, aby se pokus o dosažení souhlasu k tomu od úřadů znovu udělal. Jar.Klimecký praví, že rodiny odsouzených často žádají o to, aby farari

vykonali návštěvy u vězňů. Státní správa je vedena při vězňích tendenci výchovných opatření. Snad by i tato cesta - návštěvy duchovních ve vězeních a ponechání bible vězňům - mohla být pojata do výchovných opatření. Nutno jednat o tom s ministerstvem spravedlnosti. Dr.K.Pala upozorňuje, že jednání se má vésti s ministerstvem vnitra. Bude to nesnadné, ale měli bychom se o to pokusit. Dr.J.L. Hromádka: Je to nesnadná otázka, ale církev nemůže od toho požadavku upustit. Sám osobně o to žádal, ale neuspěl. Zdůvodňoval jsem to tím, že jsem jako pastýř odpověden za uvězněné členy církve. Doporučuje usnést to, aby se tak synod postavil k pomoci jednání synodní rady. J.Berka zdůrazňuje, že je potřeba státní orgány přesvědčit poctivou prací o našem kladném postoji k socialismu a že pak i státní orgány budou víc slyšet na naše hlasy. Dr.V.Hájek informuje, že synodní rada již před lety jednala s úřady o povolení návštěv a o ponechání bible vězňům. Nevedle to k cíli. Součástí trestu prý je i to, že vězeň nesmí mít při sobě bibli. Dr.R.Říčan praví v souvislosti s tím, že by se nemělo zapomínat také na bratry ve vojenské základní službě. Ti také leckdy nemohou mít bibli. Dr.P.Šimek doporučuje, aby se vypracovalo velmi přesné zdůvodnění tohoto rozhodnutí synodu a pak aby se předložilo při jednání příslušným úřadům. Nakonec bylo přijato toto usnesení:

Synod žádá synodní radu, aby projednala s příslušnými úřady

- a) aby kazatelé a církevní pracovníci měli možnost navštěvovat ty odsouzené vězně, kteří si to přejí.
- b) aby vězňům bylo dovoleno mít bibli.

Po dalším rozhovoru o tom, zda odpolední jednání, na kterém se mají projednat některé případy rozvodů manželství kazatelů, má být důvěrné či nikoli, při čemž se ujednalo, že jednání důvěrné nebude, bylo zasedání zakončeno modlitbou Ing. Pavla Procházky a zpěvem písně č.234 "Pán Bůh je síla má". Bylo 12,30 hod.

(Poznámka: Protokol o tomto zasedání psali Miloš Lešikar a Vladimír Kučera)

Š E S T Ě Z A S E D Á N Í

se konalo v modlitebně na Vinohradech ve čtvrtek 28. února 1963 od 14,30 hod. do 18. hod.

Zasedání bylo zahájeno společným zpěvem písně č.225 "K tobě duše své pozdvihám". Člen synodu Dr.Fr.Brouček vykonal modlitbu a přečetl z Písma svatého 1 Kor. 13.

Bylo pokračováno v projednávání návrhů ze seniorátních konventů.

Návrh č. 15 o duchovenské práci mezi mládeží. Bez debaty byl jednomyslně přijat tento návrh předložený synodu Miroslavem Brožem:

Synod schvaluje dosavadní postup synodní rady při zajišťování pomůcek a vypracování programu pro shromáždění nekonfirmovaných a konfirmovaných. Nadále nechť synodní rada, seniorátní výbor a staršovstva sborů se ve svých jednáních a práci řídí tímto usnesením: Jako církev slova vyznáváme, že víra vzniká ze slyšení (R 10,7). Slyšení vyžaduje, aby naše zvestování evangelia oslovovalo člověka jemu srozumitelnou řečí a výrazy (1K 3,18, sr. 1P 2,2). Ježíšovo slovo: Nechte dítě jíti ke mně (Mk 19,14) chápeme jako příkaz, aby církev mluvila k dětem a mládeži také ve zvláštních katechetických shromážděních a rozhovorech s nimi formou učení a vzdělávání podle nejmodernějších výsledků pedagogického badání. Na základě této naší aplikace biblického poselství do naší současnosti patří zvláštní shromáždění pro děti, konfirmandy a mládež k podstatě naší církve.

Návrh č. 16 o práci laiků v církvi. V debatě Ing.Pavel Procházka tento návrh podporoval a doporučoval, aby pomůcky pro presbytery se dostaly do rukou všech presbyterů. Podobně hovořil M.Lešíkar. Nakonec přijat tento návrh předložený Mr.Rodrem:

Synodní rada v součinnosti se synodním zastupitelstvem, seniorátními výbory a svými poradními odbory nechť hledá cesty zaměření práce ve sborech, v seniorátech i v celocírkevním měřítku na určitý úkol ve vymezeném období. Na rok 1964 nechť je námětem takového soustředění otázka postavení a práce laiků v církvi.

Návrh č. 17, který se týká synodní rady, nebyl předmětem jednání synodu. O tom nechť rozhodne synodní rada.

Návrh č. 18. K němu hovořil jen Jos.Hlaváč. Jeho návrh byl synodem přijat. Zní takto:

Senioři při visitaci jsou povinni ptát se na pastorační.

Návrh č. 19 byl synodem shledán bezpředmětným, neboť byl uskutečněn příručkou "Na každý den" 1963.

Návrh č. 20 o vydání nového katechismu byl spojen s návrhem č. 21 a bylo o obou jednáno najednou. Mir. Rodr upozorňuje, že sepsání nového katechismu souvisí s vypracováním nového vyznání víry. Mir. Růžička praví, že formulace starých vyznání jsou těžké a zůstávají bez odezvy. Vydávání starých katechismů nepomůže. Milan Balabán: Staré katechismy se ve sborech neuvžívají. Čas pokračil a lidé myslí jinak. Sděluje, že doc. Smolík dělá konfirmační příručku, je však potřeba udělat nový katechismus. Doporučuje, aby takový nový katechismus byl vypracován za vedení M. Sourka. Dr. V. Kejř sděluje, že už před 3 lety byl poradním odborem pro nekonfirmované pověřen doc. dr. Jos. Smolík, aby konfirmační příručku vypracoval a vyzkoušel. Doporučuje počkat na tuto příručku. J. P. Sebesta: Dětem není co dát do ruky při konfirmačním cvičení. Těší se na Smolíkovu příručku. Milan Balabán znovu vyslovuje požadavek, aby vedle konfirmační příručky byl vypracován nový katechismus. J. Hlaváč doporučuje, aby než buďeněco nového vypracováno, byl znovu vydán katechismus Hájkův. Emil Stehlik se rovněž přimlouvá za to, aby byl vydán Hájkův katechismus. Věra Ulmanová podporuje všechny návrhy: vydat Hájkův katechismus, Smolíkovu příručku a pracovat na novém katechismu. Josef Beneš také doporučuje vydání Hájkova katechismu. Mir. Brož má zato, že by se Hájkův katechismus měl modernisovat. Zatím není nutno nic vydávat a pověřit M. Sourka, aby vypracoval nový katechismus a předložil jej ke schválení příštímu synodu. Dr. P. Šimek s tím nesusouhlasí a dotazuje se, zda si vskutku synod přeje, aby sbory po řadu let neměly vůbec žádný katechismus. Tim. Pokorný doporučuje vydat Hájkův katechismus i Smolíkovu příručku a s vypracováním katechismu počkat až bude hotovo nové vyznání víry. M. Balabán se připojuje k mínění M. Brože a doporučuje vydat revidovaný Hájkův katechismus. Z hlasů dalších řečníků vyplývá, že Smolíkova příručka má také katechismovou část. M. Sourek praví, že na vypracování nového katechismu si netroufá, je zaměstnán v jiných věcech. Nakonec byly přijaty tyto návrhy:

- a) Synod žádá synodní radu, aby hned vydala katechismus Dr. V. Hájka, a to beze změn.
- b) Synod žádá synodní radu, aby vydala zatím třeba jen cyklostylem Smolíkovu konfirmační příručku.
- c) Synod doporučuje, aby byl do příštího synodu vydán (nebo alespon vypracován) nový evangelický katechismus. Vypracování tohoto katechismu (nebo příručky), necht se řídit těmito zásadami: 1. Ideovou osnovou katechismu at je jádro biblického poselství o Boží cestě za člověkem. 2. Forma a podání necht svědomitě a vážně přihlíží k myšlení a orientaci dnešního člověka.

V souvislosti s jednáním o těchto věcech učinil synod také toto usnesení:

Synod je hluboce znepokojen tím, že ke studiu bohosloví na Komenského fakultě se hlásí poměrně nízký počet našich mladých bratrů a sester. Zároveň vyvolá starostovství sboru, aby věnovala otázky novich bohoslovců zvýšenou péči než doposavad. Vyslovuje také politování nad tím, že někteří zájemci nemohou studovat na KF, ačkoli se o to nejménou pokusili. Synodní sáromasnéni vyslovuje uznání synodní radě a fakultní radě za její snahu přesvědčit příslušné úřady o tom, že je vhodné, aby se takoví bratři stali bohoslovci naší církve a doporučuje jim, aby v tomto usilí všemožně pokračovali.

Na pořad jednání se nyní dostaly věci týkající se manželského a rodinného života.

Návrhy č. 22 a 25 byly spojeny a bylo o nich jednáno společně. Předseda Dr. V. Hájek vysvětlil, že vydávat nové poselství o těchto věcech by nebylo vhodné, protože jsou zmíněny již v obecném poselství, které synod má přijmout pro všechny sbory. Mír. Rodr. praví, že potřebujeme příručku o etice manželského a rodinného života. Příručka Dr. Elgera o manželství vyšla před 3 lety ve třech vydáních a byla po ní velká poptávka. Něco podobného vypracoval St. Soltész. Jeho práce je hotova. Vydejme ji. M. S. Pavlinec má zato, že návrh č. 25 je v některém směru silně radikální. Josef Beneš doporučuje vydat Soltészu spis. Dr. Pala má zato, že manželství se uzavírájí dnes velmi lehkomyšlně. Měli bychom požádat rodiče, aby s dětmi mluvili o manželství včas a vychovávali je pro ně. MUDr. B. Václavěk praví, že státní správa novými psanými směrnici ohledně poyolování umělého přerušení těhotenství nás předběhla. Dr. P. Simek doporučuje, aby Rád sborového života byl ještě doplněn za odstavcem III./IIa těmito slovy: (Církev manžele prosí) "aby mimo zdraví matek neuvažovali o přerušení těhotenství". Mír. Rážíčka má zato, že by také theologický poradní odbor měl se k této věci vyjádřit. Nakonec přijaty tyto návrhy:

- a) Synod žádá seniory, kazatele i kazatelky, aby ve svých sborech vedli k odpovědnosti v otázkách manželských a v otázkách porodnosti.
- b) Se zřetelem k určité části zpráv synodního seniora a svědeckví bratra děkana Hromádky, kde bylo upozorněno na potřebu sloužit naší nové společnosti budováním věrných a výchovatelky odpovědných rodin, ukládá XIV. synod vydavatelskému odboru synodní rady, aby znovu předložila UCN k vydání rukopis br. Jarara St. Soltésze Kristus a rodina. Maléhavost vydání zdůvodnit odkazem na závěry obou svrchu zmíněných projevů.
- c) Synod ukládá synodní radě, aby pověřila theologickou komisi, aby vypracovala theologické stanovisko k otázce umělého přerušení těhotenství a aby potom synodní rada na základě toho vypracovala pastýřský list.

Návrh č. 23 ze seniorátu Jihočeského byl obsahově pojat do připravovaného poselství synodu sborům a nebylo tedy potřeba o něm jednat.

Návrh č. 24 ze seniorátu Horáckého o rozvodech manželství K a z a t o l á dal podnět k této debatě: Ing. Jan Novák doporučoval návrh rozšířit doložkou, jak předcházet rozvratům. Má na mysli jakéhosi zpovědníka pro muže i pro ženy. Val. Chamrád tvrdí, že návrh je příliš radikální. Příčiny rozvratů manželství jsou individuální a nedají se generalisovat. Nebylo by lidské a křesťanské zakazovat nové manželství kazatelů. Bylo by to omezování osobní svobody. Doporučuje přenechat staršovstvům rozhodnutí, zda ná rozvedený farář setrvat ve sboru. PhMr Věra Ullmanová upozorňuje na nutnost prevence: výběr budoucích manželek kazatelů by se měl dít odpovědněji. Měly by to být ženy ochotné k obětem a milující církev. C. Houdek praví, že rozvrat manželství kazatele působí vždycky pohoršení ve sboru. Návrh podle něho neřeší příčinu rozvodů. Studentům teologie by se mělo vhodným způsobem vštěpovat, že manželství je nerozlučitelné. Tresty by měly zůstat až na místě posledním. Dr. J. Utter rovněž má zato, že by se na tuto věc měli studenti upozorňovat včas na fakultě. Mgr. Rodr. Myslí, že by se o otázce rozlučky manželství kazatelů měl vyjádřit studijní odbor. R. Žárský se zmiňuje o tom, že bratři kazatelé vnitřně své těžkosti (i manželské) tají a nenalézají dost důvěry k členům sboru nebo i k jiným svým kolegům, aby se s nimi o nich poradili. J. Sebesta praví toto: Manželství je složitá věc. Vyžaduje důvěrníky a zpovědníky. Nerozlučitelnost manželství drží Mt 19. a 1 Kor. 7. Nový snatek by měl být přijímán jen jako dar z veliké milosti Boží. Je tu obdoba jako když jde křesťan do války, bolestně avšak přese ve víře, že Pán Bůh odpustí. Zrovna tak je tomu při novém manželství. Dr. Kejř má zato, že návrh Horáckého seniorátu nelze nazvat tvrdým. Farářky potřebují statečnost, aby podpíraly své muže, kteří jsou nyní často ve svízelném postavení. Každý rozvod faráře je úderem do života sboru a budí pohoršení. Má zato, že by rozvedený kazatel měl odejít na jiný sbor a kdyby došlo k druhému rozvodu, že by se měl vzdát duchovenského povolání. Karel Matějka podtrhuje důležitost této otázky. Kdyby synod nic jiného neudělala nežli tuto věc vyřešit, bylo by to dost. Jakarovnat rozvody manželství ve světle Písma? Kazatel rozvedený by neměl do nového manželství vstupovat. Dr. K. Pala upozorňuje, že rozvod je možný i podle Písma: pro cizoložství. Nemohl-li by rozlučený vstupit do nového manželství, je to neunesitelné. Václav Uhřík praví, že je potřeba i v manželství lásku pěstovat. Pěstuje-li se, láska roste. Nepěstuje-li se, nepomůže ani kárná komise. Pěstování lásky má se dít skutkem a pravdou a nikoli jen jazykem. J. Karas se ptá, co dělat, aby se rozvody nemnožily. Připojuje se k návrhu Dr. Kejře. Jar. Mámek připomíná píseň č. 246 verš 2 "týž víry základ mají ve prsou a v lásce tvoji svorně žijí jsou". To je základ pravého křesťanského manželství. Mládež by se navzájem měla seznamovat v kursech, které církev pořádá. Tak by snad

lecko dostal manželku hodnou slov, že je darem od Hospodina. J.A. Dvořáček obdivuje se, že naše manželství ještě vůbec trvají. Je to zvláštní milost. Návrh Moráckého seniorátu nese podle něho známky zákonické. Rozvedený kazatel měl by sám rozvážít, zda má zůstat ve sboru či ne, a i to, zda se má znovu oženit. Pripomíná proroka Ozeáša. Emil Stehlik doporučuje, aby senioři věnovali větší péči pastorační farářským manželstvím. Jakub Trojan praví, že by kazatelé měli častěji mluvit s kazatelny o manželství a i s mládeží že by měli častěji o rodinném životě hovořit. Dr.P.Simek má za to, že by pastorační péči o farářské rodiny měli mít také seniorátní kurátoři. Jiří Ruml projevil názor, že bude-li theologická komise promýšlet tuto otázku, měla by přitom myslet nejen na faráře, nýbrž obecně na všechny. Vyskytuje se názor, že je lépe nemít děti. Má to leckdy příčiny metafysické: nevím, proč bych měl mít děti. Nevím, co jim povím. A tak hledání smyslu života v životě končí leckdy v nesmyslu. Někdy i kazatelům se jejich povolání a poslání zdá být nesmyslem. Předseda Dr.V. Hájek konstatuje, že diskuse je skončena. Praví: Jde o věci vážné. Vcelku se však ukazuje, že si nevíme račy. V jedněch názorech se ukazuje strach o církev, z druhých zas prozaňuje láska. Upozorňuje na dvě skutečnosti: Mohou se ti, kteří žijí v pěkném manželství něčím chlubit? Měli by počekat svým ženám, že to s muži tak dlouho vydrží. Vždyť si často jdeme jedni druhým na nervy. A je to jen zásluha druhé strany, že to tak dlouho s první stranou vydržela. A druhá skutečnost je ta, že i lidé velmi opravdoví žijí leckdy v druhém pěkném manželství. Nakonec byla podle návrhu Hromádkova spojena první část návrhu Dr. Kejřa s doplnkem seniora Emila Stehlika a bylo učiněno toto konečné usnesení:

Synod s hlubokým zármutkem a pokáním zjišťuje, že v posledních letech bylo rozvedeno několik manželství kazatelů církve. Pripomíná všem kazatelům a jejich manželkám slova Kristova o nerozlucitelnosti manželského svazku (Mk 10, 11s, L 16, 18; 19, 5-9, Mt 5, 32) a žádá je, aby se vši opravdovostí upravovali všechny vztahy manželského a rodinného života v lásce, dobré vůli a pokoji, jak je k tomu nabáda Boží slovo, které zvěstují. Synod ukládá seniorům a seniorátním kurátorům, aby věnovali zvýšenou pastyrskou péči manželstvím a rodinám kazatelů ve svých seniorátech.

Návrhy č.27 a č.28 (repartice) byly vzaty z pořadu jednání, protože to, co žádají, se fakticky už provádí.

Na to bylo přečteno J. Vebrem p o s e l s t v í s y n o d u v konečném znění a bylo bez debaty jednomyslně přijato. - oselství zní takto:

Bratři a sestry,

posíláme Vám pozdrav ze XIV. synodu československé církve evangelické apoštolskými slovy: Milost vám a pokoj od Boha Otce i Syna jeho Ježíše Krista.

Podstatným smyslem našeho synodu byla touha pomoci našim sborům k bohatšímu duchovnímu životu a hledat cesty, aby naše svědectví bylo účinné, ryzí a srozumitelné. Připomínali jsme si, že církev Ježíše Krista je společenstvím těch, kdo opravdu uvěřili a kdo ve slépějích Ježíše Nazaretského chtějí sloužit svým bližním, blízkým i vzdáleným. Mysleli jsme na každého z vás, na bratry a sestry kazatele, ale také na všechny mladé a staré, dospělé i děti, kteří sedí pod kazatelnou a oslavují svého Boha žalmy, písněmi i společnými modlitbami. Jsme vděční za jejich věrnost a vytrvalost v obecenství a v díle církve. Toužíme po tom, aby výsledky našeho jednání přinesly užitek všem sborům a byly posilou každému jednotlivému udu naší církve. Stojíme uprostřed vážné doby, pod tlakem těžkých, stále nerozřešených otázek veřejného i mezinárodního života. A v takové době můžeme vykonat církev své velké poslání jen tenkrát, když každý její úd poznal osobeř moc evangelia, byl vnitřně osvobozen od všeho sobectví a když v pokání, u vědomí odpuštění hříchů radostně koná službu ve svém všedním a nejvšednějším životě. Přejeme tedy kazatelům, starším (presbyterům) i všem ostatním údům našich sborů, aby rostli ve víře a v radostné naději se opírali o moc toho Pána, který za nás umřel, který vstal z mrtvých, překonal hřích i smrt a má ve svých rukou klíče pekla i smrti. A stejně jim přejeme, aby stále byli otevření moci Ducha svatého, očekávali plnost Jeho darů podle Písma a byli připraveni na nové a nové milostivé a nečekané Jeho zásahy.

Obírali jsme se otázkou našeho rodinného života. Církev, jak ji rozumíme ze svědectví apoštolského, jest shromážděním nejen jednotlivců, nýbrž celých rodin. Každá naše rodina má na sobě obrazet slávu i odpovědnost církve Kristovy. Ale celý způsob našeho života se změnil od dob, kdy církev vyrůstala v jednoduchých poměrech životních a kdy se opírala o prosté a jednoduché zvyky venkovského prostředí. Dnes se přetváří rychlým a nezastavitelným životem celá stavba naší společnosti. Tvář našeho venkova se mění. Technické vymoženosti se množí. Muž i žena jsou namnoze zaměstnaní. A napětí veřejného dění hluboce zasahuje do našich rodin. Proto tím jemnější a tím pravdivější musí být naše péče o ryzost a čistotu manželských vztahů. Musíme hledat duchovní zdroje, abychom překonávali nebezpečí, které nejednou hrozí manželskému soužití, rodině a tím celé naší společnosti. Soudíme však, že moc evangelia, tj. zvěsti o přítomnosti Ježíše Nazaretského uprostřed nás, v našem pachtění i bloudění, v našich starostech i bolestech, v našich poklescích a hříších jest mocnou zbraní proti všemu nebezpečí i všem násklahám dnešního života. Nevymlouvejme se na svět a jeho nedostatky, nýbrž vždy při každé příležitosti se tažme ve své rodině, v manželském soužití, ve vztahu mezi rodiči a dětmi, zda jsme vskutku uvěřliv obnovující moc evangelia a zda při každém kroku se kontrolujeme vědomím, že nejeme sami sobě živi, nýbrž že celý náš život má být posvěcen očišťující láskou a milostí Ježíše Krista. Z tohoto základu má být veden náš duchovní zápas proti všemu, co narušuje nebo rozkládá náš

rodinný život, co znehodnocuje lidství v jeho důstojnosti a určení (např. umělé potraty, lehkomyšlné a nečisté vztahy mezi mužem a ženou, při zaměstnanosti obou rodičů málo času pro děti, nesmírná náročnost, opouštění starých lidí a nedostatek pochopení toho, čím má být manželství). Náš duchovní zápas o ryzí svědectví víry musí se projevit především v našem úsilí o prostou čistotu v manželských vztazích a o hlubokou náplň rodinných svazků. Nevěrnost v manželství a rodině narušuje základy celé společnosti. Připomínali jsme si právě proto ve svém jednání synodním a připomínáme to i vám, bratři a sestry, jak velkou odpovědnost neseme všichni za své děti a vnuky. Rozumíme dobře velkým úkolům, které si klade dnešní společnost právě v oblasti výchovy. Chceme svým způsobem pomáhat, aby naše mládež brala odpovědně a vážně závazky, které na nás všechny doléhají při výstavbě nových společenských pořádků. Je to nesnadné a vyžaduje to osobní pravdivost a čestnost, úctu a lásku k člověku, sebezapíravou práci a službu, která pro sebe nic neočekává. Chápeme proto, jak i naše společnost prochází právě v dnešní době mnoha těžkostmi, dočasnými neúspěchy, ale také mravní i osobní nepřipraveností těch, kdož jsou postaveni do veřejného života. Nemůžeme soudit a odsuzovat, jen připomínáme, že jsme všichni odpovědní za to, co se děje, a že jsme povinni výchovou k opravdovosti a k čistotě, ke službě a obětavosti pomáhat všem a všude. Ale tu jsme si na synodu připomínali, že opravdová víra v evangelium je zdrojem síly ve všech lidských zápasech. Proto vás voláme, bratři a sestry, abyste své děti vyzbrojovali pravým poznáním evangelia, abyste se nejen nestyděli za svědectví své víry, nýbrž naopak, abychom s pokornou statečností stáli se svými dětmi všude tam, kde náš lid potřebuje a bude potřebovat naší pomoci. Víra v evangelium a služba ve šlépějích Ježíše Nazaretského není překážkou při budování nových společenských pořádků. Jest naopak mohutnou pomocí ve chvílích nejobtížnějších. Mládež zapálená ohněm evangelia bude vždy stát proti všemu lajdactví a cynismu, proti nevážnosti, sobectví, neodpovědnosti a proti pohrdání velikými statky pravdy, lásky a naděje. Bez ohně a zápalu v srdci, bez ryzí lásky a bez radostné naděje nedá se budoť nic velkého. A proto musí být naše péče o mládež, o její ryzost, čistotu a obětavost naším velikým posláním. Čisté rodinné svyzky, bratrská láska a péče o mládež byly vždy přední starostí našich reformačních otců. Jestliže se i dnes hlásíme se věi skromností, ale i opravdovostí k odkazu husitskému a bratrskému, zůstává nám péče o rodiny a mládež radostným závazkem pro dobro církve i pro blaho naší společnosti.

Žijeme stále v době velikého napětí mezinárodního a mimořádně těžkých úkolů při vytváření mírového soužití mezi jednotlivými oblastmi dnešního lidstva. Dílo našich státníků se nemůže podařit, jestliže nevytvoříme pravé ovzduší pro mírové rozhovory. Všechny velké obtíže politické i hospodářské, mravní i duchovní souvisejí dnes uzce s napjatou situací mezinárodní. Proto vám, bratři a sestry, připomínáme, abyste s otevřeností a porozuměním chápali dnešní těžké

otázky v jejich podstatě a abyste svou moudrostí, prací a obětavostí pomáhali odklízet vše, co vyvolává a prohlubuje lhostejnost, nedůvěru, nenávisť a nepřátelství. Na každém z nás záleží. Každý z nás jsme svým způsobem odpovědní za zítřek, za život svůj i svých dětí. Nikdo z nás se nesmí vymlouvat, že otázka budoucnosti jest jen v rukou politiků a státníků. Všichni jsme také povinni modlitbami, životem a prací pomáhat na všech stranách, kde se koná veliké dílo výstavby a kde se vede zápas o pravdu a skutečný pokoj mezi národy. Víra v evangelium znamená odpovědnost a službu. Pomáhejme v duchu evangelia jeden druhému ve svých duchovních zápasech i hmotných potřebách. V tomto směru myslíme i na své kazatele a jejich rodiny. Záleží na tom, co učiníme dnes nebo zítra.

"Neboť praví Bůh: V čas příhodný uslyšel jsem tě a v den spasení spomohl jsem tobě. Aj, nyní jest čas příhodný, aj, nyní dnové spasení." 2 Aor 6,2.

Po přečtení a odhlasování tohoto poselství ujal se slova děkan Dr. J. L. Hromádka a mluvil o návrhu poselství mírového. Toto poselství mělo být reakcí na bagatelisování dnešní vážné situace a proti těm, kdo theologicky zdůvodňují užití neukleárních zbraní a ovšem i proti těm, kteří říkají, že se ta věc nás netýká a že ji máme přenechat státníkům. Protože návrh tohoto mírového poselství nemohl včas být předem dodán členům synodu, navrhl děkan Dr. Hromádka, aby byl předán komisi, která má připravit nové vyznání s tím, aby jeho obsah do tohoto vyznání vpracovala. Bylo to synodem přijato.

Nato Dr. P. Šimek předložil synodu definitivní text návrhu na doplnění článku 63 Řádu o správě církve o volbě vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady. Text vypracovali Dr. P. Šimek, J. A. Dvořáček a Dr. J. B. Souček a zní takto:

Článek 63, odst. 8 řádu o správě církve doplňuje se dalším bodem:

h) pověřovati funkcí vedoucího kanceláře synodní rady -synodní radě odpovědného- jednoho z ordinovaných tajemníků synodní rady (§ 10. odst. 4. c.zr.) a z této funkce ho odvolávat.

Debata o tomto návrhu provedena nebyla. Při hlasování byl návrh přijat dvoutřetinovou většinou.

Alfréd Kocáb pak podal tento návrh:

Příští synod necht trvá tři dny s večerními službami Božími den předtím.

Návrh byl přijat.

Ke konci zasedání se Vl. Sláma dotazoval, jak je používána sbírka na bohoslovce. Předseda Dr. V. Májek vyložil, že se té sbírky používá především na stipendia bohoslovcům a

vedle toho i na výlohy s překládáním Starého a Nového zákona.

Tím bylo zasedání ukončeno.

Závěrečnou modlitbu vykonal František Sklenář z Třebíče a synod zazpíval verš 5. a 6. písně č. 272 "Prospívej, prospívej, o Sione" Bylo 18 hod.

(Poznámka: Zápis o tomto zasedání učinili
Vladimír Doule a Vladimír Kalus)

S E D M Ě Z A S E D Á N Í

Bylo to zasedání poslední a mělo ráz bohoslužebný. Konalo se ve čtvrtek 28. února 1963 v 19,30 hod. v modlitebně na Vinohradech. Účastnili se ho mnozí členové církve ze sboru vinohradského a i z ostatních pražských sborů.

Po vstupním slově seniora Ústeckého seniorátu Zdenka Somolíka a po společném zazpívání písně č. 268 "Radujme se vždy společně" vykonal modlitbu a krátkou večerní pobožnost jmenovaný senior Zdeněk Somolík z Teplic opíraje se o dva biblické texty, které dále uvádíme, řekl toto:

Přisahou vás zavazují, dcery Jeruzalémské, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by sám nechtěl. (Píseň Šalomounova 8,4).

Když vstoupil na loď, vstoupili za ním i učedníci jeho. A ať, bouře veliká stala se na moři, takže vlny přikrývaly loď. On pak spal. A přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hynemeť. I dí jim: Proč se bojíte, o malé víry? Tehdy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké. (Matouš 8,23-26)

Dvakrát tu mluví srdce. Poprvé stojíme s Písní Šalomounovou v zahradě krásné a poklidní, slavnostní a radostné. Ten, na koho čekáme, koho miluje naše srdce, spí. Srdce, jež tady mluví, trpělivě čeká. Čeká a napomíná netrpělivé kolem sebe: Nebuďte mého Milého! Nebuďte ho, družky netrpělivé! Přejte mu spánek! Nestačí, že je tu s námi?

To mluví láska, plná ohledu k Milovanému, i když je třeba sama také nedočkavá. Ale je to láska, která nehledá svých věcí: Nebuďte ho, dokudž by sám nechtěl. - Nebylo by to pěkné, kdybychom tak mohli a dovedli cítit, myslit i promlouvat k tomu, jež čekáme? Jistě. Jistě, kdybychom byli v Zahradě ...

Podruhé však jsme v lodi. I tady je Milovaný, Pán. Spí. Strhne se bouře. V lodi nejsou nevěsta a čekající družičky. Zkušeni muži tu veslují. Kolikrát se už poprali s mořem! Ale tentokrát se bojí. Kdepak nějaké: Nebuďte, nechte ho! Na to není teď kdy. Přistupují k němu a budí ho: Pane, zachraň nás; nedbáš, že hyneme? - I tady mluví srdce. Ovšem srdce, které víchř otevřel dokořán. Cíší odtud úzkost a strach ...

Ale ještě něco: Spolehnutí na Pána. Jistá, třeba nedokonalá oddanost. A nadějnost. Vynesť jim to sice pokárání pro malou víru, avšak je to přece jen víra, která směřuje k oslavení Pána. On vstane a utiší bouři a provede víchřem ty své.

O dvojím oslavení slyšíme. Obojím jsme Pánu povinováni. I tou oslavou radostnou v zahradě očekávání, jakoby tváří v tvář, i oslavou důvěry a doufání uprostřed vln.

My se patrně vidíme častěji a spíše s těmi v lodi. Ale opravdu s nimi? Víme to dobře, že je s námi Pán? Máme jeho důvěru, abychom k němu volali?

Nevíme o něm jen, když vlna za vlnou se valí? Nevoláme jen z úzkosti? Nechybí nám víc radostného tónu čekajících družek Nevěsty? I toto, to obojí musí mít místo v životě církve i jednotlivce: Nechte ho, čekejte, děkudž by sám nechtěl!

Na konci svého synodu chceme slyšet výzvu k tomu, abychom se naučili modlit se a obracet se k Pánu. On však žádá lásku trpělivou a radostné čekání. Jako jsme právě zpívali: "Radujme se vždy společně" s vědomím, že nespí ten, kterýž ostříhá Izraele, že platí jeho slib: "A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa." A prosme teď v písni, abychom zakusili přítomnost Pána Ježíše Krista i jeho dary, nyní i na věky. Amen.

Po této pobožnosti zazpívalo shromáždění společně píseň č. 136 "Jezu Kriste, Synu Boží" a synodní kurátor Dr. Simek přednesl přednášku na thema "Služba církve církvi". Právě toto:

Milí bratři a sestry,

naš milý bratr děkan dr. Hromádka proslovil při zahajovacím shromáždění synodu v chrámu u Salvátora přednášku na thema: Služba církve světu. Já jsem byl požádán, abych promluvil na thema: Služba církve církvi. Rád bych k tomu řekl úvodem dvě věci:

1) Nejsem theolog, nýbrž laik. Při zpracování přednášky jsem se proto pokusil opírat se hlavně o velkou theologickou práci, která se konala a stále koná ve Světové radě církvi, zvláště v oddělení pro práci laiků, a o materiály valného shromáždění Světové rady církvi na podzim 1961 v Dillí.

2) Moje thema bylo zvoleno jako protějšek k tematizaci bratra děkana Hromádky: Vedle přednášky o službě církve světu necht je také přednáška o službě církve církvi. Jenže thema takto zvolené obsahuje v sobě protimluv. Církve tu není přece pro sebe nýbrž pro svět, aby mu sloužila v následování lásky Kristovy ke světu. To je jedno ze základních poznání, které bylo v pozadí celé práce valného shromáždění Světové rady církvi v Dillí. Jeho obsáhlé usnesení o službě církve se vlastně zabývá jen bolestnými otázkami dnešního světa. Kde je tu potom místo pro službu církve církvi? Také my věříme ve svatou církev obecnou, ale na rozdíl od svých katolických bratří v ní nevidíme kus nebe na zemi. Církve, která by byla na sebe soustředěna, jde mimo své poslání. Proto služba církve církvi může být v nejlepším případě jen jejím druhotným úkolem, aby církev mohla plnit svůj prvotní úkol,

to je sloužit světu a lidem, které Pán Bůh tak miloval, že Syna svého jednorozměrného za ně dal. A On čeká také od nás, že budeme méně soudit - "Nesudte, abyste nebyli souzeni" (Mt. 7,1-5), pamatujme téměř na 2.000 let, kdy církev měla příležitost k působení a přece svět vypadá tak, jak vypadá a proto méně suďme a více milujme.

Ale teď k věci samotné: Církev si zajisté slouží v první řadě tím, jak se sytí Slovem Božím, jak se zaposlouchává a vštěpností do evangelia, jak se utvrzuje na cestě víry křtem a večeří Páně, jak se její členové navzájem potěšují a posilují v pastýřské péči, jak si pomáhají v hmotných potřebách křesťanskou službou. Zde je však na místě otázka, zda se to děje v pravém zaměření, zda církev smí být spokojena s touto službou, jak jí koná. Vždyť církev si ani těmito všemi dary neslouží v první řadě pro své uspokojení z nějakého náboženského sobectví. Církev tu není pro uspokojování náboženských potřeb. A jestliže to činí - bude potom mít z těchto darů pravé požehnání?

A tak vlastně služba církve církvi spočívá především v jednom: že se neustále sama reviduje, zda plní své pravé poslání, zda je zaměřena na cíl a určení, jež jí Pán Bůh dal, zda je ochotna se neustále se zřetelem na tento cíl nově reformovat. V tom spočívá pravá služba církve církvi, že nečeká, až ji bude Pán Bůh volat k pořádku skrze okolní svět, až jí to budou říkat její kritikové třeba z řad našich spoluobčanů komunistů, ale že se sama bude volat k pokání a k zaměření na svůj pravý cíl, že sama bude usilovat, aby byla městem, které může ležet na hoře z daleka viditelné, aby tak sama svou existencí, svými pořádky, ale i rázem svého života, svým obecnstvím a hlavně svým služebným postojem, ne však služebníčkováním (!) mohla být znamením, vztyčeným uprostřed světa, jež ukazuje na pravého Pána dějin. Jak církev sama sebe volá k pořádku, tak si koná službu, kterou je sobě povinna.

Položme si však otázku: Dojde-li církev na této cestě k nějakému lepšímu poznání, bude je moci uskutečnit? Vlivem okolností, do kterých nás Pán Bůh postavil, je nám téměř uzavřena cesta, na níž bychom mohli hledat nové formy církevní práce, měnit uzpůsobení církve. Naše církev a nejen naše, je svým vnějším uzpůsobením a formami práce pozůstatkem doby, kdy žila jako církev lidová, to jest kdy především se členové do ní rodili a pokládali příslušnost k ní za samozřejmost a součást civilizace, ve které žili. Ale zevnější formy nejsou vše. My jsme povětšinou dost staří, abychom mohli sledovat, jak se nám pod rukama změnil ráz života církve od sboru jednoho muže kdysi, kdy celý život sboru se soustředil jen na obvyklý církevní provoz, při němž členové sboru byli zcela pasivní, až ke sborům civilního neformálního života a obecnství za aktivní účasti mnoha lidí. A při tom se příslušnost k církvi stává a bude čím dál více stávatí aktem osobního rozhodnutí a vyznání. Přesto tedy, že zevnější formy církve nemůžeme podstatně měnit, dávají nám dost možností, aby církev plnila úkol, pro který jí zde Pán Bůh má, jen když využije příležitostí, které se jí takto nabízejí.

V Novém zákoně je jedno místo, které zaznělo hned na počátku našeho synodu z ust presbytera br. Vilíma a které se zvláštní zřetelností nám říká, co je cílem církve. Hluví se tam (Ef. 4, 7-12 o tom, že Kristus sestoupil do "nejnižších stran země", že dosáhl vítězství a dává lidem dary. Na pozadí této skutečnosti se pak říká, že on dal některé apoštoly, proroky, jiné evangelisty, pastýře a učitele "pro spořádání svatých k dílu služebnosti" (s Karafiátem vynechávám tu čárku za sloven "svatých"). To znamená, že Kristus dává své církvi duchovní dary, které jsou předpokladem určitých pověření - neřekneme hned úřadů - v církvi a že cílem jejich působení je právě toto: spořádání, vedení, chcete-li vychovávání, probouzení, organisování "svatých", tedy členů církve k dílu služebnosti, k dílu služebné lásky. To je tedy určení, které dává církvi její Pán. To je tedy účel života církve, býti lidem a světu ku pomoci. To neznamená nutně a za všech okolností nést v první řadě světu zvěstí evangelia, nýbrž znamená to evangelium žít v konkrétních vztazích života. Vždyť konečně i u Krista šlo v první řadě o vtělení a vše, co souviselo s tímto dílem spásy a teprve v druhé řadě šlo o zvěst, která to tlumočila.

Církev je tu tedy pro to, aby vedla své členy k dílu služby konané pro ty, kteří jsou členy církve ("nejvíce pak domácím víry") (Gal. 6, 10), ale také pro ty, kteří stojí mimo církev. V této souvislosti zminují slovo jednoho z ekumenických pracovníků (H. H. Weber v Laity, také v Zeichen der Zeit), který upozorňuje, že podle Nového zákona možno vidět lid Boží z dvojího hlediska: jednak jako sbor podle obrazu města na hoře ležícího, jednak jako lid v rozptýlení podle obrazu soli země (Mt 5, 13-14). Je to v souhlase i s tím, co se říká o Pánu Ježíši, který si vyvolil dvanácte učedníků "aby s ním byli a aby je poslal kázat" (Mar. 3, 14). Církev, lid Boží je tu, aby byl solí země, aby žil v rozptýlení, nebo lépe řečeno, byl přítomen ve světě a tak plnil svou solnou funkci. A sbory jsou místo, kde se pro ni připravuje, kde je pro ni těmi, kteří stojí v čele sboru, připravován. A toto shromažďování a zase rozptylování je neustálý rytmus života církve, bez něhož nemůže žít, jako nemůže existovat tělo bez rytmu dýchání.

A ještě jedno přirovnání církve bych rád uvedl: Významný představitel na valném shromáždění Světové rady církví v Dillí vyličil ve svém projevu svůj rozhovor s evropským misionářem, jenž se právě vrátil z Afriky. Vyptával se ho, jak káže tamnímu lidu evangelium. Misionář uvedl tento příklad: Pastviště afrického kmene Zulů je obehnané trnitými houštínami, které je chrání před nebezpečím. Jednoho dne telátko chtělo uniknout z ohrazeného prostoru, protože cítilo venku čerstvou trávu. Trnitým houštím nakonec přece jen proklouzlo z chráněné pastvy a za ním jeho matka a postupně celé stádo. Stádo se rozprchlo na všechny strany a tak, bez ochrany, stalo se brzy kořistí šelem.

V pojetí onoho misionáře místo tak důmyslně chráněné trnitým houštím je církev, křesťanský sbor. Proto zůstanme

na chráněné pastvě, poučoval misionář své věřící, na místě, kde církev vám skýtá ochranu ve svých sborech. Medejte se svěst, zejména dokud jste mladí, zjevně zelenější pastvou za hranicemi svého sboru. Zůstanete-li pěkně pohromadě v rodinném společenství sboru, budete bezpečni pod Boží ochranou. Neboť svět za hranicemi církve, sboru, je cizí, zlý, nepřátelský a sbor je bezpečný domov, který se právem od nebezpečného světa odděluje a žije v oddělené existenci sama pro sebe. Co my si máme o celé věci myslet?

Není sporu, že dnešní svět o evangelium nestojí, že se zařizuje po svém, že je k němu netečný, nebo je vysloveně odmítá a že je proto také církvi cizí, ne-li nepřátelský. Zajímavé však je, že se tato skutečnost přijímá v oblasti ekumenického hnutí bez hořkosti a bez výčitek. Patrně proto, že je známo, že i křesťanská církev na tom nese svou vinnu, že pohoršení, které někdy ve světě působila, nevyplývalo vždy z věrnosti evangeliu. Ovšem že jsou ve světě lvi a nebezpečná zvířata jako válka, rasové nepřátelství, hlad a jiné hrozné věci, a jejichž existencí ani křesťan nemůže souhlasit, musí je odmítat, i když zase dlužno říci, že i zde má církev svůj díl viny. A přece na tento svět evangelium i církvi cizí, ne-li nepřátelský, s jeho nebezpečím, svítí jedno světlo, které osvěcuje k a ž d é h o člověka, přicházejícího na svět, světlo Kristovo (Jan 1,9). On jest světlo světa, i toho dnešního. Smíření, které způsobil, je mýtno pro všechny lidi (1 Jan 2,2). A nezapomínáme, že křesťanství je mateřským klínem moderní evropské civilizace (von Oppen), a že to není jen svět, který opustil křesťanství, ale také i křesťanství, které opustilo svět, když na počátku nové doby stálo před nejtěžšími otázkami.

A nezapomeneme také, že ani církev nebyla dříve od světa oddělenou společností, onou ochrazenou misionářovou opadou, nýbrž že žila uprostřed něho a měla svůj podíl na jeho utváření - zda vždy v soulase s Boží vůlí, je ovšem jiná otázka. Svět byl v dávné době přehledný a evangelium v něm mělo, nebo mohlo mít svou průkaznost. V převratné a spleťtější dnešní době ji však pro lidi ztrácí, život se jím rospadá na dvě části, všední a nedělní a nedovedou je navzájem spojit, jejich víra visí ve vzduchu.

Ani to však neznamená, že misionářova rada v přirovnání skrytá, je správná. Právě naopak: církev nemá být touto od světa oddělenou vesnicí, závětrím, ghettem, je-li pravda, že Kristus je světlo světa, tedy nejen církve a že církev je tu pro svět, ne aby se soustředila na své spasení, nýbrž aby světu nesla svědectví evangelia ve služebné lásce, v níž na sebe vezme i břímě lidské nevěry, jak to od ní čeká její Pán.

To tedy znamená, že se církev má otevřít starostem a bolestem světa našehoездеjšího života. Ona má být místem, kam přicházejí její členové se svými starostmi, otázkami i radostmi, i se starostmi a radostmi svých bližních, jimž by byli rádi ku pomoci, aby je tam promýšleli ve světle evangelia se svými pastýři a bratřími a sestrami, kteří stojí v čele sboru, a pak zase odcházeli do každodenního rozptýlení: v nich, v jejich životě a skrze ně se setkává

evangelium se světem a může v něm být, nejsou již uzavřeno v církvi, kvasem. Církev je ve světě přítomna v rozptýlení svých laiků, v nich má být se světem solidární a lidem osvědčovat své spolulidství. To neznamená, že se máme se vším ve světě ztotožnit, ale máme se cítit za spoluodpovědní.

Již jsme si řekli, že ve světě jsou těžké a bolestné otázky, které je třeba řešit. Bratr děkan Hromádka nám to připomíná svou theologickou prací i svou činností. Žijeme v převratné době a máme v ní nést svůj díl odpovědnosti, poslušni jsouc výzvy apoštolovy (Filip. 4,8-9), abychom přemýšleli o všem a měli účast na všem, co je pravé, poctivé, spravedlivé, čisté, milé, dobropověstné. Rád bych však v tuto chvíli zdůraznil, že mi nyní nejde především o účast křesťanů na řešení těchto velkých otázek lidské pospolitosti. To není každému ani dáno, i když každý to může sledovat s vnitřní účastí a porozuměním a podporovat aspon z dálky svými modlitbami. Spíše mi teď jde o to, zdůraznit, že i v malém nebo menším světě většina nás ostatních křesťanů musí žít v solidaritě se svým okolím a brát na sebe spoluodpovědnost za řešení jeho otázek, které jsou často v přímé souvislosti s oněmi velkými otázkami, které hýbou světem.

Mohlo by se zdát, když toto všechno říkám, že zde nikde není řeč o službě církve církvi. A přece ano: bude-li si církev ve svých rozptýlených laicích takto dělat starost s bolestmi dnešního světa, svého okolí, a hledat pro ně pomoc ve světle evangelia, bude sloužit i sobě k lepšímu jeho chápání. Neboť tlumočení evangelia není jen odborný výklad, který dává Písmu theologicky školený kazatel (Kř.R. 1960/7 str. 212). Takový výklad po pravidle vzniká teprve tam, kde posluchači ve smyslu toho, co takto slyšeli, chtějí také žít svou křesťanskou existenci ve všedním životě. Tehdy se jim teprve ukazuje, a kazateli na nich ozřejmuje, co evangelium je. To je ono "B" nutné k onomu "A", řečenému s kazatelnou. Teprve v tomto jakémsi dialogu vzniká to, co možno nazvat tlumočením evangelia a evangelium začíná mluvit. Zde je kus skutečné služby i církve církvi.

Jde tedy o práci laiků v církvi. Oni slouží církvi také tím, že jsou k dispozici bratrům farářům a sborům, aby spolupracovali při sborovém provozu. Sbory přece nesmějí být sborem jednoho muže, kazatele, to je dnes všeobecně uznávaná pravda. Záleží mi na tom, abych i zde se vším důrazem řekl, že takovéto služby církve církvi je velmi třeba. Není přece možno, aby jeden člověk s užitkem obstaral všechnu práci ve sboru. A když jsme si to teď jasně řekli, pak musíme stejně jasně říci, že v takovéto službě církve církvi není jediné prvotní poslání laik a že nenaplnuje ani zásadu všeobecného kněžství, kterou jsme si zuzili nesprávně na službu Slova tak, jak se jí tradičně dosud rozumí. Tak se bratři laické stávali a stávají často i druhými faráři ve sboru, třeba někdy i lepšími, povětšinou však jen jejich kopií a odvarem. V každém případě se na laiky hledělo jako na případný резервоár pracovních sil pro vlastní provoz sboru. Avšak ~~na případný~~ ~~резервоár~~ prvotní poslání laik je služba soli ve světě, mimo provoz sboru, v jejich

občanském životě, v rozptýlení. Jde o to, aby i tam jejich existence byla křesťanskou existencí a jejich všední život bohoslužbou.

A tu se situace mění, laikové nejsou jen pomocí bratřím farářům, nýbrž zde se stávají bratři faráři pomocníky bratří laiků pro jejich daleko těžší křesťanskou existenci. Jak již jsem řekl, v nich je církev přítomna ve světě, v nich se evangelium setkává se světem. Jak tato podstatná a vlastní část církve bude ve světle evangelia žít všední život? Stačí k tomu to, co se jí dostane v běžném našem církevním provozu? Bude jí dostatečným světlem do otázek všedního dne to, co slyší z evangelia v kázání nebo v biblických hodinách? Byla doba, kdy kazatel mohl být svému sboru pastýřem, poněvadž životní skutečnost byla přehledná, on ji dobře znal a mohl svému stádu i jednotlivcům do každé situace říci pomocné slovo. Ty doby jsou pryč. Vždyt často ani vlastní žena nemá dost uspokojivou představu o tom, v jakých podmínkách její muž pracuje, aby mu mohla pomoci radou v otázkách, jež si musí řešit on v lidských vztazích na svém pracovišti. Tím spíše naši kazatelé nemohou plnit svou pastýřskou péči v té míře jako dříve. Po shromáždění bohoslužebném se jim celý sbor (pokud se sejde) ztratí, aby se s ním opět setkali jakoby z neznáma se vynořivším zase při dalším shromáždění. Jak potom může být kazatel pomocí těmto bratřím a sestrám v jejich životní situaci na pracovišti a jinde a jak je může připravovat pro to, aby tam žili z evangelia v poslušnosti svého Pána a tak plnili svou solnou a služebnou funkci? A zase připomínám: tu nejde v první řadě o zvěstování, apologetiku nebo dokonce o náboženské diskuse. A přece jak jinak má být evangelium kvasem, nedostane-li se skrze ně takto do styku se světem. Řečeno zcela konkrétně a adresně: neměly by se naše biblické hodiny, navštěvované většinou lidmi, kteří již stojí stranou pracovního procesu, proměnit ve schůzky, kde se probírají ve světle evangelia konkrétní živé otázky našeho světa i jednotlivých účastníků ať už se týkají lidských otázek z jejich pracoviště nebo jejich rodinného života, aby se tak ukázala živnost evangelia a jeho průkaznost v každodenním životě.

Bratři faráři nesmějí hledět na své bratry laiky jako na nekompetentní a nezletilé. Oni mají ve své většině lepší znalost všedního života a jeho otázek a i bratři faráři pochopí lépe nebo teprve tehdy smysl evangelia, když budou jejich prostřednictvím usilovat o jeho uplatnění v otázkách všedního dne. Není proto možno, aby tato vzájemná práce a porozumění evangeliu a životu v takto chápaných biblických hodinách se pak neprojevila i v kázání. Vždyt církev tu skutečně není proto, aby především usilovala o své bytí a byla samoučelná. Také tu není proto, aby zvěštovala i nadále běžným tradičním způsobem bez vztahu ke konkrétním životním otázkám spasitelné dílo Kristovo, jak to povětšinou činí, kdy posluchači pak sami musejí hledat souvislost mezi zvěstovaným slovem a životem. Pokud se o to vůbec pokoušejí, pak se jim to popravdě v situaci, kdy jsou přenecháni sami sobě, ve spleti tosti dnešního života málo daří. A přece sbory a ti,

kterí jim stojí v čele, jsou tu proto, aby naponáhali členům sboru k životu z evangelia, tedy především k životu služebné lásky. Není to lehký úkol, je dlouhodobý, stojíme na jeho počátku, ale je nadějeplný, když se na něm bude pracovat v obecenství bratří kazatelů s laiky.

Takto budou naše sbory především plnit svou prvotní funkci tím, že budou připravovat svaté, to jest věřící, pro jejich svědectví a účast na životě v rozptýlení ve služebné lásce. To je to hlavní, co se musí v onom městě na hoře ležícím, do něhož se lid Boží shromažďuje, uskutečnovat, v tom je hlavní část služby, kterou má konat církev církvi pro její přítomnost a život ve světě.

Připomenme si slovo významného holandského ekumenického pracovníka, theologa, Hanse Hoekendijka, který říká, že křesťané mají pečovat a usilovat o to, aby porozuměli evangeliu a aby porozuměli světu, a potom, že jim bude církev, pro to potřebná, přidána. Soustředme se i my na tyto dva úkoly.

Na závěr bych rád ocitoval opět onoho významného evropského laika, který mluvil v Dillí na valném shromáždění Světové rady církví a jehož slova jako by byla na náš ušita: Kristus není uvězněn v naší církvi, není vázán jen na ni. Kristus je incognito, to jest nepoznaně přítomen ve všech systémech, v nichž žijeme svůj křesťanský život. Ne všechny mocnosti a knížatstva jsou proti Bohu. Mluvíme-li o Kristu se svými bližními, kteří nejsou členy církve, není to nikdy jednostranné sdělení. Kristus je uprostřed nás a učí nás oba. My laici v církvi máme někdy pocit, že naši kazatelé mají málo pochopení pro naši soli a ritu s našimi bližními a spolupracovníky, kteří nejsou křesťany. Zájem našich kazatelů i našich presbyterů se příliš soustřeďuje na církev Kristovu a sbor v jeho společných shromážděních. Naši bratři kazatelé nás vedou k tomu, abychom byli známi jako křesťané, abychom to téměř do světa vytrubovali. Často je nám těchto připomínek velice třeba. Nestydme se za evangelium Kristovo. Ale naše křesťanská poslušnost nás častěji žádá, abychom zůstali skryti, nepoznání ve společnosti jako křesťané a tak abychom sloužili Bohu. A pak se přihodí, že nečekaně, k překvapení našich přátel - nekřesťanů, se na nás zaskví světlo Kristovo. Pak je to ne naše, ale Jeho dílo, ne naše, ale Jeho světlo. Jan, 1,9.

Do přednášky celé shromáždění zazpívalo píseň č. 17 "Tebe, Bože, chválíme".

Ke konci se ujal slova synodní senior Dr. Viktor Hájek a ve svém závěrečném proslovu zhodnotil zasedání XIV. synodu. Zdůraznil, že na tomto synodu i při rozdílných theologických a jiných názorech, vládla bratrská jednomyslnost v základních věcech. Vděčně ocenil modlitební obecenství, o které se na synodu zasloužili zvláště bratři presbyteri. I když je dnes situace církve a světa vážná a nemá se nijak přikrašlovat, přece je možno nadějně se dívat kupředu. Opravňuje nás

k tomu víra, že Kristus kraluje v církvi i ve světě. Něco z jeho slávy bylo možno vidět i prožít na XIV. synodu.

Po závěrečné modlitbě a požehnání synodního seniora zazpívalo shromáždění píseň č. 28 "Chvaltež Nejmocnějšího", čímž byl XIV. synod ukončen.

O B S A H

Strana

1. Kázání synodního seniora Dr.V.Hájka	1
2. Přednáška děkana J.L.Hromádky	4
3. Formální ustavení synodu (složení slibu, volba zapisovatelů, místopředsedů, verifikátorů, uhrada výloh synodu ap.)	13,15
4. Pozdravný telegram prezidentu republiky	15
5. Volba synodního seniora	15
6. Rozhovor o volbách do synodní rady	16
7. Volba náměstka synodního seniora	17
8. Ostatní volby do synodní rady	18
9. Pozdravný dopis studentů bohosloví	19
10. Usnesení o příštích volbách do synodní rady . .	19
11. Zpráva synodního seniora o stavu církve	19
12. Projev zástupce státní správy	32
13. Rozprava o zprávě synodního seniora o stavu církve	34
14. Usnesení o řádu členství v církvi	37
15. Usnesení o revisech účtů synodní rady	38
16. Složení kárných výborů	38
17. Přemístění sboru Kadan do seniorátu Ústeckého	38
18. Řád sborového života a pravidla konfirmace . .	38
19. Nový překlad Písma svatého	39
20. Uveřejňování nových současných písní duchovních	40,50
21. Nové vydání notovaného zpěvníku	40
22. O časopisu Český bratr	40
23. Vydat nově Žilkův překlad NZ	41
24. Nové vyznání víry	41
25. Agendární odbor	42
26. Text církevního požehnání manželství	42
27. Usnesení o křtu	42
28. Usnesení o agendě	42
29. Jednání o novém doplňku k Řádu o správě církve ve věci ustanovení vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady	43,49,58a
30. Poselství synodu	14,43,56,58a

31.	Zredukování počtu odborů při synodní radě . . .	44
32.	Seniorátní odbory pro otázky míru a ekumenismu	45
33.	Rozšíření sbírky pro Kamerun	45,46
34.	Jednání o udržení světového míru	46,47
35.	Jednání a usnesení týkající se účasti laiků na církevní správě . . .	47,48
36.	Usnesení o konání biblických hodin a bohoslužebných pro děti po celý rok	48
37.	Změna názvu seniorátu Gottwaldovského	49
38.	Bohoslužby v rozhlase	49
39.	Modlitební chvíle	50
40.	Plnění synodních usnesení	50
41.	Návštěvy ve věznicích	51
42.	Duchovenská práce mezi mládeží	52
43.	Práce laiků v církvi	52
44.	Visitující senioři jsou povinni ptát se na pastorační	52
45.	Usnesení, aby byl znovu vydán Hájkův katechismus	53
46.	Usnesení o vydání Smolíkovy konfirmační příručky	53
47.	Práce na novém katechismu	53
48.	Nedostatek bohosloveckého dorostu	54
49.	Jednání a usnesení týkající se manželského a rodin- ného života	54
50.	Usnesení, aby byl vydán rukopis knihy Št.Šoltésze Kristus a rodina	54
51.	Usnesení o umělém přerušení těhotenství	54
52.	Rozvody manželství kazatelů	55,56
53.	Návrhy mírového poselství	58a
54.	Trvání synodu	58a
55.	Večerní pobožnost Zdenka Somolíka	60,61
56.	Přednáška Dr.Pavla Šimka	61
57.	Závěrečný proslov synodního seniora Dr.V.Hájka . .	67

U s n e s e n í s y n o d u

Strana

Věci věroučné

Rád členství v církvi	37
Vyznání víry	41
Křest	42
Všeobecné kněžství	48
Nový katechismus	53

Věci správní

Usnesení o příštích volbách do synodní rady . . .	19
Premístění sboru Kadan do Ústeckého seniorátu . .	38
Obsazování sborů	48
Změna názvu seniorátu Gottwaldovského	49
Funkce vedoucího kanceláře synodní rady	58a

Věci výchovy a života členů církve

Rád sborového života	38
Bohoslužebná shromáždění pro děti	48
Duchovenská práce mezi mládeží	52
Potřeba duchovenského dorostu	54
Práce laiků v církvi	52
Visitace seniorů	52
Manželský život	54
Umělé přerušování těhotenství	54
Rozvody manželství kazatelů	56
Pastorace vězňů	51
Modlitební chvíle	50

Věci vydavatelské

Nový překlad bible	39
Zilkův překlad Nového zákona	41
Církevní zpěvník	40
Nové sborové písně	40, 50
Vydavatelská činnost	40
Katechismus Dr. V. Dájka	53
Konfirmační příručka Dr. J. Smolíka	53
Vydání spisu "Kristus a rodina" od Št. Šoltésze . .	54
Časopis Český bratr	40

Věci hospodářské

Sbírka pro národy postižené hladem	46
Revisori účtů	38

Různé věci

Kárné výbory	38
Poradní odbory při synodní radě	44
Mírové odbory v seniorátech	45
Služby Boží rozhlasem	49
Plnění synodních usnesení	50
Trvání synodu	58a

U S N E S E N Í XIV. S Y N O D U 1963

=====

V ě c i v ě r o u ě n ě

1. (Řád členství v církvi) Synod přijímá vysvětlení Dr.P. Šimka a projednávání řádu členství odročuje do příštího synodu.
2. (Vyznání víry) Synod žádá synodní radu, aby zřídila komisi, která by v příštích letech pracovala na novém vyznání víry na základě "Zásad českobratrské církve evangelické" sepsaných prof.dr. J. Kromádkou a ve spolupráci s ním.
3. (Křest) Synod ukládá komisi, která studovala otázku křtu, uveřejnění výsledku svého studia.
4. (Všeobecné kněžství) Synod vypráví, že kázání evangelia není dílo lidské, nýbrž dílo Ducha svatého, který si k této základní službě církve povolává nejen faráře, ale i další členy sboru, mezi jiným také laické kazatele, předčitatele kázání a vedoucí dětských shromáždění. Aktivní účast laiků na bohoslužebném životě sboru patří k samé podstatě církve. Na této službě laiků závisí konání pravidelných bohoslužeb na mnoha místech. Proto synod vyzývá staršovstva sborů, aby tuto práci nepřehlížela, ale naplnovala tento požadavek všeobecného kněžství. Současně synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby ve smyslu tohoto usnesení projednaly tuto otázku s příslušnými pracovníky státní správy a usilovaly o vydání dostatečného počtu souhlasů výpomocným kazatelům a objasnily presbyteriální podobu naší církve a tedy spoluodpovědnost presbyterů za vedení a život sboru.
5. (Práce na novém katechismu) Synod doporučuje, aby byl do příštího synodu vydán -nebo alespon vypracován- nový evangelický katechismus. Vypracování tohoto katechismu -nebo příručky- nechť se řídí těmito zásadami: 1. Ideovou osnovou katechismu ať je jádro biblického poselství o Boží cestě za člověkem. 2. Forma a podání nechť svědomitě a vážně přihlíží k myšlení a orientaci dnešního člověka.

V ě c i s p r á v n í

6. (Volba synodní rady) Na další šestileté období od 1.března 1963 do 28. února 1969 byli synodem zvoleni:

ThDr Viktor Hájek za synodního seniora
 Vladimír Čapek za náměstka synodního seniora
 Miloš Sourek za duchovenského člena synodní rady

JUDr Alois Sklenář za náměstka synodního kurátora
 JUDr Miloš Jarošek za laického člena synodní rady

ThDr Václav Kejř jako první náhradník z řad kazatelů
 Karel Trusina jako třetí náhradník z řad starších

Poznámka: Funkční období ostatních členů a náhradníků synodní rady končí 31. prosince 1965. (Jsou to: synodní kurátor JUDr Pavel Šimek a náhradníci Miroslav Fučík, Zdeněk Somolík, Valentin Chamrád a Vladimír Chadim)

7. (Usnesení o příštích volbách do synodní rady) Synod ukládá synodnímu zastupitelstvu, aby při volbách do synodní rady navrhovalo synodům více kandidátů.
 8. (Přemístění sboru Kadaň) Farní sbor Kadaň se přemísťuje ze seniorátu Západočeského do seniorátu Ústeckého.
 9. (Obsazování sborů) Synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby projednaly s příslušnými státními úřady, aby byla církevními tajemníky při zachování obvyklých forem státního dozoru respektována sounáležitost sborů celé církve a přirozené vztahy mezi jednotlivými sbory. V poslední době se vyskytla na některých místech tendence řešit otázky obsazování sborů a udílení souhlasu kazatelům (při sborových dnech, vykonávání služebností, při vojenských cvičeních, dovolené, nemoci) pouze v rámci okresu. Ještě třeba pamatovat na to, že naše sbory a senioráty nejsou uspořádány podle státních správních celků a že jejich vztahy přesahují tyto organizační hranice. Ve smyslu našeho presbyteriálně-synodního zřízení je nutno usilovat o zachování celistvosti a svéprávnosti církve.
 10. (Změna názvu seniorátu Gottwaldovského) Synod ve smyslu čl. 58, odst. 4 Řádu o správě církve schvaluje usnesení konventu Gottwaldovského seniorátu z 5. června 1961 o změně názvu Gottwaldovského seniorátu na seniorát Východomoravský.
 11. (Funkce vedoucího kanceláře synodní rady) Synod se usnáší na tomto doplnění Řádu o správě církve:
Článek 63, odst. 8 Řádu o správě církve doplňuje se dalším bodem: h) pověřovatí funkcí vedoucího kanceláře synodní rady - synodní radě odpovědného - jednoho z ordinovaných tajemníků synodní rady (§ 10, odst. 4 c.zř.) a z této funkce ho odvolávat.
 12. (Zpráva synodního seniora o stavu církve) Byla otištěna v časopise Český bratr. Synod ji jednomyslně schválil.
- V ě c i v ý c h o v y a ž i v o t a č l e n ů c í r k v e
13. (Shromáždění shromáždění pro děti) Synod doporučuje, aby se konala dětská nedělní shromáždění, biblické hodiny i shromáždění pro konfirmované po celý rok.
 14. (Duchovenská práce mezi mládeží). Synod schvaluje dosavadní postup synodní rady při zajišťování pomůcek a vypracování programu pro shromáždění nekonformovaných a konfirmovaných. nadále nechť synodní rada, seniorátní výbory a staršovstva sborů se ve svých jednáních a práci řídí tímto usnesením: Jako církev Slova vyznáváme, že víra vzniká ze slyšení (Ř 10,7). Slyšení vyžaduje, aby naše zvěstování evangelia oslovovalo člověka jemu srozumitelnou řečí a výrazy (1K 3,1s sr. 1P 2,2). Ježíšovo slovo: Nechte děti jít ke mně (Mk 10,14) chápeme jako příkaz, aby církev mluvila k dětem a mládeži také ve zvláštních katechetických shromážděních a rozhovorech s nimi formou učení a vzdělávání podle nejmodernějších výsledků pedagogického bádání. Na základě této naší aplikace biblického poselství do naší současnosti patří zvláštní shromáždění pro děti, konfirmandy a mládež k podstatě naší církve.

15. (Potřeba bohosloveckého dorostu) Synod je hluboce znepokojen tím, že ke studiu bohosloví na Komenského fakultě se hlásí poměrně nízký počet našich mladých bratří a sester. Zároveň vybízí staršovstva sborů, aby věnovala otázce nových bohoslovců zvýšenou péči nez doposavad. Vyslovuje také politování nad tím, že někteří zájemci nemohou studovat na KF, ačkoli se o to nejednou pokusili. Synodní shromáždění vyslovuje uznání synodní radě a fakultní radě za její snahu přesvědčit příslušné úřady o tom, že je vhodné, aby se takoví bratři stali bohoslovci naší církve a doporučuje jim, aby v tomto úsilí všemožně pokračovaly.
16. (Práce laiků v církvi) Synodní rada v součinnosti se synodním zastupitelstvem, seniorátními výbory a svými poradními odbory nechť hledá cesty zaměření práce ve sborech, v seniorátech i v celocírkevním měřítku na určitý úkol ve vymezeném období. Na rok 1964 nechť je námětem takového soustředění otázka postavení a práce laiků v církvi.
17. (Visitace seniorů) Seniori při visitacích jsou povinni ptát se na pastorační.
18. (Manželský život) Synod žádá seniory, kazatele i kazatelky, aby ve svých sborech vedli k odpovědnosti v otázkách manželských a v otázkách porodnosti.
19. (Umělé přerušování těhotenství) Synod ukládá synodní radě, aby pověřila theologickou komisí, aby vypracovala theologické stanovisko k otázce umělého přerušování těhotenství a aby potom synodní radě na základě toho vypracovala pastýřský list.
20. (Rozvod manželství kazatelů) Synod s hlubokým zármutkem a pokáním zjišťuje, že v posledních letech bylo rozvedeno několik manželství kazatelů církve. Připomíná všem kazatelům a jejich manželkám slova Kristova o nerozlučitelnosti manželského svazku (Mk 10,11s; L 16,18; 19,5-9; Mt 5,32) a žádá je, aby se vši opravdovostí upravovali všechny vztahy manželského a rodinného života v lásce, dobré vůli a pokoji, jak je k tomu nabádá Boží slovo, které zvěstují. Synod ukládá seniorům a seniorátním kurátorům, aby věnovali zvýšenou pastýřskou péči manželstvím a rodinám kazatelů ve svých seniorátech.
21. (Pastorace vězňů) Synod žádá synodní radu, aby projednala s příslušnými úřady a) aby kazatelé a církevní pracovníci měli možnost navštěvovat ty odsouzené vězně, kteří si to přejí b) aby vězňům bylo dovoleno mít bibli.
22. (Modlitební chvíle) Synod doporučuje seniorátům, aby vložily modlitební chvíle do programu všech seniorátních shromáždění a pastoračních konferencí. Účast na modlitebních chvílích je dobrovolná.

V ě c i v y d a v a t e l s k é

23. (Nový překlad bible) a) Synod ukládá synodní radě, aby sledovala a podporovala práci překladatelských skupin vedených profesory J. D. Součkem a M. Bičem tím, že zajistí -dokud nenažde způsob vhodnější- soustavné rozmnožování a rozesílání dílčích výsledků jejich překladatelské práce aspoň ve dvou exemplářích do všech sborů, aby mohly být prověřovány a používány kazateli i jinými církevními pracovníky k praktické zvěstovatelské službě.
b) Synod vítá práci obou komisí, pracujících na novém překladu Písma svatého a žádá, aby ve své práci pokračovaly. Necht však dbají ještě více obecně srozumitelnosti a dnešní běžné češtiny. Obtížná biblická místa necht jsou stručně vysvětlena v poznámkách.
24. (Žilkův překlad Nového zákona) Synod žádá synodní radu, aby podnikla kroky k vydání Žilkova překladu Nového zákona, o který jest zájem.
25. (Církevní zpěvník) Synod pověřuje hymnologický odbor, aby pracoval na sbírce současných nových písní a aby se pokoušel o jejich zveřejnění.
26. (Nové sborové písně) Synod žádá synodní radu, aby otiskovala pokud možno pravidelně v časopise Český bratr nové čtyřhlasé sborové písně s notami pro všechny hlasy.
27. (Vydavatelská činnost) Synod pověřuje synodní radu, aby usilovala o nové vydání notového zpěvníku a o nové vydání potřebné příručky Dr. V. Hájka "Co vyznáváme".
28. (Katechismus Dr. V. Hájka) Synod žádá synodní radu, aby hned vydala katechismus Dr. V. Hájka, a to beze změn.
29. (Konfirmační příručka Dr. J. Smolíka) Synod žádá synodní radu, aby vydala zatím třeba jen cyklostylem Smolíkovu konfirmační příručku.
30. (Vydání spisu "Kristus a rodina" od Št. Soltésze) Se zřetelem k určité části zprávy synodního seniora a svědectví bratra děkana Hromádky, kde bylo upozorněno na potřebu sloužit naší nové společnosti budováním věrných a výchovatelsky odpovědných rodin, ukládá XIV. synod vydavatelskému odboru synodní rady, aby znovu předložil JCN k vydání rukopisu br. faráře Št. Soltésze Kristus a rodina. Naléhavost vydání zdůvodnit odkazem na závěry obou svrchu zmíněných projevů.
31. (Časopis Český bratr) Synod vyslovuje uznání vydavatelskému odboru při synodní radě za úsilí o tiskovou činnost sloužící církvi. Současně však žádá, aby vydavatelský odbor usiloval o vytvoření nového redakčního kruhu Českého bratra, který by tomuto časopisu vtiskl jednotnější ideovou linii. Synod navrhuje, aby se tento časopis věnoval zvláště otázkám evangelisace a vnitřní misie, a to v krátkých a úderných článcích.

V ě c i h o s p o d á ř s k é

32. (Sbírka pro národy postižené hladem nebo jinou pohromou) Synod se usnáší o rozšíření dosavadní sbírky pro hladovějící národy (Kamerun) a doporučuje, aby údové našich sborů byli vyzváni, aby věnovali jednorázově podle svých možností co největší příspěvek pro pomoc hladovějícím a trpícím v méněvyvinutých zemích. Pomoc je určena přednostně církvím pro jejich sociální práci (sirotčince, nemocnice), ale i pro pomoc při hladomorech, zemětřeseních a epidemiích. Může být použita také pro sociální pomoc mimo církev.
33. (Revisoři účtů) Za revisory účtů synodní rady zvolil synod Vladimíra Chadima a Vladimíra Vorala. Za jejich náhradníky Vladimíra Sýkoru a Rudolfa Nováka.

R ů z n é v ě c i

34. (Kárné výbory) Za členy kárných výborů zvolil synod tyto bratry:
do Kárného výboru: JUDr. Ant. Rybář, Praha 5, Děvínská 2
JUDr. Jaroslav Derfl, Litoměřice, Liberecká 10
Miroslav Rodr., farář, Rokycany
Náhradníci: Jindřich Kubiček, Praha Košíře, V brázkách 1
JUDr. Karel Pala, Mlučín, Tyršova 688
Miroslav Růžička, farář, České Budějovice
Zdeněk Somolík, farář, Teplice
do Vrchního kárného výboru: 461
JUDr. Miloš Němec, Benešov u Prahy, Zápotočského
JUDr. Jindř. Kynčl, Praha Dubenec, Jugosl. partyzáni
Bohumil Potměšil, farář, Hronov
Lubomír Moravec, farář, Praha Vinohrady
Náhradníci: PhDr. Jaro Křivohlavý, Praha Podolí, Podolská 122
JUDr. Pavel Hoffer, Morky u Tábora 69
Josef Veselý, farář, Jilemnice
PhDr. Jan Pokorný, farář, Brno
35. (Poselství synodu sborům) Poselství je otištěno ve dvojčísle č. 2 a 3 časopisu Český bratr.
36. (Poradní odbory při synodní radě) Synod zmocňuje synodní radu, aby upravila počet odborů a komisí při synodní radě tak, aby to odpovídalo skutečným potřebám a finančním možnostem církve.
37. (Mírové odbory v seniorátech) Synod doporučuje, aby vznikly v seniorátech odbory pro otázky míru a ekumenismu. Tyto odbory by ve sborech aktualizovaly práci KMK a ekumenického hnutí. Vedoucí těchto seniorátních odborů nechtě se občas shromažďují k poradám u synodní rady.
38. (Služby Boží rozhlasem) Synod žádá synodní radu, aby vhodným způsobem zahájila jednání o obnovení bohoslužeb v rozhlasu obdobně jako je tomu v NDR.
39. (Plnění synodních usnesení) Usnesení synodu a jejich plnění budete napříště publikována v synodních tiscích.
40. (Trvání synodu) Příští synod nechtě trvá tři dny s večerními Službami Božími v den předtím.